

ANTIPHONALE INVECTUM

pontificii
COLLEGII
CIVITATUM
FEDERATARUM
AMERICÆ SEPTEMTRIONALIS

PER OCTAVAM NATIVITATIS DOMINI MMXI

A CHRISTOPHER GRAY EXPLETUM
IUXTA «ORDO CANTUS OFFICII»
A S. CONGREGATIONE
PRO CULTU DIVINO
PRÆPARATUM
MCMLXXXIII

antiphonale.ceegee.org

*Psallite Deo, psallite;
Psallite regi nostro, psallite.
Quoniam rex omnis terræ Deus,
Psallite sapienter.*

Die 25 decembris
IN NATIVITATE DOMINI
Sollemnitas

AD I VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 183).

Completorium dicitur tantum ab iis quo Officio lectionis et Missæ in nocte non intersunt.

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 226).

AD OFFICIUM LECTIONIS

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 229).

PSALMODIA

Ps. 2,7

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 6

1A.VIIIc

D

O- mi- nus * dí- xit ad me: Fí- li- us me- us es

tu, e- go hó- di- e gé- nu- i- te. E u o u a e.

Psalmus 2

Quare fremuérunt **gentes**, *
et pópuli meditáti *sunt inánia*?

Astitérunt reges terræ, †
 et príncipes convenérunt in **unum** *
 advérsus Dóminum et advérsus *christum* eius:
 «Dirumpámus víncula **eórum** *
 et proiciámus a nobis iugum *ipsórum*!».

Qui hábitat in cælis, irridébit eos, *
 Dóminus subsannábit eos.
 Tunc loquétur ad eos in ira **sua** *
 et in furóre suo conturbábit eos:
 «Ego autem constítui regem **meum** *
 super Sion, montem *sanctum meum*!».

Prædicábo decrétum eius. †
 Dóminus dixit ad me: «Fílius meus **es** tu; *
 ego hódie *génui* te.
 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tuam** *
 et possessiónem tuam *términos terræ*.
 Reges eos in virga **férrea** *
 et tamquam vas figuli *confrínges eos*».

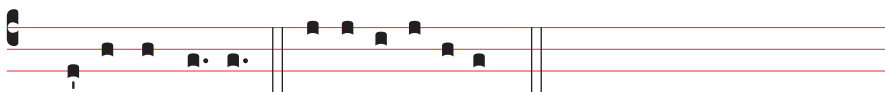
Et nunc, reges, intellégite; *
 erudímini, qui iudicátis **terram**.
 Servíte Dómino in **timóre** *
 et exsultáte ei *cum tremóre*.
 Apprehéndite disciplínam, †
 ne quando irascátur, et pereátis de **via**, *
 cum exárserit in brevi *ira* eius.
 Beáti **omnes**, *
 qui *confidunt in eo*.

Ps 18, 6

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 7

2A.VIIIg

Amquam sponsus * Dóminus pro-cédens de

thá-lamo su- o. E u o u a e.

Psalmus 18 (19) A

Cæli enarrant glóriam **Dei**, *
et ópera mánuum eius annúntiat *firmaméntum*.
Dies diéi erúctat **verbum**, *
et nox nocti índicat *sciéntiam*.
Non sunt loquélæ neque sermónes, *
quorum non intellegántur **voces**:
in omnem terram exívit sonus **eórum** *
et in fines orbis terræ *verba eórum*.
Soli pósuit tabernáculum in eis, †
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo **suo**, *
exsultávit ut gigas ad curréndam **viam**.
A finibus cælórum egréssio eius †
et occúrsus eius usque ad fines **eórum**, *
nec est, quod se abscondat a *calóre eius*.

Ps 44,3

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 9

3A.Ia2

D

IFfú-sa est grá-ti- a in lá-bi- is tu- is, propté-re- a

bene-dí-xit te De- us in æ-térnum E u o u a e.

Psalmus 44 (45)

Eructávit cor meum verbum bonum, †
 dico ego ópera mea regi. *
 Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.
 Speciósus forma es præ filiis hóminum, †
 diffúsa est grátia in lábiis tuis, *
 proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
 Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime, *
 magnificéntia tua et ornátu tuo.
 Et ornátu tuo procéde, currum ascénde *
 propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam.
 Et dóceat te mirabília délixtera tua: †
 sagíttæ tuæ acútæ — pópuli sub te cadent — *
 in corda inimicórum regis.
 Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi; *
 sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.
 Dilexísti iustítiam et odísti iniquitátem, †
 proptérea unxit te Deus, Deus tuus, *
 óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
 Myrrha et áloe et cásia ómnia vestiménta tua; *
 e dómibus ebúrneis chordæ deléctant te.
 Fíliæ regum in pretiósus tuis; *
 ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir.
 Audi, filia, et vide, †
 et inclína aurem tuam *
 et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
 et concupíscet rex spéciem tuam. *
 Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum.
 Fília Tyri cum munéribus; *
 vultum tuum deprecabúntur dívites plebis.
 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus, *
 textúris áureis circumamícta.
 In véstibus variegátis adducétur regi; *
 vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi.

Afferúntur in lætítia et exsultatióne, *
adducúntur in domum regis.
Pro pátribus tuis erunt tibi filii; *
constítues eos príncipes super omnem terram.
Memor ero nóminis tui *
in omni generatióne et generatióne;
proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum *
et in sæculum sæculi.

✠. Verbum caro factum est, allelúia.

✠. Et habitávit in nobis, allelúia.

LECTIO PRIOR

De libro Isaíæ prophétæ

11, 1-10

Radix Iesse

Hæc dicit Dóminus Deus:
Egrediétur virga de stirpe Iesse,
et flos de radíce eius ascéndet;
et requiescet super eum spíritus Dómini:
spíritus sapiéntiæ et intelléctus,
spíritus consílii et fortitúdinis,
spíritus sciéntiæ et timóris Dómini;
et delíciæ eius in timóre Dómini.
Non secúndum visiónem oculórum iudicábit,
neque secúndum audítum áurium decérnet,
sed iudicábit in iustítia páuperes
et decérnet in æquitáte pro mansuétis terræ;
et percútiet terram virga oris sui
et spíritu labiórum suórum interficiet ímpium.
Et erit iustítia cingulum lumbórum eius,

et fides cinctórium renum eius.
Habitábit lupus cum agno,
et pardus cum hædo accubábit;
vítulus et leo simul saginabúntur,
et puer párvulus minábit eos.
Vítula et ursus pascéntur,
simul accubábunt cátuli eórum;
et leo sicut bos cómedet páleas.
Et ludet infans ab úbere
super forámine áspidis;
et in cavérnam réguli,
qui ablactátus fúerit,
manum suam mittet.
Non nocébunt et non occídent
in unívsero monte sancto meo,
quia plena erit terra sciéntia Dómini,
sicut aquæ mare opériunt.
In die illa radix Iesse
stat in signum populórum;
ipsam gentes requírent,
et erit sedes eius gloriósa.

RESPONSORIUM

v.i. Liber Hymnarius p. 265.

℞. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est,
ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret: * Gaudet
exercitus angelórum: quia salus ætéRNA humáno géneri appáruit.

℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax
homínibus bonæ voluntátis. * Gaudet.

LECTIO ALTERA

Agnosce, o christiane, dignitatem tuam!

Salvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est, gaudeámus. Neque enim locum fas est ibi esse tristítiæ, ubi natális est vitæ; quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam.

Nemo ab huius alacritátis participatióne secérnitur, una cunctis lætítiæ commúnis est rátio: quia Dóminus noster, peccáti mortisque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum répperit, ita liberándis ómnibus venit. Exsúltet sanctus, quia propínquat ad palmam. Gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam. Animétur gentílis, quia vocátur ad vitam.

Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam qua vícerat, vincerétur.

Ab exsultántibus ergo ángelis, nascénte Dómino, Glória in excélsis Deo cánitur, et pax in terra bonæ voluntátis homínibus nuntiátur. Vident enim cæléstem Ierúsalem ex ómnibus mundi géntibus fabricári: de quo inenarrábili divínæ pietátis ópere, quantum lætári debet humílitas hóminum, cum tantum gáudeat sublímitas angelórum?

Agámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium eius, in Spíritu Sancto, qui propter multam misericórdiam suam, qua diléxit nos, misértus est nostri; et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum.

Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis; et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus.

Agnósce, o christiáne, dignitatem tuam, et, divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitatem degéneri conversatióne redíre. Meménto

cuius cápitis et cuius córporis sis membrum. Reminíscere quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

Per baptísmatis sacraméntum Spíritus Sancti factus es templum: noli tantum habitatórem pravis de te áctibus effugáre, et diáboli te íterum subícere servitúti: quia prétium tuum sanguis est Christi.

RESPONSORIUM

v.i. Liber Hymnarius p. 266.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descendit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli.

℣. Hódie illúxit dies redemptionis novæ, præparatiónis antiquæ, felicitátis æternæ. * Hódie per.

Post Evangelium vel, si non protrahitur vigilia (LH p. 1319), post responsorium dicitur Te Deum, v.i. p. 269.

Oratio

Deus, qui humánæ substantiæ dignitátem et mirábiliter condidísti et mirábilius reformásti, † da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps. Qui tecum vivit.

AD LAUDES MATUTINAS

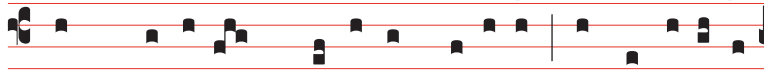
℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 232).

PSALMODIA

1A.IId

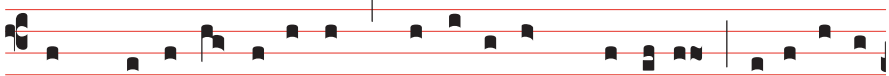
Q

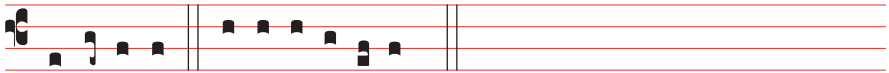
UEM vi-dístis? * pastó-res, dí-ci-te; annunti- á-te

no-bis: In terris quis appáru- it? Na-tum ví-di-mus

in cho-ro ange-ló-rum, Salva-tó-rem Dóminum, alle-lú-ia

alle-lú-ia. E u o u a e.

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus meus **es** tu, *ad te de luce **vígilo**.Sitívit in te ánima **mea**, *te desiderávit caro **mea**.

In terra desérta et árida et inaquósa, †

sic in sancto appáruí **tibi**, *ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**, *lábia mea **laudábunt** te.Sic benedícam te in vita **mea** *et in nómine tuo levábo manus **meas**.Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima **mea**, *et lábiis exsultatiónis laudábit **os meum**.Cum memor ero tui super stratum **meum**, *in matutínis meditábor **de** te,

quia fuísti adiútor **meus**,*
 et in velaménto alárum tuárum **exsultábo**.
 Adhæsit ánima mea **post** te, *
 me suscepit **déxtera tua**.

Lc 2, 10-11

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 61

2A.VIIId

A

Nge-lus * ad pastó-res a- it: Annúnti- o vo-bis

gáudi- um magnum, qui- a na-tus est vo-bis hó- di- e

Salvá-tor mundi, alle-lú-ia. E u o u a e.

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera **Dómini**, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte **eum** in **sæcula**.
 Benedícite, **cæli**, **Dómino**, *
 benedícite, ángeli **Dómini**, **Dómino**.
 Benedícite, aquæ omnes, quæ super **cælos** sunt, **Dómino**, *
 benedícat omnis **virtus** **Dómino**.
 Benedícite, sol et **luna**, **Dómino**, *
 benedícite, stellæ **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, omnis imber **et** ros, **Dómino**, *
 benedícite, omnes **venti**, **Dómino**.
 Benedícite, ignis et **æstus**, **Dómino**, *
 benedícite, frigus et **æstus**, **Dómino**.
 Benedícite, rores et pruína, **Dómino**, *
 benedícite, gelu et **frigus**, **Dómino**.

Benedícite, glácies et **nives**, **Dómino**, *
 benedícite, noctes et **dies**, **Dómino**.
 Benedícite, lux et **ténebræ**, **Dómino**, *
 benedícite, fúlgura et **nubes**, **Dómino**.
 Benedícat **terra** **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet **eum** in **sæcula**.
 Benedícite, montes et **colles**, **Dómino**, *
 benedícite, unívsa germinántia in **terra**, **Dómino**.
 Benedícite, mária et **flúmina**, **Dómino**, *
 benedícite, **fontes**, **Dómino**.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in **aquis**, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, omnes béstia et **pécora**, **Dómino**, *
 benedícite, filii **hóminum**, **Dómino**.
 Bénedic, **Israel**, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte **eum** in **sæcula**.
 Benedícite, sacerdótes **Dómini**, **Dómino**, *
 benedícite, servi **Dómini**, **Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
 benedícite, sancti et húmiles **corde**, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, **Mísael**, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte **eum** in **sæcula**.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**; *
 laudémus et superexaltémus **eum** in **sæcula**.
 Benedíctus es in firmaménto **cæli** *
 et laudábilis et gloriósus in **sæcula**.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

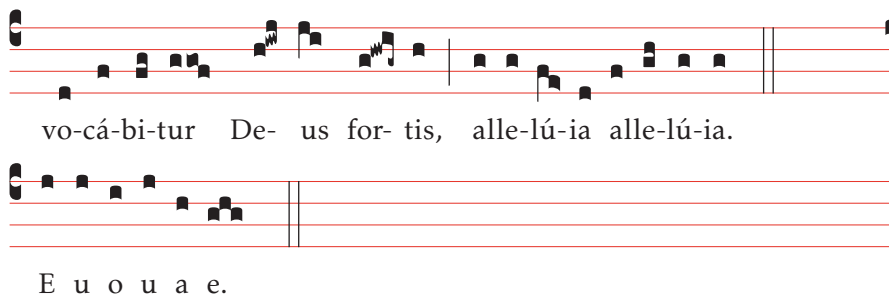
Is 9,6

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 62

3A.VIIIg2

P

Arvu-lus fí-li- us * hódi- e na-tus est no-bis et

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **novum**; *
 laus eius in ecclésia *sanctórum*.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **eum**, *
 et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
Laudent nomen eius in **choro**, *
 in týmpano et cíthara *psallant ei*,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
 et honorábit mansuétos *in salúte*.
Iúbilent sancti in **glória**, *
 læténtur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum** *
 et gládii ancípites in *mánibus eórum*,
ad faciéndam vindíctam in natióibus, *
 castigatiónes *in pópulis*,
ad alligándos reges eórum in compédibus *
 et nóbiles eórum in *mánicis férreis*,
ad faciéndum in eis iudícium **conscríptum**: *
 glória hæc est ómnibus *sanctis eius*.

LECTIO BREVIS

Hebr 1, 1-2

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constitúit herédem

universórum, per quem fecit et sǽcula.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 63

R/. br.

N Otum fe- cit Dómi- nus, R̃. Alle- lú-ia

al- le- lú- ia. ∇. Sa-lu-tá- re su- um ∇. Gló-ri- a Patri,

et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sanc- to

Lc 2, 14

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 63

BA.VIIIg2

G Ló-ri- a * in excélsis De- o et in terra pax

homí-nibus bonæ vo-luntá-tis, al- le-lú-ia alle-lú-ia.

E u o u a e.

PRECES

Dignis láudibus Verbum Dei celebrémus, ante sǽcula exsístens et in tẽpore nobis natum. † Iucúnde acclamémus, *dicéntes*:

℟. Exsúltet terra, quia *venísti*.

Christe, Verbum ætérnum, qui in terram descéndens, exsultatiónis rore eam *perfundísti*, lætífica cor nostrum grátiae tuæ visitatióne *contínua*.
℟.

Salvátor noster, qui in nativité tua, fidelitátem Dei nobis *ostendísti*, concéde nos plena fide promissiónes baptismáles *serváre*. ℟.

Rex cæli et terræ, qui pacem homínibus ab ángelis nuntiári *fecísti*, vitam nostram in tua pace *consérva*. ℟.

Dómine, qui venísti ut esses vitis vera, nobis fructum vitæ *prodúcens*, fac nos iúgiter pálmities in te manéntes, ne simus *infructuósi*. ℟.

Pater noster.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus, † ut, dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur, * hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

TA.VIIIg

E - rant * pa-réntes Ie-su mi-rántes super his quæ

di-cebán-tur de illo. E u o u a e.

Psalmus 18 B (19 B)

Lex Dómini immaculáta, reficiens **ánimam**, *
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam *præstans* **párvulis**.
Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes **corda**, *
præceptum Dómini lúcidum, *illúminans* **óculos**.
Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum **sǽculi**, *
iudícia Dómini vera, iusta **ómnia simul**,
desiderabilia super aurum et lápidem pretiósus **multum** *
et dulcióra super mel et *favum* *stillántem*.
Etenim servus tuus erudítur in **eis**; *
in custodiéndis illis retribútio **multa**.
Erróres quis intéllegit? †
Ab occúltis **munda** me, *
et a supérbia custódi servum tuum, ne dominétur **mei**.
Tunc immaculátus **ero** *
et emundábor a *delícto* **máximo**.
Sint ut compláceant elóquia oris **mei** *
et meditátio cordis mei in conspéctu **tuo**.
Dómine, adiútor **meus** *
et *redemptor* **meus**.

Psalmus 46 (47)

Omnes gentes, pláudite **mánibus**, *
iubiláte Deo in voce exsultatiónis,
quóniam Dóminus Altíssimus, **terríbilis**, *
rex magnus super *omnem* **terram**.
Subiécit pópulos **nobis** *
et gentes sub *pédibus* **nostris**.
Elégit nobis hereditátem **nostram**, *
glóriam Iacob, *quem diléxit*.
Ascéndit Deus in **iúbilo**, *
et Dóminus in *voce* **tubæ**.

Psállite Deo, **psállite**; *
psállite regi *nostro*, **psállite**.
Quóniam rex omnis terræ **Deus**, *
psállite *sapiénter*.
Regnávit Deus super **gentes**, *
Deus sedet super sedem *sanctam* **suam**.
Príncipes populórum congregáti sunt *
cum pópulo *Dei* **Abraham**,
quóniam Dei sunt scuta **terræ**: *
veheménter *elevátus* est.

Psalmus 47 (48)

Magnus Dóminus et laudábilis **nimis** *
in civitáte *Dei* **nostri**.
Mons sanctus eius collis speciósus, *
exsultátio *univérse* **terræ**.
Mons Sion, extrémá aquilónis, *
cívitas *regis* **magni**.
Deus in dómibus eius **notus** *
factus est *ut refúgium*.
Quóniam ecce reges congregáti sunt, *
convenérunt *in* **unum**.
Ipsi cum vidérunt, sic admiráti sunt, *
conturbáti sunt, *diffugérunt*;
illic tremor apprehéndit **eos**, *
dolóres ut parturiéntis.
In spíritu oriéntis *
cónteres *naves* **Tharsis**.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, †
in civitáte Dei **nostri**; *
Deus fundávit eam *in ætérnum*.
Recogitámus, Deus, misericórdiam **tuam** *
in médio *templi* **tui**.

Secúndum nomen tuum, Deus, †
sic et laus tua in fines **terræ**; *
iustítia plena est **déxtera tua**.

Lætétur mons Sion, †
et exsúltent filiae **Iudæ** *
propter iudícia **tua**.

Circúmdate Sion et complectímini **eam**, *
numeráte *turres* **eius**.

Pónite corda vestra in virtúte eius †
et percúrrite domos **eius**, *
ut enarrétis in *progénie* **áltera**.

Quóniam hic est Deus, Deus noster †
in ætérnum et in **sæculum** **sæculi**; *
ipse ducet *nos in* **sæcula**.

LECTIO BREVIS

Tit 2, 11-12

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus erúdiens nos, ut
abnegántes impietátem et sæculária desidéria sóbrie et iuste et pie vivámus
in hoc sæculo.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.

℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti
et mirabílius reformásti, † da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse
consórtes, * qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps. Qui
vivit.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

PSALMODIA

Lc 2,19

Graduale Simplex (2007), p. 74

SA.VIIIg

M

A-rí- a au-tem * conservábant ómni- a verba hæc,

cónfe-rens in corde su-o. E u o u a e.

Psalmus 122 (123)

Ad te levávi óculos **meos**, *
qui hábitas in **cælis**.

Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum, *
sicut óculi ancillæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum **nostrum**, *
donec misereátur **nostri**.

Miserére nostri, Dómine, miserére **nostri**, *
quia multum repléti sumus despectióne;
quia multum repléta est ánima **nostra** *
derisióne abundántium et despectióne **superbórum**.

Psalmus 123 (124)

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, †
nisi quia Dóminus erat in **nobis**, *
cum exsúrgent hómines **in** nos:
forte vivos deglutíssent nos, *
cum irascerétur furor eórum **in** nos.

Fórsitan aqua absorbuisset nos, †
torrens pertransísset **ánimam nostram** *
fórsitan pertransísissent **ánimam nostram aquæ intumescéntes**.
Benedíctus **Dóminus**; *
qui non dedit nos in direptionem **déntibus eórum**.
Anima nostra sicut passer **erépta** est *
de láqueo **venántium**:
láqueus **contrítus** est, *
et nos **erépti sumus**.
Adiutórium nostrum in nómine **Dómini**, *
qui fecit **cælum et terram**.

Psalmus 124 (125)

Qui confidunt in Dómino sicut mons **Sion**: *
non commovébitur, in **ætérum manet**.
Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
et Dóminus in circúitu **pópuli sui** *
ex hoc nunc et usque **in sæculum**.
Quia non requiescet virga iniquitátis super sortem **iustórum**, *
ut non exténdat iusti ad iniquitátem **manus suas**.
Bénéfac, Dómine, **bonis** *
et **rectis corde**.
Declinántes autem per vias pravas †
addúcet Dóminus cum operántibus **iniquitátem**. *
Pax super Israel!

LECTIO BREVIS

1 Io 4, 9

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis quóniam Fílium suum unigénitum
misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.

℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut supra.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA

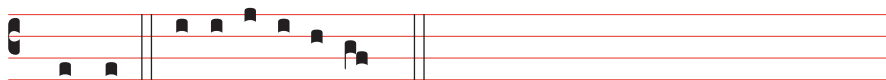
Ps. 97,3

Graduale Simplex (2007), p. 68

NA.VIIa

V

Idé-runt omnes * térmi-ni terræ sa-lu-tá-re De- i

nostri. E u o u a e.

Psalmus 125 (126)

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, *

facti sumus quasi **somniántes**.

Tunc replétum est gáudio os **nostrum**, *

et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicébant **inter gentes**: *

«Magnificávit Dóminus fácere cum **eis**».

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *

facti **sumus** lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem **nostram**, *

sicut torréntes in **austro**.

Qui séminant in **lácrimis**, *

in exsultatióne **metent**.

Eúntes **ibant et flebant** *

semen spargéndum **portántes**;

veníentes autem vénient in exsultatióne *
portántes manípulos suos.

Psalmus 126 (127)

Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum labórant, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, †
qui manducátis panem labóris, *
quia dabit diléctis suis somnum.
Ecce heréditas Dómini filii, *
merces fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis, *
ita filii iuventútis.
Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex ipsis: *
non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 127 (128)

Beátus omnis, qui timet Dóminum, *
qui ámbulat in viis eius.
Labóres mánuum tuárum manducábis, *
beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vītis fructífera *
in latéribus domus tuæ;
filii tui sicut novéllæ olivárum *
in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, *
qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion, *
et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

et vídeas fílios filiórur tuórum. *

Pax **super** Israel!

LECTIO BREVIS

Act 10, 36

Verbum misit Deus fíliis Israel evangelízans pacem per Iesum Christum; hic est ómnium Dóminus.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.

℞. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut supra.

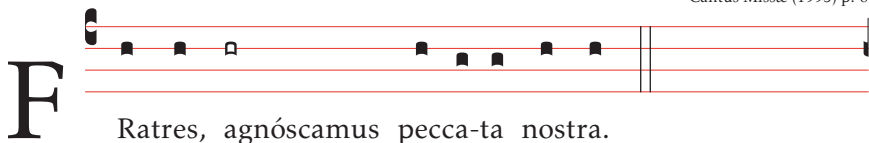
AD II VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 189).

AD COMPLETORIUM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

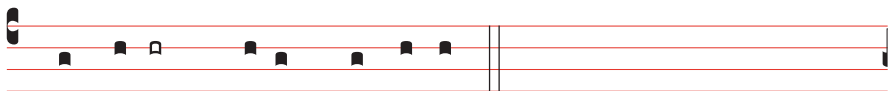
Cantus Missæ (1995) p. 8

℣. Mi-se-rére nostri, Dómi-ne. ℞. Qui- a peccá-vimus ti-bi.

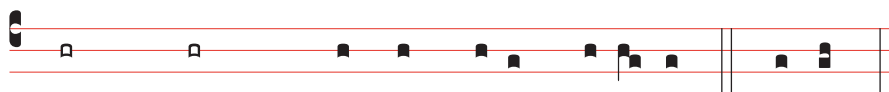
℣. Osténde nobis, Dómine misericordiam tu-am.

℞. Et sa-lutáre tu-um da no-bis.

Mi-se-re-á-tur nostri omnípotens De-us et, dimíssis peccátis

nostris, perdúcat nos ad vi-tam æ-térnam. R̃. Amen.

HYMNUS ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 226).

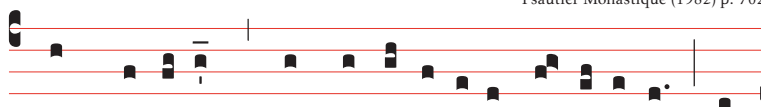
PSALMODIA

Ps 90, 1

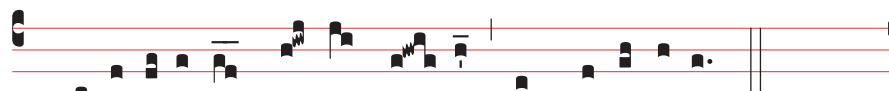
Psautier Monastique (1982) p. 702

A.VIIIg

Q

Ui há-bi-tat * in adiu-tó-ri-o Al-tíssimi, in

pro-tecti-ó-ne De-i cæ-li commo-rá-bi-tur.

E u o u a e.

Psalmus 90 (91)

Qui hábitat in protectióne Altíssimi, *
sub umbra Omnipoténtis *commorábitur*.

Dicit Dómino: †

«Refúgium meum et fortitúdo **mea**, *
Deus meus, *sperábo in eum*».

Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium *
 et a verbo *malí*gno.
 Alis suis obumbrábit tibi, †
 et sub pennas eius confúgies; *
 scutum et lorica *véritas* eius.
 Non timébis a timóre noctúrno, a sagítta volánte in die, †
 a peste perambulánte in *ténebris*, *
 ab extermínio vastánte *in merídie*.
 Cadent a látere tuo mille †
 et decem mília a dextris *tuis*; *
 ad te autem non *appropinquá*bit.
 Verúmtamen óculis tuis considerábis, *
 et retributiónem peccatórum *vidé*bis.
 Quóniam tu es, Dómine, refúgium *meum*. *
 Altíssimum posuísti *habitáculum tuum*.
 Non accédet ad te *malum*, *
 et flagéllum non *appropinquá*bit tabernáculo *tuo*,
 quóniam ángelis suis mandábit *de* te, *
 ut custódiant te in ómnibus *viis tuis*.
 In mánibus portábunt te, *
 ne forte offéndas ad lápidem *pedem tuum*.
 Super áspidem et basilíscum ambulábis *
 et conculcábis leónem *et dracónem*.
 Quóniam mihi adhæsit, liberábo *eum*; *
 suscípiam eum, quóniam cognóvit *nomen meum*.
 Clamábit ad me, et ego exáudiam eum; †
 cum ipso sum in tribulatióne, *
 erípiam eum et glorificábo *eum*.
 Longitúdine diérum replébo *eum* *
 et osténdam illi *salutáre meum*.

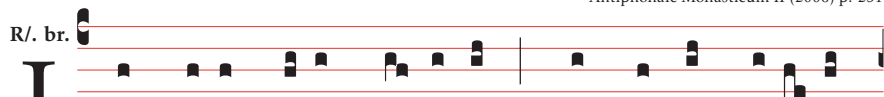
LECTIO BREVIS

Ap 22, 4-5

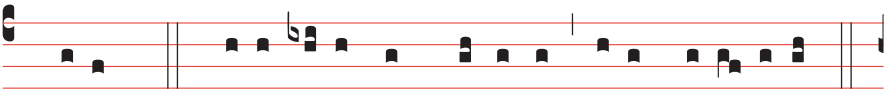
Vidébunt fáciem Dómini, et nomen eius in fróntibus eórum. Et

nox ultra non erit, et non eget lúmine lucérnæ neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit super illos, et regnábunt in sácula sæculórum.

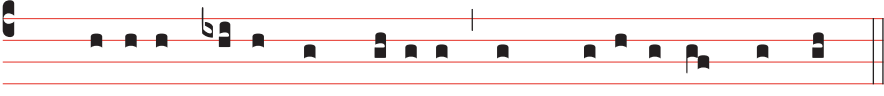
Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

R/. br.

I N manus tu-as Dómi-ne, * Commendo spí-ri-tum

me-um. ∇. Rede-místi nos, Dómi-ne, De-us ve-ri-tá-tis.

∇. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

Antiphona ad Nunc Dimittis

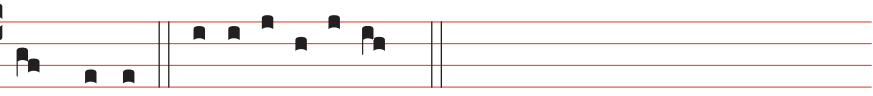
Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

A.IIIa

S Alva nos, * Dómi-ne vi-gi-lántes, custódi nos dor-

mi-éntes, ut vi-gi-lémus cum Christo et requi-escá mus

in pa-ce. E u o u a e.

CANTICUM EVANGELICUM

Lc 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, *
secúndum verbum tuum in pace,

quia vidérunt **óculi mei** *
salutáre **tuum**,
quod parásti *
ante fáciem ómnium **populórum**,
lumen ad revelatiónem **géntium** *
et glóriam plebis **tuæ Israel**.

Oratio

Vox nostra te, Dómine, humíliter deprecétur, † ut, domínicae resurrectiós
hac die mystério celebráto, * in pace tua secúri a malis ómnibus quiescámus,
et in tua resurgámus laude gaudéntes. Per Christum.

Vel, in sollemnitatibus extra dominicam occurrentibus:

Visita, quáesumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe repélle; † ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in
pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Christum.

Die 26 decembris S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS Festum

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 256).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 257).

PSALMODIA

1A.VIIIa

Téphanus au-tem,* plenus grá- ti- a et forti-túdi-ne,

fa-ci- é- bat signa magna in pópu-lo. E u o u a e.

Psalmus 2

Quare fremuérunt **gentes**, *
 et pópuli meditáti *sunt inánia*?
 Astitérunt reges terræ, †
 et príncipes convenérunt in **unum** *
 advérsus Dóminum et advérsus *christum eius*:
 «Dirumpámus víncula **eórum** *
 et proiciámus a nobis iugum *ipsórum*!». *!*
 Qui hábitat in cælis, irridébit eos, *
 Dóminus subsannábit eos.
 Tunc loquétur ad eos in ira **sua** *
 et in furóre suo conturbábit eos:
 «Ego autem constítui regem **meum** *
 super Sion, montem *sanctum meum*!». *!*
 Prædicábo decrétum eius. †
 Dóminus dixit ad me: «Fílius meus **es** tu; *
 ego hódie *génui* te.
 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tuam** *
 et possessiónem tuam *términos terræ*.
 Reges eos in virga **férrea** *
 et tamquam vas fíguli *confrínges eos*».

Et nunc, reges, intelligite; *
 erudímini, qui iudicátis **terram**.
 Servíte Dómino in timóre *
 et exsultáte ei *cum tremóre*.
 Apprehéndite disciplínam, †
 ne quando irascátur, et pereátis de **via**, *
 cum exárserit in brevi **ira** eius.
 Beáti **omnes**, *
 qui *confídunt in eo*.

Act 7, 60

Antiphonarium Cisterciense (1947) p. 116

2A.Ig

P O-si- tis autem gé-nibus, * clamá-vit vo-ce magna
 di-cens Stéphanus: Dómi-ne Ie-su, ne stá-tu-as
 il-lis hoc peccá-tum E u o u a e.

Psalmus 10 (11)

In Dómino confído, quómodo dicitis ánimæ **meæ**: *
 «Trásmigra in montem *sicut* **passer**?
 Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, †
 paravérunt sagíttas suas **super nervum**, *
 ut sagíttent in obscúro **rectos corde**.
 Quando fundaménta **evertúntur**, *
iustus quid fáciat?.
 Dóminus in templo **sancto suo**, *
 Dóminus, in cælo **sedes** eius.

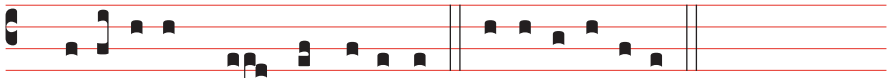
Oculi eius in páuperem respíciunt, *
 pálpebræ eius intérogant *filios hóminum*.
 Dóminus intérogat **iustum** et **ímpium**; *
 qui autem díligit iniquitátem, odit *ánima eius*.
 Pluet super peccatóres carbónes; *
 ignis et sulphur et spíritus procellárum pars cálicis *eórum*.
 Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit, *
 recti vidébunt *vultum eius*.

3A.VIIIg

DK-Kk 3449 8o II (1503) f. 27

N

E-mo * po-te-rat re-síste-re sa-pi-énti- æ, et

spi-rí-tu- i qui loquebá-tur. E u o u a e.

Psalmus 16 (17)

Exáudi, Dómine, iustítiam **meam**, *
 inténde deprecationem **meam**.
 Auribus pécipe oratiónem **meam**, *
 non in lábiis *dolósis*.
 De vultu tuo iudícium meum **pródeat**; *
 óculi tui vídeant *æquitátes*.
 Proba cor meum et vísita nocte; †
 igne me exámina, *
 et non invénies in me *iniquitátem*.
 Non transgréditur os meum ad ópera **hóminum**, *
 propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis *violénti*.
 Rétine gressus meos in sémitis **tuis**, *
 ut non moveántur *vestígia mea*.

Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, **Deus**; *
 inclína aurem tuam mihi et exáudi *verba mea*.
 Mirífica misericórdias **tuas**, *
 qui salvos facis ab insurgéntibus sperántes in *déxtera tua*.
 Custódi me ut pupíllam óculi, †
 sub umbra alárum tuárum **prótege** me *
 a fácie impiórum, qui me *afflixérunt*.
 Inimíci mei in furóre circumdedérunt me, †
 ádipem suum conclusérunt; *
 os eórum locútum *est supérbi*am.
 Incedéntes nunc circumdedérunt me, *
 óculos suos statuérunt prostérnere in **terram**.
 Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad **prædam** *
 et sicut cáuli leónis recubántis in **ábditis**.
 Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta eum; *
 éripe ánimam meam ab ímpio frámea **tua**,
 a mórtuis manu tua, **Dómine**, *
 a mórtuis, quorum defécit pórtio **vitaë**.
 De recónditis tuis adímpleas ventrem eórum, *
 saturéntur filii et dimíttant reliquias párvulis **suis**.
 Ego autem in iustítia vidébo fáciem **tuam**, *
 satiábor, cum evigilávero, conspéctu **tuo**.

✠. Tribulátio et angústia invenérunt me.

✠. Mandáta tua meditátio mea est.

LECTIO PRIOR

De libro Actuum Apostolorum

6, 8 — 7, 1-2. 44-60 — 8, 1

Martyrium Stephani

Stéphanus plenus grátia et virtúte faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur

Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano, et non póterant resistere sapiéntiæ et Spíritui, quo loquebátur. Tunc submisérunt viros, qui dícerent: «Audívimus eum dicéntem verba blasphéma in Móysen et Deum»; et commovérunt plebem et senióres et scribas, et concurréntes rapuérunt eum et adduxérunt in concílium et statuérunt testes falsos dicéntes: «Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum et legem; audívimus enim eum dicéntem quóniam Iesus Nazarénus hic déstruet locum istum et mutábit consuetúdines, quas trádidit nobis Móyses».

Et intuéntes eum omnes, qui sedébant in concílio, vidérunt fáciem eius tamquam fáciem ángeli.

Dixit autem princeps sacerdotum: «Si hæc ita se habent?». Qui ait: «Viri fratres et patres, audíte.

Tabernáculum testimónii erat pátribus nostris in desérto, sicut dispósuit, qui loquebátur ad Móysen, ut fáceret illud secúndum formam, quam víderat; quod et induxérunt suscipiéntes patres nostri cum Iesu, in possessionem géntium, quas éxpulit Deus a fácie patrum nostrórum usque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum et pétiit, ut inveníret tabernáculum dómui Iacob. Sálomon autem ædificávit illi domum. Sed non Altíssimus in manufáctis hábitat, sicut prophéta dicit: “Cælum mihi thronus est, terra autem scabéllum pedum meórum. Quam domum ædificábitis mihi, dicit Dóminus, aut quis locus requietiónis meæ? Nonne manus mea fecit hæc ómnia?”.

Duri cervíce et incircumcisi córdibus et áuribus, vos semper Spíritui Sancto resistitis, sicut patres vestri et vos. Quem prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Iusti, cuius vos nunc proditóres et homicidæ fuístis, qui accepístis legem in dispositiόνibus angelórum et non custodístis».

Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis et stridébant déntibus in eum. Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei et ait: «Ecce vídeo cælos

apértos et Fílium hóminis a dextris stantem Dei». Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas et ímpetum fecérunt unanímiter in eum et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: «Dómine Iesu, súscipe spíritum meum». Pósisit autem génibus clamávit voce magna: «Dómine, ne státuas illis hoc peccátum»; et cum hoc dixísset, obdormívit.

Saulus autem erat conséntiens neci eius.

RESPONSORIUM

℟. Stéphanus, servus Dei, quem lapidábant Iudæi, vidit cælos apértos: vidit et introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. * Beátus.

LECTIO ALTERA

Ex Sermónibus sancti Fulgéntii Ruspénsis epíscopi

Sermo 3, 1-3. 5-6: CCL 91 A, 905-909

Arma caritatis

Heri celebrávimus temporálem sempitérni regis nostri natálem; hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem.

Heri enim Rex noster, trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum; hódie miles, de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum.

Rex noster, cum sit altíssimus, pro nobis húmilis venit, sed inánis veníre non pótuit. Magnum quippe donatívim suis milítibus áttulit, quo eos non solum copióse ditávit, sed étiam ad certándum invictíssime confortávit. Attulit namque donum caritátis, quæ perdúceret hómines ad consórtium deitátis.

Quod ergo áttulit, erogávit; nec sibi áliquíd mínuit, sed mirabíliter et suórum fidélium paupériem ditávit et indeficiéntibus thesáuris plenus ipse permánsit.

Cáritas ergo, quæ ad terram de cælo depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terris elevávit ad cælum. Cáritas, quæ præcæssit in rege, ipsa subsequénter refúlsit in mílite.

Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat et per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei sæviéntibus Iudæis non cessit, per caritátem próximi pro lapidántibus intercæssit. Per caritátem arguébat errántes, ut corrigeréntur; per caritátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur.

Caritátis virtúte subnexus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem et, quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruiť habére consórtem. Ipsa sancta et indeféssa cáritas desiderábat orándo acquirere, quos nequívít monéndo convértere.

Et ecce nunc Paulus cum Stéphano lætátur, cum Stéphano Christi claritáte perfrúitur, cum Stéphano exsúltat, cum Stéphano regnat. Quo enim præcæssit Stéphanus, trucidátus lapídibus Pauli, illuc secútus est Paulus, adiútus oratióibus Stéphani.

Quam vera vita, fratres mei, ubi non Paulus de Stéphani occisióne confúnditur, sed Stéphanus de Pauli consórtio gratulátur, quóniam cáritas in utróque lætátur. Cáritas quippe in Stéphano superávit sævítiam Iudæórum, cáritas in Paulo coopéruiť multitudínem peccatórum, cáritas in utróque páriter regnum méruiť possidére cælórum.

Cáritas est ígitur ómnium fons et orígo bonórum, munímen egrégium, via quæ ducit ad cælum. In caritáte qui ámbulat, nec erráre póterit, nec timére. Ipsa dírigit, ipsa prótegit, ipsa perdúcit.

Quocírca, fratres, quóniam scalam caritátis constítuit Christus, per quam ad cælum omnis possit conscéndere christiánus, puram caritátem fórtiter retinéte, ipsam vobis ínvicem exhibéte et in ea proficiéndo

conscéndite.

RESPONSORIUM

℟. Hestérna die Dóminus natus est in terris, ut
Stéphanus nascerétur in cælis; ingrèssus est in
mundum, * Ut Stéphanus ingrederétur in cælum.

℣. Heri rex noster, trábea carnis indútus, de aula úteri virginális
egrédiens, visitáre dignátus est mundum. * Ut Stéphanus.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, † ut discámus et
inimícos dilígere, quia eius natalícia celebrámus, * qui novit étiam pro
persecutóribus exoráre. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 257).

PSALMODIA

Cf. Ps 62, 9

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 296

1A.VIIIg

A

Dhæsit * á-nima me-a post te, qui-a ca-ro me

a la-pi-dá-ta est pro te, De-us me-us. E u o u a e.

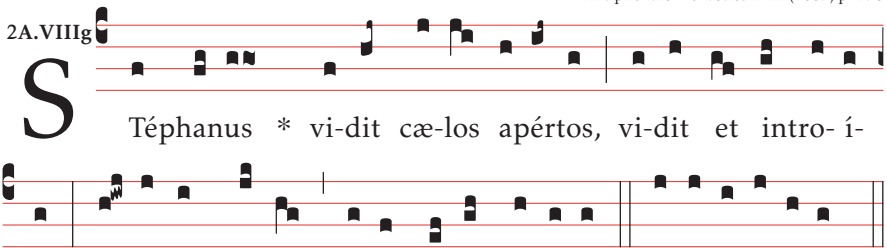
Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus meus **es** tu, *
ad te de *luce* **vígilo**.
Sitívit in te *ánima* **mea**, *
te desiderávit *caro* **mea**.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appáruí **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**, *
lábía *mea* **laudábunt** te.
Sic benedícam te in vita **mea** *
et in nómine tuo levábo *manus* **meas**.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur *ánima* **mea**, *
et lábiis exsultatiónis **laudábit os meum**.
Cum memor ero tui super stratum **meum**, *
in matutínis **meditábor de** te,
quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velaménto alárum tuárum **exsultábo**.
Adhæsít *ánima mea* **post** te, *
me suscepit *déxtera* **tua**.

Cf. Act 7, 56

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 296

2A.VIIIg

Téphanus * vi-dit cæ-los apértos, vi-dit et intro-í-
vit. Be- á-tus homo cu- i cæ-li pa-tébunt. E u o u a e.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
Benedícite, cæli, **Dómino**, *
 benedícite, ángeli Dómini, **Dómino**.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dómino**, *
 benedícat omnis *virtus* **Dómino**.
Benedícite, sol et luna, **Dómino**, *
 benedícite, stellæ *cæli*, **Dómino**.
Benedícite, omnis imber et ros, **Dómino**, *
 benedícite, omnes *venti*, **Dómino**.
Benedícite, ignis et æstus, **Dómino**, *
 benedícite, frigus et *æstus*, **Dómino**.
Benedícite, rores et pruína, **Dómino**, *
 benedícite, gelu et *frigus*, **Dómino**.
Benedícite, glácies et nives, **Dómino**, *
 benedícite, noctes et *dies*, **Dómino**.
Benedícite, lux et ténebræ, **Dómino**, *
 benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dómino**.
Benedícat terra **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet *eum in sæcula*.
Benedícite, montes et colles, **Dómino**, *
 benedícite, univérsa germinántia in *terra*, **Dómino**.
Benedícite, mária et flúmina, **Dómino**, *
 benedícite, *fontes*, **Dómino**.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dómino**, *
 benedícite, filii *hóminum*, **Dómino**.
Benedic, Israel, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.

Benedícite, sacerdótes Dómini, **Dómino**, *
 benedícite, servi Dómini, **Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**; *
 laudémus et superexaltémus *eum in sæcula*.
 Benedíctus es in firmaménto **cæli** *
 et laudábilis et gloriósus *in sæcula*.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Act 7, 56

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 296

3A.VIIIg

E Cce ví-de-o * cæ-los a-pértos, et Ie-sum stantem
 a dextris De-i. E u o u a e.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **novum**; *
 laus eius in ecclésia *sanctórum*.
 Lætétur Israel in eo, qui fecit **eum**, *
 et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
 Laudent nomen eius in **choro**, *
 in týmpano et cíthara *psallant ei*,
 quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
 et honorábit mansuétos *in salúte*.
 Iúbilent sancti in **glória**, *
 læténtur in cubílibus **suis**.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum *
 et gládii ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindíctam in natió nibus, *
 castigatió nes in pópulis,
 ad alligándos reges eórum in compédibus *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hęc est ómnibus sanctis eius.

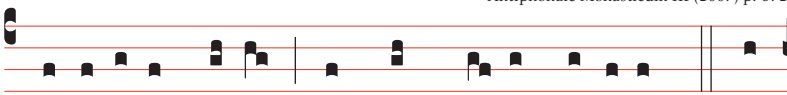
LECTIO BREVIS

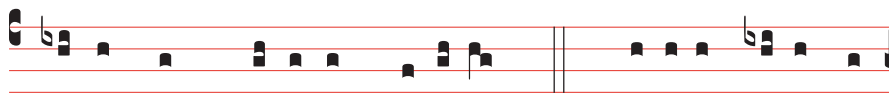
Act 6, 2b-5a

Non est æquum nos derelinquētes verbum Dei ministrāre mensis; considerāte vero, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem plenos Spíritu et sapiētia, quos constituēmus super hoc opus; nos vero oratió ni et ministério verbi instāntes érimus. Et plácuit sermo coram omni multítudine.

Ps 117, 14

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 372

R/. br.
F Orti-túdo me- a * Et laus me- a Dóminus. V̇. Et

 factus est mi-hi in sa-lú-tem. V̇. Gló-ri- a Patri, et

 Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

BA.VIIIg

P

A-te-fáctæ sunt * iánu-æ cæ-li Christi mártý-ri

Stépha- no, qui- in núme-ro sanctó-rum invéntus est

primus; et í- de- o tri-úmphant in cæ-lis co-roná-tus,

alle-lú-ia. E u o u a e.

PRECES

Fratres, Salvatórem nostrum, testem fidélem, per mártýres interféctos propter verbum Dei celebrémus, *clamántes*:

R. Redemísti nos Deo in *sánguine tuo*.

Per mártýres tuos, qui líbere mortem in testimónium fidei *sunt ampléxi*, da nobis, Dómine, veram spíritus *libertátem*. *R.*

Per mártýres tuos, qui fidem usque ad sánguinem *sunt conféssi*, da nobis, Dómine, puritátem fideique *constántiam*. *R.*

Per mártýres tuos, qui, sustinéntes crucem, tua vestígia *sunt secúti*, da nobis, Dómine, ærúmna vitæ fórtiter *sustinére*. *R.*

Per mártýres tuos, qui stolas suas lavérunt in *sánguine Agni*, da nobis, Dómine, omnes insídias carnis mundíque *devíncere*. *R.*

Pater noster.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, † ut discámus et inimícos dilígere, quia eius natalícia celebrámus, * qui novit étiam pro persecutóribus exoráre. Per Dóminum.

AD TERTIAM

✠. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

TA.VIIIg

E - rant * pa-réntes Ie-su mi-rántes super his quæ
di-cebán-tur de illo. E u o u a e.

Psalmus 119 (120)

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, *
et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis mendáci, *
a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi, *
lingua dolósa?

Sagittæ poténtis acútæ *
cum carbónibus iuniperórum.
Heu mihi, quia peregrinátus sum in Mosoch, *
habitávi ad tabernácula Cedar!
Multum íncola fuit ánima mea *
cum his, qui odérunt pacem.
Ego eram pacíficus; *
cum loquébar, illi impugnábant me.

Psalmus 120 (121)

Levábo óculos meos in montes: *
unde véniet auxiliúm mihi?
Auxílium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.
Non dabit in commotiónem pedem tuum, *
neque dormitábit, qui custódit te.
Ecce non dormitábit neque dórmiet, *
qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, †
Dóminus umbráculum tuum, *
ad manum dexteram tuam.
Per diem sol non percútiet te, *
neque luna per noctem.
Dóminus custódiét te ab omni malo; *
custódiét ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiét intróitum tuum et éxitum tuum *
ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 121 (122)

Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi: *
«In domum Dómini íbimus».

Stantes iam sunt pedes **nostri** *
 in portis tuis, *Ierúsalem*.
 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cívitas**, *
 sibi compácta *in idípsum*.
 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dómini**, *
 testimónium Israel, ad confiténdum **nómini Dómini**.
 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
 sedes *domus David*.
 Rogáte, quæ ad pacem sunt Ierúsalem: *
 «Secúri sint *diligéntes* te!
 Fiat pax in muris **tuis**, *
 et secúritas in *túrribus tuis!*».
 Propter fratres meos et próximos **meos** *
loquar: «**Pax** in te!».

Propter domum Dómini Dei **nostri** *
 exquíram *bona tibi*.

LECTIO BREVIS

1 Petr 5, 10-11

Deus omnis grátiae, qui vocávit vos in ætérrnam suam glóriam in Christo Iesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidábit, fundábit. Ipsi impérium in sáecula sáeculórum. Amen.

✠. Stola iucunditátis índuit eum Dóminus.

✠. Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput eius.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

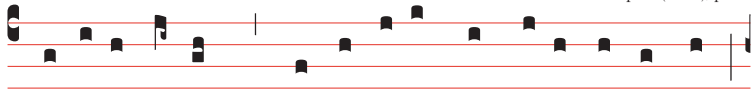
✠. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

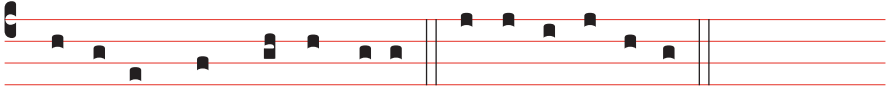
PSALMODIA

SA.VIIIg

M

A-rí- a au-tem * conservábant ómni- a verba hæc,

cónfe-rens in corde su-o. E u o u a e.

Psalmus 18 B (19 B)

Lex Dómini immaculáta, refíciens **ánimam**, *
 testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam *præstans* **párvulis**.
 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes **corda**, *
 præcéptum Dómini lúcidum, illúminans **óculos**.
 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum **sæculi**, *
 iudícia Dómini vera, iusta **omnia simul**,
 desiderabília super aurum et lápidem pretiósum **multum** *
 et dulcióra super mel et *favum stillántem*.
 Etenim servus tuus eruditur in **eis**; *
 in custodiéndis illis retribútio **multa**.
 Erróres quis intéllegit? †
 Ab occúltis **munda** me, *
 et a supérbia custódi servum tuum, ne dominétur **mei**.
 Tunc immaculátus **ero** *
 et emundábor a *delícto* **máximo**.
 Sint ut compláceant elóquia oris **mei** *
 et meditátio cordis mei in conspéctu **tuo**.
 Dómine, adiútor **meus** *
 et *redémptor* **meus**.

Psalmus 7

Dómine Deus meus, in te **sperávi**; *
 saluum me fac ex ómnibus **persequéntibus** me
 et líbera me, ne quando rápiat ut leo ánimam **meam** *
 discérens, dum non est qui *saluum* **fáciat**.
 Dómine Deus meus, si feci **istud**, *
 si est iníquitas in **mánibus meis**,
 si réddidi retribuénti mihi **mala** *
 et exspoliávi inimícum meum *dimíttens in*ánem,
 persequátur inimícus ánimam meam et comprehéndat †
 et concúlcet in terra vitam **meam** *
 et glóriam meam in *púlverem* **dedúcat**.
 Exsúrge, Dómine, in ira **tua** *
 et exaltáre contra indignatióem inimicórum *me*órum
 et exsúrge, Deus **meus**, *
 in iudício, *quod mandásti*.
 Et synagóga populórum circúmdabit te, †
 et super hanc in altum **regrédere**: *
 Dóminus *iúdicat* **pópulos**.
 Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam **meam** *
 et secúndum innocéntiam meam, *quæ est in* me.
 Consumátur nequítia peccatórum; †
 et iustum **confírma**, *
 scrutans corda et renes *Deus* **iustus**.

II

Adiutórium meum apud **Deum**, *
 qui salvos facit *rectos* **corde**.
 Deus iudex **iustus**, *
 fortis, iráscens per *síngulos* **dies**.
 Nonne íterum gládium suum **exáruit**, *
 arcum suum teténdit et *parávit* **illum**?
 Et parávit sibi vasa **mortis**, *
 sagíttas suas *ardéntes* **effécit**.

Ecce partúriit iniustítiam, *
 concépit dolórem et péperit iniquitátem;
lacum aperuit et effódit eum *
 et incidit in fóveam, *quam fecit.*
Convertétur dolor eius in caput eius, *
 et in vérticem ipsíus iníquitas *eius descéndet.*
Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius *
 et psallam nómini Dómini *Altíssimi.*

LECTIO BREVIS

Iac 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quia, cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℣. In Deo sperávi.

℟. Non timébo quid fáciat mihi homo.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 20.

LECTIO BREVIS

Sap 3, 1-2a. 3b

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

℣. Veniéntes vénient cum exsultatióne.

℟. Portántes manípulos suos.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 205).

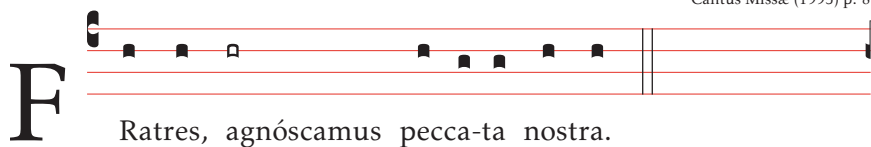
AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 vel sequentem:

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Cantus Missae (1995) p. 8

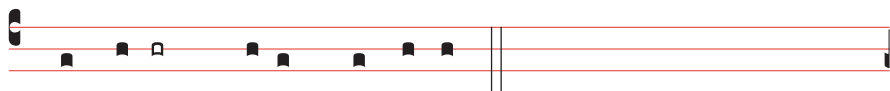
F Ratres, agnóscamus pecca-ta nostra.

℣. Mi-se-rére nostri, Dómi-ne. ℞. Qui- a peccá-vimus ti-bi.

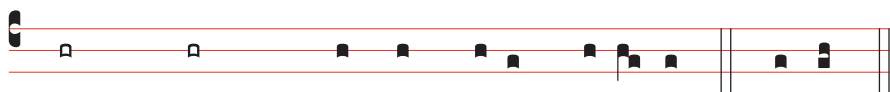
℣. Osténde nobis, Dómine misericordiam tu-am.

℞. Et sa-lutáre tu-um da no-bis.

Mi-se-re-átur nostri omnípotens De-us et, dimíssis peccátis

nostris, perdúcat nos ad vi-tam æ-térnam. ℞. Amen.

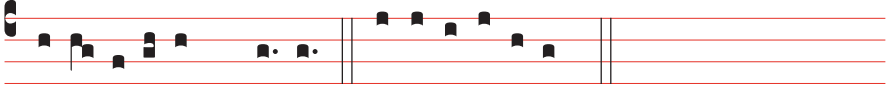
HYMNUS ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 226).

PSALMODIA

1A.VIIIg

M

I-si-ré-re mi-hi, Dómi-ne, * et ex áu-di

o-ra-ti-ónem me- am E u o u a e.

Psalmus 4Cum invocárem, exaudivit me Deus iustítiae **meæ**. *In tribulatióne dilatásti **mihi**;miserére **mei**. *et exáudi oratió**nem meam**.Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde**? *Ut quid dilígitis vanitátem et quér**itis mendácium**?Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **suum**; *Dóminus exáudiet, cum clamávero **ad eum**.

Irascímini et nolíte peccáre; †

loquímini in córdibus **vestris**, *in cubílibus vestris et **conquíescite**.

Sacrificáte sacrificium iustítiae *

et speráte **in Dómino**.Multi dicunt: «Quis osténdit nobis **bona**?». *Leva in signum super nos lumen vultus **tui, Dómine!**Maiórem dedísti lætítiam in corde **meo**, *quam cum multiplicántur fruméntum et vinum **eórum**.In pace in idípsum dórmiam et requi**escam**, *

quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me.

2A.D

I

N

nóctibus

*

be-ne-di-ci-te

Dóminum.

E u o u a e.

Psalmus 133 (134)

Ecce benedícite Dóminum, omnes *servi* **Dómini**, *qui statís in domo *Dómini* *per noctes*.

Extóllite manus vestras ad sanctuárium *

et benedícite **Dóminum**.Benedícat te Dóminus ex **Sion**, *qui fecit *cælum et terram*.

LECTIO BREVIS

Deut 6, 4-7

Audi Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípíio tibi hódie, in corde tuo, et inculcábis ea filiis tuis et loquerís ea sedens in domo tua et ámbulans in itinere, decúmbens atque consúrgens.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

R/. br.

I

N

manus tu-as

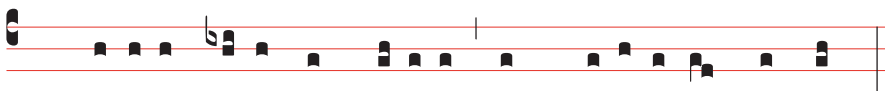
Dómi-ne,

*

Commendo

spí-ri-tum

me-um. ∇. Rede-místi nos, Dómi-ne, De-us ve-ri-tá-tis.

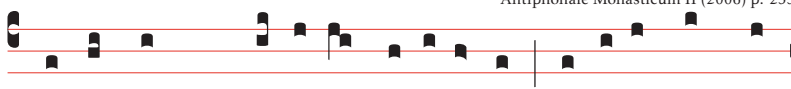
∇. Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

Antiphona ad Nunc Dimittis

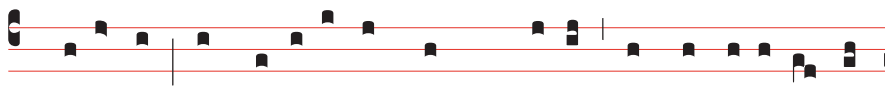
Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

A.IIIa

S

Alva nos, * Dómi-ne vi-gi-lántes, custódi nos dor-

mi- éntes, ut vi-gi-lémus cum Christo et requi- escá mus

in pa-ce. E u o u a e.

CANTICUM EVANGELICUM

Lc 2, 29-32

Nunc dimíttis servum **tuum**, **Dómine**, *
secúndum verbum **tuum** in **pace**,
quia vidérunt **óculi mei** *
salutáre **tuum**,
quod parásti *
ante fáciem ómnium **populórum**,
lumen ad revelatiónem **géntium** *
et glóriam plebis **tuæ Israel**.

Oratio

Vísita nos, quáesumus, Dómine, hac nocte præsénti, † ut, dilúculo tua virtúte surgéntes, * de resurrectiône Christi tui gaudére valeámus. Qui vivit.

Vel, in sollemnitatibus extra dominicam occurrentibus:

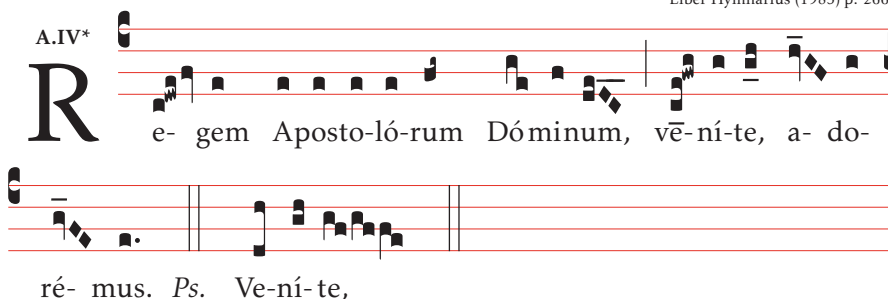
Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; † ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Christum.

Die 27 decembris
S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ
Festum

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Liber Hymnarius (1983) p. 266

A.IV*

re- mus. Ps. Ve-ní-te,

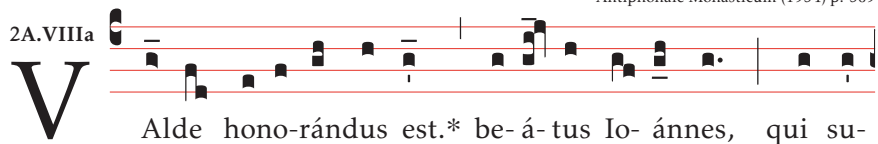
Psalmus Invitatorius ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 251).

AD OFFICIUM LECTIONIS

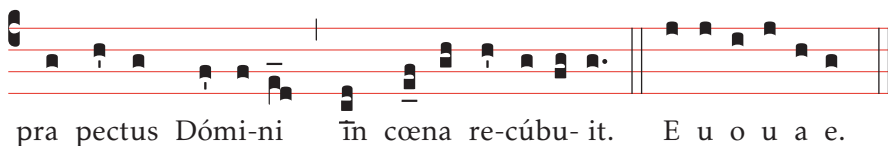
HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 259).

PSALMODIA

Antiphonale Monasticum (1934) p. 369

2A.VIIIa

Alde hono-rándus est.* be-á-tus Io- ánnes, qui su-

Psalmus 18 (19) A

Cæli enarrant glóriam **Dei**, *
 et ópera mánuum eius annúntiat *firmaméntum*.
 Dies diéi erúctat **verbum**, *
 et nox nocti índicat *sciéntiam*.
 Non sunt loquélæ neque sermónes, *
 quorum non intellegántur **voces**:
 in omnem terram exívit sonus **eórum** *
 et in fines orbis terræ *verba eórum*.
 Soli pósuit tabernáculum in eis, †
 et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo **suo**, *
 exsultávit ut gigas ad curréndam **viam**.
 A fínibus cælórum egréssio eius †
 et occúrsus eius usque ad fines **eórum**, *
 nec est, quod se abscondat a *calóre eius*.

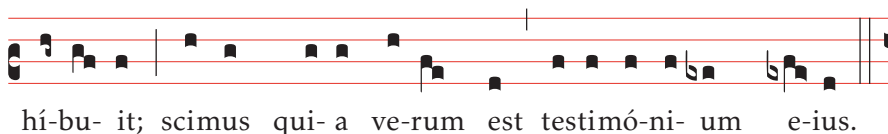
Io 21, 24

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 301

2A.IIIb

H

IC est dissíp-u-lus ille * qui testimó-ni-um per-

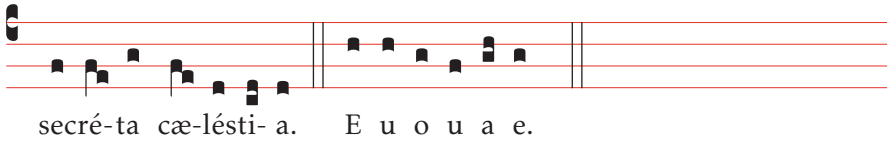
Psalmus 63 (64)

Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne **mea**; *
a timóre inimíci custódi ánimam **meam**.
Prótege me a convéntu **malignántium**, *
a multitudíne operántium **iniquitátem**.
Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
intendérunt sagíttas suas, **venéfica verba** *
ut sagíttent in occúltis **immaculátum**.
Súbito sagittábunt eum et **non timébunt**, *
firmavérunt sibi consílium **nequam**.
Disputavérunt, ut **abscónderent láqueos**, *
dixérunt: «Quis **vidébit eos**?».
Excogitavérunt iníqua, †
perfecérunt excogitáta consília. *
Interióra hómínis et cor **eius abyíssus**.
Et sagittávit illos Deus; †
súbito factæ sunt **plagæ eórum**, *
et infirmávit eos **lingua eórum**.
Caput movébunt omnes, qui **vidébunt eos**, *
et timébit **omnis homo**;
et annuntiábunt **ópera Dei** *
et facta **eius intéllegent**.
Lætábitur iustus in Dómino et **sperábit in eo**, *
et gloriabúntur omnes **recti corde**.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 299

3A.Ig

I S-te est Io- ánnes, * qui supra pectus Dómi-ni
re-cúbu- it: be- á-tus a-pósto-lus, cu- i re-ve-lá-ta sunt

Psalmus 98 (99)

Dóminus regnávít! Commoveántur **pópuli**; *
sedet super chérubim, moveátur **terra**.
Dóminus in **Sion magnus** *
et excélsus super *omnes* **pópulos**.
Confíteántur nómini tuo magno **et terríbili**, *
quóniam **sanctum** est.
Rex potens iudícium díligit: †
tu statuísti, quæ **recta** sunt, *
iudícium et iustítiam in Iacob *tu fecísti*.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
et adoráte ad scabéllum **pedum eius**, *
quóniam *sanctus* est.
Móyses et Aaron in sacer**dótibus eius** *
et Sámuel inter eos, qui ínvocant *nomen eius*.
Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat **eos**, *
in colúmna nubis loquebátur *ad eos*.
Custodiébant testimónia **eius** *
et præcéptum, quod *dedit illis*.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; †
Deus, tu propítius fuísti **eis**, *
ulciscens autem adinventi**ones eórum**.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
et adoráte ad montem **sanctum eius**, *
quóniam sanctus Dóminus *Deus noster*.

℣. Narravérunt laudes Dómini et virtútes eius.

℟. Et mirabília eius quæ fecit.

Verbum vitæ et lux Dei

Quod fuit ab initio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus et manus nostræ contrectavérunt, de verbo vitæ — et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis — quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos communionem habeátis nobíscum. Commúnio autem nostra est cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo. Et hæc scríbimus nos, ut gáudium nostrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo et annuntiámus vobis, quóniam Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ.

Si dixérimus quóniam communionem habémus cum eo et in ténebris ambulámus, mentímur et non fácimus veritátem; si autem in luce ambulémus, sicut ipse est in luce, communionem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, nosmetípsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttet nobis peccáta et emúndet nos ab omni iniustítia. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum; et ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum sed étiam pro totíus mundi.

Et in hoc cognóscimus quóniam nóvimus eum: si mandáta eius servémus.

℞. Annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis; et hæc scríbimus nos, * Et gáudium nostrum sit plenum.

℣. Hæc scripta sunt, ut credátis quia Iesus est Christus Fílius Dei; et ut, credéntes, vitam habeátis in nómine eius. * Et gáudium.

LECTIO ALTERA

Ex Tractátibus sancti Augustíni epíscoli in Epístolam Ioánnis

Tract. 1, 1. 3: PL 35, 1978. 1980

Manifestata est ipsa Vita in carne

Quod erat ab inítio, quod audívimus, et quod vídimus óculis nostris, et manus nostræ tractavérunt de Verbo vitæ. Quis est qui mánibus tractat Verbum, nisi quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis?

Hoc autem Verbum, quod caro factum est, ut mánibus tractarétur, cœpit esse caro ex vírgine María: sed non tunc cœpit Verbum, quia quod erat ab inítio dixit. Vidéte si non attestátur Epístola sua Evangélio suo, ubi modo audístis. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum.

Forte de Verbo vitæ sic quisque accípiat quasi locutiónem quandam de Christo, non ipsum corpus Christi, quod mánibus tractátum est. Vidéte quid sequátur: Et ipsa vita manifestáta est. Christus ergo Verbum vitæ.

Et unde manifestáta est? Erat enim ab inítio, sed non erat manifestáta homínibus: manifestáta autem erat ángelis vidéntibus et tamquam pane suo cibántibus. Sed quid ait Scriptúra? Panem angelórum manducávit homo.

Ergo manifestáta est ipsa Vita in carne; quia in manifestatióne pósita est, ut res, quæ solo corde vidéri potest, viderétur et óculis, ut corda sanáret. Solo enim corde vidétur Verbum: caro autem et óculis corporálibus vidétur. Erat unde viderémus carnem, sed non erat unde viderémus

Verbum: factum est Verbum caro, quam vidére possémus, et sanarétur in nobis unde Verbum viderémus.

Et testes, inquit, sumus; et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et manifestáta est in nobis, hoc est: manifestáta est inter nos; quod apértius dicerétur, manifestáta est nobis.

Quæ ergo vídimus et audívimus, nuntiámus vobis. Inténdat caritas vestra: Quæ ergo vídimus et audívimus, nuntiámus vobis. Illi vidérunt ipsum Dóminum præsentem in carne, et audiérunt verba ex ore Dómini, et annuntiavérunt nobis. Et nos ergo audívimus, sed non vídimus.

Minus ergo sumus felíces quam illi qui vidérunt et audiérunt? Et quómodo adiúngit: Ut et vos societátem habeátis nobíscum? Illi vidérunt, nos non vídimus, et tamen sócii sumus; quia fidem commúnem tenémus.

Et societas nostra sit cum Deo Patre et Iesu Christo Fílio eius. Et hæc, inquit, scríbimus vobis, ut gáudium vestrum sit plenum. Plenum gáudium dicit in ipsa societáte, in ipsa caritáte, in ipsa unitáte.

RESPONSORIUM

℟. Iste est Ioánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit:

* Beátus apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacri domínici pectoris fonte potávit. * Beátus.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem Verbi tui nobis arcána reserásti, † præsta, quæsumus, ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit, * intellegéntiæ competéntis eruditióné capíamus. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

✠. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 261).

PSALMODIA

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 299

1A.Id

I O-án- nes, apósto-lus * et e-vange-lísta, virgo est
e-léctus a Dómi-no at-que inter cé-te-ros ma- gis
di- léctus. E u o u a e.

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus **meus es** tu, *
ad te de *luce* vígilo.
Sitívit in te **ánima mea**, *
te desiderávit *caro mea*.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto **appáruí tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábía mea laudábunt te.
Sic benedícam te in **vita mea** *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
et lábiis exsultatiónis *laudábit os meum*.

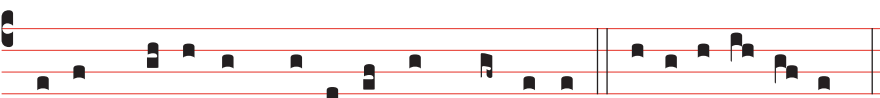
Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
 in matutínis meditábor **de** te,
 quia fuísti adiútor **meus**,*
 et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.
 Adhæsit ánima **mea post** te, *
 me suscepit *déxtera tua*.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 300

2A.IVg

I

S-te est Io-ánnes, * cu-i Christus in cru-ce

Matrem Vírgi-nem vírgi-ni commendá-vit. E u o u a e.

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera *Dómini*, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
 Benedícite, *cæli*, **Dómino**, *
 benedícite, ángeli *Dómini*, **Dómino**.
 Benedícite, aquæ omnes, quæ super *cælos sunt*, **Dómino**, *
 benedícat *omnis virtus* **Dómino**.
 Benedícite, sol et *luna*, **Dómino**, *
 benedícite, *stellæ cæli*, **Dómino**.
 Benedícite, omnis imber *et ros*, **Dómino**, *
 benedícite, *omnes venti*, **Dómino**.
 Benedícite, ignis et *æstus*, **Dómino**, *
 benedícite, *frigus et æstus*, **Dómino**.
 Benedícite, rores et *pruína*, **Dómino**, *
 benedícite, *gelu et frigus*, **Dómino**.
 Benedícite, glácies et *nives*, **Dómino**, *
 benedícite, *noctes et dies*, **Dómino**.

Benedícite, lux et *ténēbræ*, **Dómino**, *
 benedícite, *fúlgura et nubes*, **Dómino**.
 Benedícat *terra* **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet *eum in sæcula*.
 Benedícite, montes et *colles*, **Dómino**, *
 benedícite, univér^sa germinántia *in terra*, **Dómino**.
 Benedícite, mária et flúmina, **Dómino**, *
 benedícite, *fontes*, **Dómino**.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur *in aquis*, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**.
 Benedícite, omnes béstiæ et *pécora*, **Dómino**, *
 benedícite, filii *hóminum*, **Dómino**.
 Bénedic, *Israel*, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
 Benedícite, sacerdótes *Dómini*, **Dómino**, *
 benedícite, servi *Dómini*, **Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísa^el, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto Spíritu*; *
 laudémus et superexaltémus *eum in sæcula*.
 Benedíctus es in firmaménto *cæli* *
 et laudábilis et gloriósus *in sæcula*.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

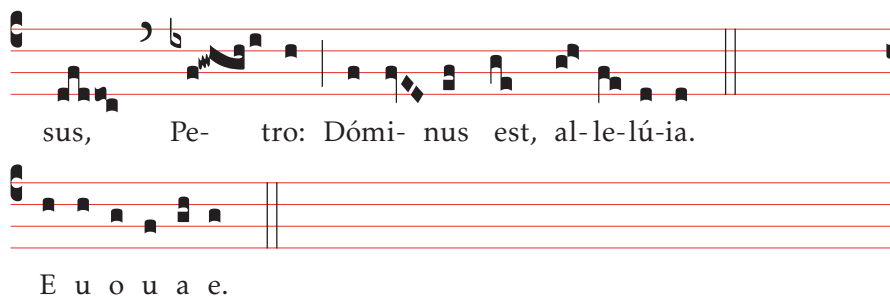
Io 21, 7

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 300

3A.Ig

D

I- xit discípu-lus ille, * quem di-li-gébat Ie-

Psalmus 149

Cantáte Dómino **cánticum novum**; *
 laus eius in ecclésia **sanctórum**.
 Lætétur Israel in eo, qui **fecit eum**, *
 et filii Sion exsúltent in **rege suo**.
 Laudent nomen **eius in choro**, *
 in týmpano et cíthara **psallant ei**,
 quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**, *
 et honorábit mansuétos **in salúte**.
 Iúbilent **sancti in glória**, *
 læténtur in cubílibus **suis**.
 Exaltatiónes Dei in gútture **eórum** *
 et gládii ancípites in **mánibus eórum**,
 ad faciéndam vindíctam in **natióibus**, *
 castigatiónes **in pópulis**,
 ad alligándos reges eórum **in compédibus** *
 et nóbiles eórum in **mánicis férreis**,
 ad faciéndum in eis iudícium **conscríptum**: *
 glória hęc est ómnibus **sanctis eius**.

LECTIO BREVIS

Act 4, 19-20

Petrus et Ioánnes respondéntes dixerunt ad eos: «Si iustum est in conspéctu Dei vos pótius audíre quam Deum, iudicáte; non enim possumus nos, quæ vídimus et audívimus, non loqui».

R/. br.

C

Onstí-tu-es e-os prínci-pes * Super omnem terram.

V. Mémo-res e-runt nómi-nis tu-i Dómi-ne. V. Gló-ri-a

Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto.

Io 1, 14

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 301

BA.Va2

V

Erbum ca-ro fac-tum est * et ha-bi-tá-vit

in no-bis; et ví-dimus gló-ri-am e-ius, gló-ri-am

qua-si Uni-gé-ni-ti a Patre. E u o u a e.

PRECES

Superædificáti, fratres, super fundaméntum Apostolórum, orémus
Patrem omnipoténtem pro pópulo sancto *eius*, *dicéntes*:

Rx. Recordáre Ecclésiæ *tuæ*, **Dómine**.

Pater, qui voluisti Filium tuum, a mórtuis suscitátum, prius Apóstolis fieri *maniféstum*, præsta, ut eius testes simus usque ad *últimum terræ*.
R.

Pater, qui Filium tuum misisti in mundum evangelizáre *paupéribus*, da, ut omni creatúre Evangélium *prædicétur*. *R.*

Pater, qui tuum misisti Filium semináre *semen verbi*, concéde ut, verbum seminántes cum labóre, fruges metámus in *gáudio*. *R.*

Pater, qui Filium tuum misisti reconciliáre tibi mundum per *sánguinem suum*, tríbue, ut ad reconciliatiónem omnes *cooperémur*. *R.*

Pater noster.

Oratio

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem Verbi tui nobis arcána reserásti, † præsta, quæsumus, ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit, * intellegéntiæ competéntis eruditiónem capiámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

V. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA, ut in die precedente, p. 40.

LECTIO BREVIS

2 Cor 5, 19b-20

Pósuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

V. In omnem terram exívit sonus eórum.

R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 18.

LECTIO BREVIS

Act 5, 12a. 14

Per manus apostolorum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Magis autem addebántur credéntes Dómino, multitudines virórum ac mulierum.

℣. Custodiébam testimónia Dei.

℟. Et præcépta eius.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA

Ps. 97,3

Graduale Simplex (2007), p. 68

NA.VIIa

V

Idé-runt omnes * térmí-ni terræ sa-lu-tá-re De-i

nostri. E u o u a e.

Psalmus 118 (119), 1-8
I (Aleph)

Beáti immaculáti in **via**, *
qui ámbulant in **lege Dómini**.
Beáti, qui servant testimónia **eius**, *
in toto corde exquírun**t eum**.
Non enim operáti sunt **iniquitátem**, *
in viis eius **ambulavérunt**.
Tu mandásti *
mandáta tua custodíri **nimis**.
Utinam dirigántur **viæ meæ** *
ad custodiéndas iustificatió**nes tuas**!
Tunc **non confúndar**, *
cum perspéxero in ómnibus præcéptis **tuis**.
Confitébor tibi in directi**óne cordis**, *
in eo quod dídici iudícia iustítiae **tuæ**.
Iustificati**ónes tuas custódiam**, *
non me derelínquas **usquequáque**.

Psalmus 12 (13)

Usquequo, Dómine, obliviscéris **me in finem**? *
Usquequo avértes fáciem **tuam a me**?
Usquequo ponam consília in ánima mea, †
dolórem in corde **meo per diem**? *
Usquequo exaltábitur inimícus **meus super me**?
Réspice et exáudi me, Dómine **Deus meus**. *
Illúmina óculos meos, ne quando obdórmiam in **morte**,
ne quando dicat inimícus meus: †
«Præválui advérsus **eum**!»; *
neque exsúltent, qui tríbulant me, si **motus fúero**.

Ego autem in misericórdia tua sperávi. †
Exsultábit cor meum in salutári **tuo**, *
cantábo Dómino, qui bona **trí**buit **mihi**.

Psalmus 13 (14)

Dixit insípiens in corde suo: «Non est Deus». †
Corrúpti sunt et abominatiónes **operáti** sunt; *
non est qui **fá**ciat **bonum**.
Dóminus de cælo prospéxit super **fílios hóminum**, *
ut vidéret si est intéllegens aut **requírens Deum**.
Omnes declinavérunt, **simul corrúpti** sunt; *
non est qui **fá**ciat bonum, non est **usque ad unum**.
Nonne scient omnes, qui operántur **iniquitátem**, *
qui dévorant plebem meam sicut **escam panis**?
Dóminum non invocavérunt, †
illic trepidavérunt **timóre**, *
quóniam Deus cum generatióne **iusta** est.
Vos consílium ínopis **confundétis**, *
Dóminus **autem** spes **eius** est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? †
Cum convérterit Dóminus captivitátem **plebis suæ**, *
exsultábit Iacob et **lætábitur Israel**.

LECTIO BREVIS

Act 5, 41-42

Ibant apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro nómine contuméliam pati; et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum, Iesum.

✠. Gaudéte et exsultáte, dicit Dóminus.

✠. Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 206).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 28 decembris SS. INNOCENTII, MARTYRI Festum

AD INVITATORIUM

✠. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 262).

AD OFFICIUM LECTIONIS

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 262).

PSALMODIA

Sap 3, 6

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 43

1A.VIIc

T

Amquam aurum in forná-ce * probá-vit e-léctos Dó-

minus, et qua-si ho-locáusta accé-pit e-os in æ-térnum.

E u o u a e.

Psalmus 2

Quare fremuérunt **gentes**, *
et pópuli meditáti **sunt** inánia?
Astitérunt reges terræ, †
et príncipes convenérunt in **unum** *
advérsus Dóminum et advérsus **christum** eius:
«Dirumpámus víncula **eórum** *
et proiciámus a nobis **iugum** ipsórum!».
Qui hábitat in cælis, irridébit eos, *
Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in **ira** sua *
et in furóre suo conturbábit eos:
«Ego autem constítui **regem meum** *
super Sion, montem **sanctum meum**!».
Prædicábo decrétum eius. †
Dóminus dixit ad me: «Fílius **meus es** tu; *
ego hódie **genui** te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tuam** *
et possessiónem tuam **términos terræ**.
Reges eos in **virga férrea** *
et tamquam vas figuli **confrínges** eos».
Et nunc, reges, **intellégite**; *
erudímini, qui iudicátis **terram**.
Servíte Dómino **in timóre** *
et exsultáte ei **cum tremóre**.
Apprehéndite disciplínam, †
ne quando irascátur, et pereátis de **via**, *
cum exárserit in brevi **ira** eius.
Beáti **omnes**, *
qui confídunt in eo.

2A.VIIa

N

Omen sempi-térnum * dabo Sanctis me- is,

di-cit Dóminus, gáudi-um et læ-ti-ti-am obti-nébunt in

æ-térnum. E u o u a e.

Psalmus 32 (33)

I

Exsultáte, **iusti**, in **Dómino**; *rectos decet **collaudátio**.Confitémini **Dómino** in **cíthara**, *in psaltério decem chordárum **psállite illi**.Cantáte ei **cánticum novum**, *

bene psállite ei in vociferatióne,

quia rectum est **verbum Dómini**, *et ómnia ópera eius in **fide**.Díligit iustítiam **et iudícium**; *misericórdia Dómini **plena est terra**.Verbo Dómini **cæli facti** sunt, *et spíritu oris eius omnis **virtus eórum**.Cóngregans sicut in utre **aquas maris**, *ponens in thesáuris **abýssos**.Tímeat Dóminum **omnis terra**, *a fácie autem eius formídent omnes inhabitántes **orbem**.

Quóniam ipse **dixit**, et **facta** sunt, *
 ipse mandávit, **et** creáta sunt.
 Dóminus díssipat consília **géntium**, *
 irrítas facit cogitatíones **populórum**.
 Consílium autem Dómini in ætérnum **manet**, *
 cogitatíones cordis eius in generatióne et generatióne.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 362

3A.Va2

S

Anguis sanctó-rum már-ty-rum * pro Christo effúsus

est in terris: í-de-o adépti sunt práemi- a sempi-tér-na.

E u o u a e.

II

Beáta gens, cui Dóminus est **Deus**, *
 pópulus, quem elégit in hereditátem **sibi**.
 De cælo respéxit **Dóminus**, *
 vidit omnes **fílios hóminum**.
 De loco habitáculi sui **respéxit** *
 super omnes, qui **hábitant terram**,
 qui finxit singillátim corda eórum, *
 qui intéllegit ómnia ópera eórum.
 Non salvátur rex per multam virtútem, *
 et gigas non liberábitur in multitúdine virtútis suæ.
 Fallax equus ad **salútem**, *
 in abundántia autem virtútis suæ **non** salvábit.

Ecce óculi Dómini super metuéntes **eum**, *
in eos, qui sperant super misericórdia eius,
ut éruat a morte ánimas **eórum** *
et alat **eos** in **fame**.

Anima nostra sústinet **Dóminum**, *
quóniam adiútor et **protéctor** **noster** est;
quia in eo lætábitur cor **nostrum**, *
et in nómine sancto eius **sperávimus**.
Fiat misericórdia tua, Dómine, **super** nos, *
quemádmódum **sperávimus** **in** te.

℣. Cantábant sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni.

℟. Et resonábat terra in voces illórum.

LECTIO PRIOR

De libro Exodi

1, 8-16. 22

Cædes infantium Hebræorum in Ægypto

In diébus illis: Surréxit rex novus super Ægýptum, qui ignorábat Ioseph, et ait ad pópulum suum: «Ecce, pópulus filiórum Israel multus et fórtior nobis est: veníte, prudénter agámus cum eo, ne forte multiplicétur; et, si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatísque nobis, egrediátur de terra». Præpósuit itaque eis magístros óperum, ut afflígerent eos onéribus; ædificaverúntque urbes promptuárias pharaóni, Phithom et Ramésses. Quantóque opprimébant eos, tanto magis multiplicabántur et crescébant. Formidaverúntque filios Israel Ægýptii et in servitútem redegérunt eos atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris luti et láteris omníque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur.

Dixit autem rex Ægýpti obstetrícibus Hebræórum, quarum una vocabátur Sephra, áltera Phua, præcípiens eis: «Quando obstetricábitis

Hebræas et partus tempus advénerit, si másculus fúerit, interfícite eum; si fémina, reserváte».

Præcépit ergo phárao omni pópulo suo dicens: «Quidquid masculíni sexus natum fúerit, in flumen proícite; quidquid femínei, reserváte».

RESPONSORIUM

Is 65, 19; Ap 21, 4. 5

℟. Gaudébo in pópulo meo: * Non audiétur in eo ultra vox fletus et vox clamóris.

℣. Mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor. Ecce nova fácio ómnia. * Non audiétur.

LECTIO ALTERA

Ex Sermónibus sancti Quodvultdéis epíscopi

Sermo 2 de Symbolo: PL 40, 655

Necdum loquuntur et Christum confitentur

Náscitur infans parvus, Rex magnus. Adducúntur de longínquo magi; véniunt ut adórent adhuc in præsépi iacéntem, sed in cælo et in terra regnántem. Annuntiántibus magis Regem natum, turbátur Heródes, et ne regnum perdat, vult eum occídere, in quem si créderet, et hic secúrus, et in illa vita sine fine regnáret.

Quid times, Heródes, quia audis Regem natum? Non venit ille ut te exclúdat, sed ut diábolum vincat. Sed tu hæc non intéllegens turbáris et sævis; et ut perdas unum quem quæris, per tot infántium mortes effícis crudélis.

Non te ulla píetas plangéntium matrum, aut lugéntium patrum fúnera filiórum, non mugítus et gémitus révocat infántium. Necas párvulos córpore, quia te necat timor in corde; et putas, si hoc quod cupis impléveris, diu te posse vívere, cum ipsam Vitam quæras occídere.

Ille autem fons grátiae, parvus et magnus, qui in præsépi iacet, thronum

tuum terret: agit per te nesciéntem causas suas, et a captivitate diaboli ánimas líberat. Suscépit fílios inimicórum in númerum adoptatórum.

Moriúntur párvuli pro Christo nesciéntes, paréntes plangunt mártýres moriéntes: ille, nondum loquéntes, idóneos suos éfficit testes. Ecce quómodo regnat, qui sic regnáre vénerat. Ecce iam líberat liberátor, et salútem præstat salvátor.

Sed tu, Heródes, nésciens hoc, turbáris et sævis; et dum contra párvulum sævis, iam illi obséquium præbes, et nescis.

O magnum donum grátiae! Quibus eórum méritis præstitum est ut sic víncerent infántes? Necdum loquúntur, et Christum confiténtur. Necdum móribus membrórum valent suscípere pugnam, et victóriæ iam éfferunt palmam.

RESPONSORIUM

Cf. Ap 5, 14; 4, 10; 7, 11

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum. * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. * Mitténtes.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, cuius hodiérna die præcónium Innocéntes mártýres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, † da, quæsumus, ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, * étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 263).

PSALMODIA

1A.IVe

A

Mbu-lábunt me-cum in albis, * quó-ni-am digni

sunt; et non de-lébo nómi-na e-ó-rum de libro vi-tæ.

E u o u a e.

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus *meus* **es** tu, *ad te *de luce* **vígilo**.Sitívit in te *ánima* **mea**, *te desiderávit *caro* **mea**.

In terra desérta et árida et inaquósa, †

sic in sancto appáruí **tibi**, *ut vidérem virtútem tuam et *glóriam* **tuam**.Quóniam mélior est misericórdia tua *super* **vitas**, *lábia *mea* **laudábunt** te.Sic benedicam te in *vita* **mea** *et in nómine tuo levábo *manus* **meas**.Sicut ádipe et pinguédine repleátur *ánima* **mea**, *et lábiis exsultatiónis **laudábit os meum**.Cum memor ero tui *super stratum* **meum**, *in matutínis **meditábor de** te,quia fuísti *adiútor* **meus**, *et in velaménto alárum tuárum **exsultábo**.

Adhæsit ánima *mea* **post** te, *
me suscēpit *déxtera* tua.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 437

2A.VIIIg

D

Abo sanctis me- is * locum nomi-ná-tum in

regno Patris me- i, di-cit Dóminus. E u o u a e.

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dómino**, *
laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.

Benedícite, cæli, **Dómino**, *
benedícite, ángeli Dómini, **Dómino**.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dómino**, *
benedícat omnis *virtus* **Dómino**.

Benedícite, sol et luna, **Dómino**, *
benedícite, stellæ *cæli*, **Dómino**.

Benedícite, omnis imber et ros, **Dómino**, *
benedícite, omnes *venti*, **Dómino**.

Benedícite, ignis et æstus, **Dómino**, *
benedícite, frigus et *æstus*, **Dómino**.

Benedícite, rores et pruína, **Dómino**, *
benedícite, gelu et *frigus*, **Dómino**.

Benedícite, glácies et nives, **Dómino**, *
benedícite, noctes et *dies*, **Dómino**.

Benedícite, lux et ténebræ, **Dómino**, *
benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dómino**.

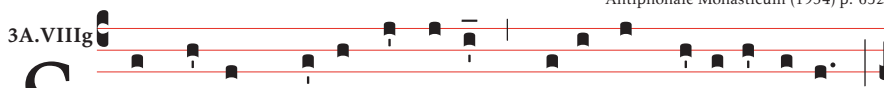
Benedícat terra **Dóminum**, *
laudet et superexáltet *eum in sæcula*.

Benedícite, montes et colles, **Dómino**, *
 benedícite, univérſa germinántia in *terra*, **Dómino**.
 Benedícite, mária et flúmina, **Dómino**, *
 benedícite, *fontes*, **Dómino**.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**.
 Benedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dómino**, *
 benedícite, filii hóminum, **Dómino**.
 Bénedic, Israel, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum* in **sæcula**.
 Benedícite, sacerdótes Dómini, **Dómino**, *
 benedícite, servi Dómini, **Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum* in **sæcula**.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**; *
 laudémus et superexaltémus *eum* in **sæcula**.
 Benedíctus es in firmaménto **cæli** *
 et laudábilis et gloriósus in **sæcula**.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Cf. Ps 102, 5

Antiphonale Monasticum (1934) p. 652

S anctó-rum ve-lut áqui-læ * iuvéntus renová-bi-tur:

flo-rébunt si-cut lí-li-um in ci-vi-tá-te Dómi-ni.

E u o u a e.

Psalmus 149

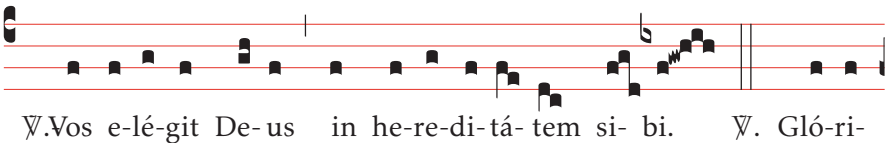
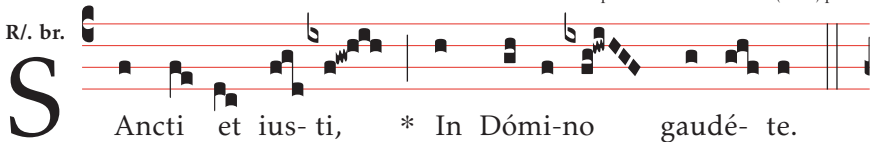
Cantáte Dómino cánticum **novum**; *
laus eius in ecclésia **sanctórum**.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **eum**, *
et filii Sion exsúltent in **rege suo**.
Laudent nomen eius in **choro**, *
in týmpano et cíthara *psallant ei*,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
et honorábit mansuétos *in salúte*.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum** *
et gládii ancípites in mánibus **eórum**,
ad faciéndam vindíctam in natió nibus, *
castigatió nes *in pópulis*,
ad alligándos reges eórum in compédibus *
et nóbiles eórum in mánicis **férreis**,
ad faciéndum in eis iudícium **conscríptum**: *
glória hác est ómnibus *sanctis eius*.

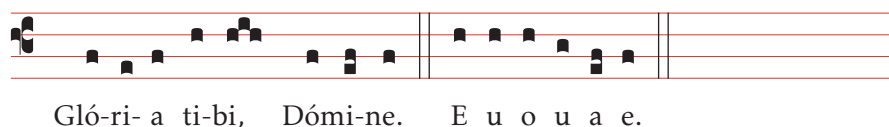
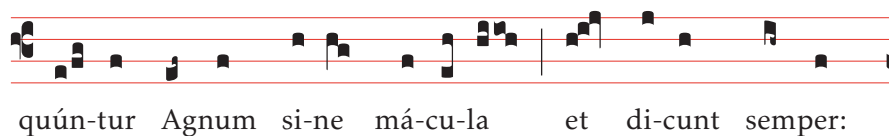
LECTIO BREVIS

Ier 31, 15

Vox in Rama audíta est lamentatió nis, luctus et fletus Rachel plorántis
filios suos et noléntis consolári super eis, quia non sunt.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 261

PRECES

Glóriam Christi celebrémus, qui non armatórum manu, sed candidáta ácie parvulórum vicit tyránnum, atque *clamémus*:

℟. Te mártýrum candidátus laudat *exércitus*.

Christe, cui párvuli Innocéntes non loquéla, sed sángine testimónium *reddidérunt*, da nos et verbis et opéribus te coram homínibus *confitéri*.

℟.

Qui nondum ad pugnam idóneos, victóriæ dignos iam palma *fecísti*, tantis nos præditos victóriæ subsidiis, succúmbere *ne síveris*. ℟.

Qui ságuine tuo stolas lavísti *Innocéntium*, ab omni nos emúnda *iniquitáte*. *R̃.*

Qui mártýres infántes regni tui primitías ad cælum *præmisísti*, nos aula convívii ætérni extórres fieri *ne permíttas*. *R̃.*

Qui in infántia tua persecutiómem et exsílium *cognovísti*, serva infántes, qui inópia aut bello vel calamitátibus *periclitántur*. *R̃.*

Pater noster.

Oratio

Deus, cuius hodiérna die præcónium Innocéntes mártýres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, † da, quæsumus, ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, * étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ṽ. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

TA.VIIIg

E - rant * pa-réntes Ie-su mi-rántes super his quæ
di-cebán-tur de illo. E u o u a e.

Psalmus 118 (119), 9-16
II (Beth)

In quo mundábit adulescéntior viam **suam**? *

In custodiéndo **sermónes tuos**.

In toto corde meo exquisívi te, *

ne erráre me fácias a **præcéptis tuis**.

In corde meo abscondi elóquia **tua**, *

ut non *peccem tibi*.

Benedíctus es, **Dómine**; *

doce me iustificatiónes **tuas**.

In lábiis **meis** *

numerávi ómnia iudícia **oris tui**.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum *

sicut in *ómnibus divítiis*.

In mandátis tuis exercébor *

et considerábo *vias tuas*.

In iustificatió nibus tuis delectábor, *

non oblivíscar *sermónem tuum*.

Psalmus 16 (17)

I

Exáudi, **Dómine**, iustítiam **meam**, *

inténde deprecatió nem **meam**.

Auribus pércipe oratió nem **meam**, *

non in lábiis *dolósis*.

De vultu tuo iudícium meum **pródeat**; *

óculi tui vídeant *æquitátes*.

Proba cor meum et vísita nocte; †

igne me exámina, *

et non invénies in me *iniquitátem*.

Non transgreditur os meum ad ópera **hóminum**, *

propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis *violénti*.

Rétine gressus meos in sémitis **tuis**, *

ut non moveántur *vestigia mea*.

Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, **Deus**; *
inclína aurem tuam mihi et exáudi *verba mea*.
Mirífica misericórdias **tuas**, *
qui salvos facis ab insurgéntibus sperántes in *déxtera tua*.
Custódi me ut pupíllam óculi, †
sub umbra alárum tuárum prótege me *
a fácie impiórum, qui me *afflixérunt*.

II

Inimíci mei in furóre circumdedérunt me, †
ádipem suum conclusérunt; *
os eórum locútum *est supérbiam*.
Incedéntes nunc circumdedérunt me, *
óculos suos statuérunt prostérnere *in terram*.
Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad **prædam** *
et sicut cátuli leónis recubántis *in ábditis*.
Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta eum; *
éripe ánimam meam ab ímpio frámea **tua**,
a mórtuis manu tua, **Dómine**, *
a mórtuis, quorum defécit pórtio **vítæ**.
De recónditis tuis adímpleas ventrem eórum, *
saturéntur filii et dimíttant reliquias **párvulis suis**.
Ego autem in iustítia vidébo fáciem **tuam**, *
satiábor, cum evigilávero, conspéctu **tuo**.

LECTIO BREVIS

Cf. Lam 1, 16

Ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas; facti sunt filii mei desoláti, quóniam inváluit inimícus.

℣. Stola iucunditátis índuit eos Dóminus.

℟. Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 18.

LECTIO BREVIS Cf. Lam 2, 11

Defecérunt præ lácrimis óculi mei, efferbuérunt víscera mea; cum deficeret párvulus et lactens in platéis óppidi.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 20.

LECTIO BREVIS

Ier 31, 16a. 17a

Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis, quia est merces óperi tuo. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus.

℣. Exsultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 208).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 29 decembris
DE DIE V INFRA OCTAVAM NATIVITATIS
Commemoratio S. Thomæ Becket, Episcopi et Martyris

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 229).

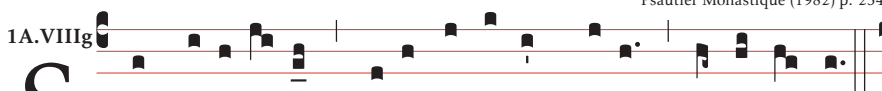
AD OFFICIUM LECTIONIS

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 231).

PSALMODIA

Ps 45, 2

Psautier Monastique (1982) p. 234

S Ancti-fi-cá-vit * taberná-cu-lum su-um Al-tís-si mus.

E u o u a e.

Psalmus 45 (46)

Deus est nobis refúgium et **virtus**, *
 adiutórium in tribulatió nibus invéntus est **nimis**.
 Proptérea non timébimus, dum turbábitur **terra**, *
 et transferéntur montes *in cor maris*.
 Fremant et intuméscant aquæ eius, *
 conturbéntur montes in elatióne eius.
 Flúminis rivi lætíficant civitátem **Dei**, *
 sancta tabernácula *Altíssimi*.
 Deus in médio eius, non commovébitur; *
 adiuvábit eam Deus mane *dilúculo*.
 Fremuérunt gentes, commóta sunt **regna**; *
 dedit vocem suam, liquefácta est **terra**.
 Dóminus virtútum nobíscum, *
 refúgium nobis *Deus Iacob*.
 Veníte et vidéte ópera **Dómini**, *
 quæ pósuit prodígia *super terram*.
 Auferet bella usque ad finem terræ, †
 arcum cónteret et confrínget **arma** *
 et scuta combúret **igne**.
 Vacáte et vidéte quóniam ego sum **Deus**: *
 exaltábor in géntibus et exaltábor *in terra*.
 Dóminus virtútum nobíscum, *
 refúgium nobis *Deus Iacob*.

Ps 71, 7.8

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 15

2A.IIIa

O

-ri- é-tur * in di- ébus Dómi-ni abundánti- a

pa-cis et domi-ná-bi-tur. E u o u a e.

Psalmus 71 (72)

I

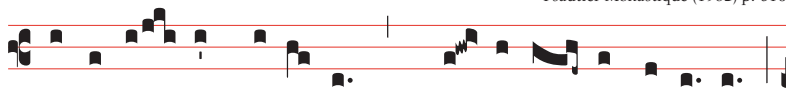
Deus, iudícium **tuum** regi da *
et iustítiam tuam **fílio regis**;
iúdicet pópulum tuum **in iustítia** *
et páuperes tuos **in iudício**.
Afferant montes **pacem** pópulo, *
et **colles** iustítiam.
Iudicábit páuperes pópuli †
et salvos fáciet **fílios ínopis** *
et humiliábit **calumniatórem**.
Et permanébit cum sole et **ante lunam**, *
in generatióne et generatióne.
Descéndet sicut plúvia in **gramen** *
et sicut imber **írrigans terram**.
Florébit in diébus eius iustítia et abundántia **pacis**, *
donec auferátur **luna**.
Et dominábitur a mari **usque ad mare** *
et a Flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.
Coram illo prócident **íncolæ desérti**, *
et inimíci eius **terram lingent**.
Reges Tharsis et ínsulæ **múnera ófferent**, *
reges Arabum et Saba **dona addúcent**.
Et adorábunt eum **omnes reges**, *
omnes gentes **sérvient ei**.

Ps 71, 12

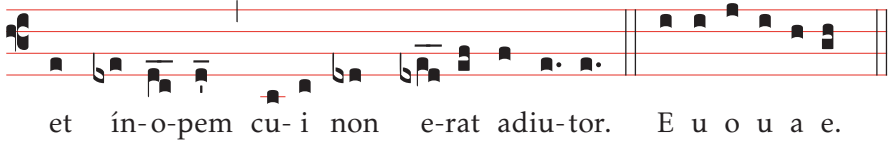
Psautier Monastique (1982) p. 316

3A.VIIc

L

I-be-rá- vit Dómi-nus * páu-pe-rem a po-tén-te,

II

Quia liberábit ínopem clamántem *
et páuperem, cui non erat adiútor.
Parcet páuperi et ínopi *
et ánimas páuperum **salvas** fáciat.
Ex oppressióne et violéntia rédimet ánimas eórum, *
et pretiósus erit sanguis eórum **coram illo**.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, †
et orábunt pro **ipso semper**; *
tota die benedícant ei.
Et erit ubértas fruménti in **terra**, *
in summis móntium **fluctuábit**;
sicut Líbanus **fructus** eius *
et florébit de civitáte sicut **fenum terræ**.
Sit nomen eius benedíctum in **sæcula**, *
ante solem permanébit **nomen eius**.
Et benedicéntur in ipso omnes **tribus terræ**, *
omnes gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus, **Deus Israel**, *
qui facit mirábília **solus**.
Et benedíctum nomen maiestátis eius **in ætérnum**; *
et replébitur maiestáte eius omnis terra. **Fiat, fiat**.

℣. Vidéntes pastóres cognovérunt de verbo.

℟. Quod dictum erat illis de Púero.

Gratiarum actio et precatio

Paulus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei et Timótheus frater his, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro.

Grátias ágimus Deo Patri Dómini nostri Iesu Christi semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram in Christo Iesu et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in cælis, quam ante audístis in verbo veritátis evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in unívsero mundo est fructíficans et crescens sicut et in vobis ex ea die, qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte; sicut didicístis ab Epápbra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro nobis mínister Christi, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in Spíritu.

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis eius in omni sapiéntia et intelléctu spiritali, ut ambulétis digne Dómino per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes et crescéntes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis eius in omnem patiéntiam et longanimitátem, cum gáudio grátias ágéntes Patri, qui idóneos vos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine; qui erípuit nos de potestáte tenebrárum et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptionem, remissionem peccatórum.

RESPONSORIUM

COL 1, 12. 13; Iac 1, 17

℟. Grátias agámus Deo Patri, * Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℣. Omne datum óptimum et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum. * Qui erípuit.

LECTIO ALTERA

Ex Sermónibus sancti Bernárdi abbátis

Sermo 1 in Epiphania Domini, 1-2: PL 133, 141-143

In plenitudine temporis venit et plenitudo divinitatis

Appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei. Grátias Deo, per quem sic abúndat consolátio nostra in hac peregrinatióne, in hoc exsílio, in hac miséria.

Priúsquam apparéret humánitas, latébat benígnitas; síquidem et prius erat: nam et misericórdia Dómini ab ætérno est. Sed unde tanta agnósci póterat? Promittebátur, sed non sentiebátur; unde et a multis non credebátur. Multifárie quippe multisque modis loquebátur Dóminus in prophétis. Ego, ínquiens, cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis. Sed quid respondébat homo, afflictiónem séntiens, pacem nésciens? Quoúsque dícitis, Pax, pax, et non est pax? Propter hoc ángeli pacis amáre flebant, dicéntes: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Sed nunc credant hómines vel vísui suo, quia testimónia Dei credibília facta sunt nimis. Ut enim nec turbátum quidem óculum láteat, in sole pósuit tabernáculum suum.

Ecce pax non promíssa, sed missa; non diláta, sed data; non prophetáta, sed præsentáta. Ecce quasi saccum plenum misericórdia sua Deus Pater misit in terram; saccum, inquam, in passióne concidéndum, ut effundátur quod in eo latet prétium nostrum; saccum útique, etsi parvum, sed plenum. Párvulus síquidem datus est nobis, sed in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis. Postquam enim venit plenitúdo témporis, venit et plenitúdo divinitátis. Venit in carne, ut vel sic carnálibus exhiberétur, ei apparénte humanitáte benígnitas agnoscerétur. Ubi enim Dei innotéscit humánitas, iam benígnitas latére non potest. In quo enim magis commendáre póterat benignitátem suam, quam suscipiéndó carnem meam? Meam, inquam, non carnem Adam, id est non qualem ille hábuit ante culpam.

Quid tantópere decláret eius misericórdiam, quam quod ipsam suscípit

misériam? Quid ita pietáte plenum, quam quod Dei Verbum propter nos factum est fenum? Dómine, quid est homo quia réputas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Hinc atténdat homo quanta sit cura eius Deo; hinc sciat quid de eo cógitet aut quid séntiat. Non intérroges, o homo, ea quæ páteris, sed quæ passus est ille. Quanti te fecit, ex his quæ pro te factus est, agnósce, ut appáreat tibi benígnitas eius ex humanitáte. Quanto enim minórem se fecit in humanitáte, tanto maiórem exhibuit in bonitáte; et quanto pro me vílior, tanto mihi cárior est. Appáruit, inquit Apóstolus, benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei. Magna plane et manifestá benígnitas Dei et humánitas! et magnum benígnitátis indícium declarávit, qui humanitáti áddere nomen Dei curávit.

RESPONSORIUM

Eph 1, 5; Rom 8, 29

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, * Secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ.

℣. Quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui. * Secúndum.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Omnípotens et invisíbilis Deus, qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, † seréno vultu nos, quæsumus, intuére, * ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus. Qui tecum vivit.

AD LAUDES MATUTINAS

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum, ut in Laudibus matutinis Nativitatis Domini, p. 8.

Multifáram et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constituit herédem universórum, per quem fecit et sácula.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 77

R/. br.

N

Otum fe-cit Dóminus, R̃. Alle-lú-ia alle-lú-ia.

Ÿ. Sa-lu-tá-re su-um Ÿ. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rí-tu-i Sancto

Lc 2, 15

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 78

BA.VIIId

P

Astó-res * loquebántur ad ínvi-cem: Transe-ámus

Béthlehem, et vi-de-ámus hoc verbum quod Dómi-nus

osténdit no-bis, alle-lú-ia. E u o u a e.

PRECES

Quia Deus in sua misericórdia Christum, príncipem pacis, nobis misit, cum fidúcia *clamémus*:

℟. Pax homínibus bonæ *voluntátis*.

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, quo témpore Ecclésia salvíficum tuum *celebrat amórem*, laudem nostram suscípere dignáre *propítius*. ℟.

Qui ab inítio victóriam tuam per Christum salvatórem nostrum homínibus *promisísti*, Evangélli lúmine omnes hómnes *illustrári concéde*. ℟.

In laudem Fílii tui, cuius diem cum gáudio Abraham prævidit, patriárchæ speravérunt, prophétæ nuntiavérunt et gentes *desideravérunt*, fac ut omnis Israel *salvus fiat*. ℟.

Qui voluísti nativitátem Fílii tui a cælórum spirítibus prædicári atque ab Apóstolis, martýribus et fidélibus sæculórum ómnium *collaudári*, pacem in terris largíre, quam nuntiavérunt *ángeli*. ℟.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens et invisíbilis Deus, qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, † seréno vultu nos, quæsumus, intuére, * ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus. (Qui tecum vivit.)

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 373

BA.IIIg

Q

UI o- dit * á-ni mam su-am in hoc mundo, in

vi-tam æ-térnam cus-tó-dit e-am. E u o u a e.

Oratio

Deus, qui beáto Thomæ mártýri pro iustítia magno ánimo vitam profúndere tribuísti, † da nobis, eius intercessióne, nostram pro Christo vitam in hoc sǣculo abnegáre, * ut eam in cælo inveníre possímus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA, ut in die S. Stephani, p. 40.

LECTIO BREVIS

Tit 2, 11-12

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sǣculária desidéria sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sǣculo.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.

℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

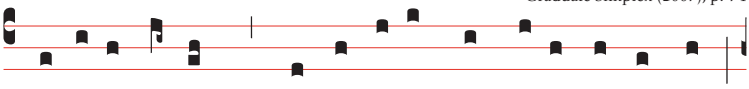
PSALMODIA

Lc 2,19

Graduale Simplex (2007), p. 74

SA.VIIIg

M

A-rí- a au-tem * conservábant ómni- a verba hæc,

cónfe-rens in corde su-o. E u o u a e.

Psalmus 118 (119), 17-24
III (Ghimel)

Bénefac servo tuo, et **vivam** *
et custódiam **sermónem tuum**.
Revéla óculos **meos**, *
et considerábo mirabília de **lege tua**.
Incola ego sum in **terra**, *
non abscondas a me **præcépta tua**.
Defécit ánima mea in desiderándo iudícia **tua** *
in **omni témpore**.
Increpásti **supérbos**; *
maledícti, qui errant a **præcéptis tuis**.
Aufer a me oppróbrium et **contéptum**, *
quia testimónia tua **servávi**.
Etsi príncipes sedent et advérsus me **loquúntur**, *
servus tamen tuus exercétur in iustificatiónibus **tuis**.
Nam et testimónia tua delectátio **mea**, *
et consílium meum iustificatiónes **tuæ**.

Psalmus 24 (25)

I

Ad te, Dómine, levávi ánimam **meam**, *
Deus meus, in te confído: non **erubéscam**.
Neque exsúltent super me inimíci **mei**, *
étenim univérsi, qui sústinent te, non **confundéntur**.

Confundántur infidéliter **agéntes** *
 propter *vanitátem*.
 Vias tuas, Dómine, demónstra **mihi** *
 et sémitas tuas *édoce* me.
 Dírige me in veritáte tua et **doce** me, †
 quia tu es Deus salútis **meæ**, *
 et te sustínui *tota die*.
 Reminíscere miseratiónum tuárum, **Dómine**, *
 et misericordiárum tuárum, quóniam a *sæculo* sunt.
 Peccáta iuventútis meæ et delícta mea ne memíneris; †
 secúndum misericórdiam tuam meménto **mei** tu, *
 propter bonitátem *tuam*, **Dómine**.
 Dulcis et rectus **Dóminus**, *
 propter hoc peccatóres *viam docébit*;
 díriget mansuétos in iudício, *
 docébit mites *vias suas*.
 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et **véritas** *
 custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
 Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto **meo**: *
multum est enim.

II

Quis est homo, qui timet **Dóminum**? *
 Docébit eum *viam, quam éligat*.
 Anima eius in bonis demorábitur, *
 et semen eius hereditábit **terram**.
 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus **eum**, *
 ut testaméntum suum maniféstet **illis**.
 Oculi mei semper ad **Dóminum**, *
 quóniam ipse evéllet de láqueo *pedes meos*.
 Réspice in me et miserére **mei**, *
 quia únicus et *pauper sum* **ego**.

Diláta angústias cordis **mei** *
et de necessitatibus meis *érue* me.
Vide humilitatem meam et laborem **meum** *
et dimítte unívsera *delícta mea*.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, *
et ódio crudéli *odérunt* me.
Custódi ánimam meam et *érue* me; *
non erubéscam, quóniam *sperávi in* te.
Innocéntia et æquitas custódi**ant** me, *
quia *sustínui* te.
Líbera, Deus, **Israel** *
ex ómnibus tribulatió**nibus suis**.

LECTIO BREVIS

1 Io 4, 9

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.

℟. Salutare Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 20.

LECTIO BREVIS

Act 10, 36

Verbum misit Deus fíliis Israel evangelízans pacem per Iesum Christum; hic est ómnium Dóminus.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.

℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum, ut in II Vespris Nativitatis Domini, in AR II (v.i. p. 189).

LECTIO BREVIS

1 Io 1, 1-3

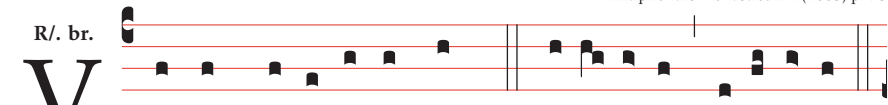
Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus et manus nostræ contrectavérunt, de verbo vitæ — et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis — quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos communionem habeátis nobíscum. Commúnio autem nostra est cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

Io 1, 14

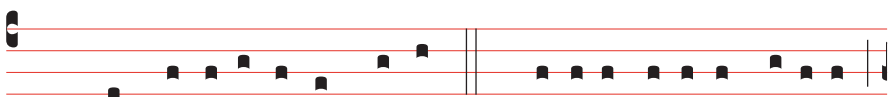
Antiphonale Monasticum I (2005) p. 75

R/. br.

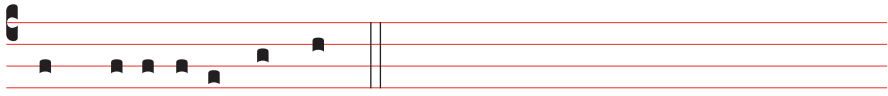
V

Erbum ca-ro factum est, R̃. Alle-lú-ia alle-lú-ia.

℣. Et ha-bi-tá-vit in no-bis ℣. Gló-ri- a Patri, et Fí-li o,

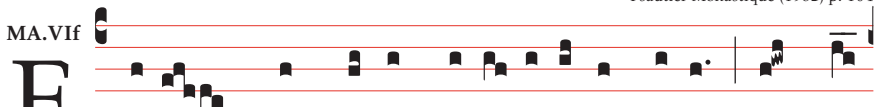
et Spi-rí-tu- i Sancto

Gal 4, 4-5

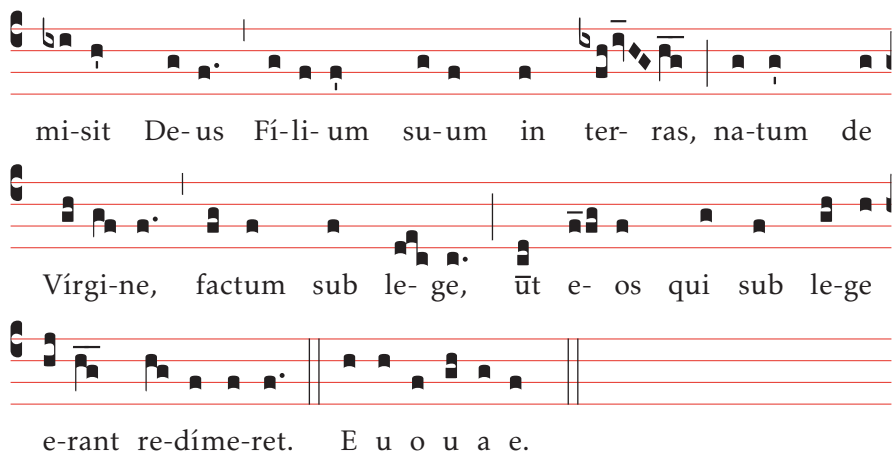
Psautier Monastique (1982) p. 104

MA.Vif

E

Cce * iam ve-nit ple-ni-túdo témpo-ris in quo

PRECES

Deum Patrem miserentíssimum, qui Fílium suum unxit Spírítu Sancto ad evangelizándos páuperes, *rogémus*:

R. Dómine miséricors, miserére **nostri**.

Miséricors et sempitérne Deus, qui vis omnes hómines salvos fieri et ad agnitióem veritátis tuæ perveníre, tibi grátias ágimus, qui Unigénitum tuum mundo *dedísti*: omnem terram in eius nativátate *lætífica*. *R.*

Misísti eum evangelizáre paupéribus, nuntiáre captívis remissióem et prædicáre *tempus grátiae*: libertátem homínibus et pacem *largíre*. *R.*

Ad eum direxísti géntium sapiéntes, ut adorárent eum: áccipe fidei nostræ et oratióis *obséquium*. *R.*

Et, post illos, omnes hómines vocas de ténebris in admirábile lumen tuum, ut in nómine Iesu omne genu *flectátur*: fac ut testes huius Evangélíi *evadámus*. *R.*

Christum, in Bétlehem natum, lumen fecísti ad revelatióem **géntium**: glóriam vultus tui frátribus, qui obiérunt, *revéla*. *R.*

Pater noster.

Oratio

Omnípotens et invisibilis Deus, qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, † seréno vultu nos, quæsumus, intuére, * ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus. (Qui tecum vivit.)

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 377

MA.VIIIg

I N cæ-lésti-bus re gnis * sanctó-rum ha-bi-tá-ti-o est,
et in æ-tér-num réqui-es e-ó-rum E u o u a e.

The musical notation is written on a four-line red staff. It begins with a C-clef and a 'g' time signature. The notes are represented by black square neumes. There are two lines of music. The first line ends with a double bar line. The second line continues the melody and ends with a double bar line. The text is aligned with the notes: 'I' is under the first note, 'N' under the second, 'cæ-lésti-bus' under the next four, 're gnis' under the next two, '*' under the eighth, 'sanctó-rum' under the next four, 'ha-bi-tá-ti-o' under the next five, 'est,' under the last note of the first line. The second line starts with 'et' under the first note, 'in æ-tér-num' under the next four, 'réqui-es' under the next two, 'e-ó-rum' under the next two, and 'E u o u a e.' under the final five notes.

Oratio

Deus, qui beáto Thomæ mártýri pro iustítia magno ánimo vitam profúndere tribuísti, † da nobis, eius intercessióne, nostram pro Christo vitam in hoc sǣculo abnegáre, * ut eam in cælo inveníre possímus. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 30 decembris
SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ, ET IOSEPH (trans.)

Festum

AD INVITATORIUM

✠. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 237).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 238).

PSALMODIA

Lc 2, 27.28-29

Antiphonale Monasticum (1934) p. 803

1A.If

CUM indú-ce-rent * pú-e-rum Ie-sum pa-rén-es
e- ius, accé-pit e- um Sí me- on in ulnas su- as,
et bene-dí-xit De-um di- cens: Nunc dimíttis,
Dó- mi- ne, servum tu- um in pa-ce.
E u o u a e.

Psalmus 23 (24)

Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum *
et super flúmina firmávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco *sancto* eius?
Innocens mánibus et mundo corde, †
qui non levávit ad vana ánimam suam, *
nec iurávit in dolum.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino *
et iustificatióem a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium faciém *Dei* Iacob.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus *potens* in proelio.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Mt 2,11

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [118]

2A.IId
M

Agi * intrán-tes domum, invené-runt pú-e-

rum cum Ma-rí-a matre e- ius. E u o u a e.

Psalmus 45 (46)

Deus est nobis refúgium et **virtus**, *
adiutórium in tribulatió nibus invéntus *est nimis*.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur **terra**, *
et transferéntur montes in *cor maris*.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lætíficant civitátem **Dei**, *
sancta tabernácula *Altíssimi*.
Deus in médio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane *dilúculo*.
Fremuérunt gentes, commóta sunt **regna**; *
dedit vocem suam, liquefácta *est terra*.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus **Iacob**.
Veníte et vidéte ópera **Dómini**, *
quæ pósuit prodígia *super terram*.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget **arma** *
et scuta combúret **igne**.
Vacáte et vidéte quóniam ego sum **Deus**: *
exaltábor in géntibus et exaltábor *in terra*.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus **Iacob**.

Mt 2,14

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [130]

3A.IIIa

Onsurgens Io- seph, * accé-pit pú-e-rum et
matrem e-ius nocte, et se-céssit in Ægýptum.

E u o u a e.

Psalmus 86 (87)

Fundaménta eius in móntibus sanctis; †

díligit Dóminus **portas Sion** *

super ómnia tabernácula **Iacob**.

Gloriósá **dicta sunt de** te, *

cívitas Dei!

Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me; †

ecce Philistæa et Tyrus cum Æthiópia: *

hi **nati sunt illic**.

Et de Sion dicétur: «Hic et ille natus **est in ea**; *

et ipse firmávit **eam Altíssimus**».

Dóminus réferet in librum **populórum**: *

«Hi **nati sunt illic**».

Et cantant sicut **choros ducéntes**: *

«Omnes fontes **mei in** te».

✠. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.

✠. Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

LECTIO PRIOR

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

5, 21 — 6, 4

De vita christiana in familia

Fratres: Subiécti invicem estóte in timóre Christi. Mulíeres viris suis sicut Dómino, quóniam vir caput est mulieris, sicut et Christus caput est ecclésiæ, ipse salvátor córporis. Sed ut ecclésia subiécta est Christo, ita et

mulieres viris in omnibus.

Viri, diligite uxores, sicut et Christus dilexit ecclesiam et seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret mundans lavacro aquæ in verbo, ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam aut aliquid eiusmodi, sed ut sit sancta et immaculata. Ita et viri debent diligere uxores suas ut corpora sua. Qui suam uxorem diligit, seipsum diligit; nemo enim umquam carnem suam odio habuit, sed nutrit et fovet eam sicut et Christus ecclesiam, quia membra sumus corporis eius. Propter hoc relinquet homo patrem et matrem et adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico de Christo et ecclesia! Verumtamen et vos singuli unusquisque suam uxorem sicut seipsum diligat; uxor autem timeat virum.

Filii, obedite parentibus vestris in Domino, hoc enim est iustum. Honora patrem tuum et matrem, quod est mandatum primum cum promissione, ut bene sit tibi et sis longævus super terram. Et, patres, nolite ad iracundiam provocare filios vestros, sed educate illos in disciplina et correptione Domini.

RESPONSORIUM

EPH 6, 1-2. 3; Lc 2, 51

℟. Filii, obedite parentibus vestris in Domino, hoc enim est iustum; * Honora patrem tuum et matrem tuam.

℣. Descendit Iesus cum María et Ioseph; et venit Nazareth et erat subditus illis. * Honora.

LECTIO ALTERA

Ex Allocutionibus Pauli papæ Sexti

Allocutio habita Nazareth 5 ianuarii 1964

Exemplum Nazareth

Nazaréna domus schola est, in qua incipit Christi vita dignosci: Evangelii nempe schola.

Hic enim primum aspícere dísimus, audíre, meditári, pénitus perspícere quæ in simplicíssima hac et humíllima pulcherrimáque Fílii Dei revelatióne vis alta insit et arcána. Sed et imitári fortásse sensim dísimus.

Hic quidem ratióne viámque percípimus, qua Christus quis sit fácte cognoscámus. Hic appríme intellégimus quantum ea consideránda sint, quæ illíus in nobis habitatióne respíciunt ac véluti inclúdent, loca vidélicet, témpora, mores, sermo, sacri ritus, ómnia dénique, quibus Iesus est usus ut se mundo fáceret maniféstum. Omnia hic vocem, ómnia significatióne habent.

Hic profécto, hac in schola, perspícimus cur spiritalis tenénda sit disciplína, si quis Evangélii sequi doctrínam atque Christi cúpiat esse discípulus.

O quómodo ad nostram libénter redíre vellémus infántiam, nosque Nazarénæ huic húmili eidémque sublími scholæ rursus committere! quam veheménter gestirémus nostrum redintegráre stúdiu ad veram vitæ sciéntiam iuxta Mariám et ad divinárum veritátum intellegéntiam comparándam!

At hic nónnisi peregríni consídimus, votúmque hoc depónere cógimur, quo institutióne numquam absolutam ad noscéndum Evangéliu hac in domo pergámus. Non tamen abíbimus quin festinánter, ac véluti furtim, breves quosdam e Nazaréna sede mónitus referámus.

Siléntium enim hæc docet in primis. Utinam óptima in nobis reviréscat siléntii æstimátió, mirándi nempe huius ac necessárii mentis hábitus, dum in æstuánti ætátis nostræ nimiúmque exagitáta vita tot vociferatiónebus, strepítibus, clamóribus impugnámur. O Nazarénu siléntium, doce nos in bonis esse cogitatiónebus defixos, ad interióra spíritus inténtos, ad secréta Dei consília verorúmque mandáta magistrórum audiénda probe parátos; doce nos quantum opus sint atque váleant præparatiónebus, stúdiu, meditátió, personális intimúsque ordo vitæ, orátió, quam Deus solus réspicit in occúlto.

Domésticam hic prætérea vivéndi percípimus ratiónem. Nos sane Názareth admóneat quid sit família, quid eius commúnio dilectiónis, eius gravis ac nítida pulchritúdo, sacra eius inviolabilísque proprietas; demónstret quam dulcis in família sit institútio, pro qua nihil áliud substítui possit; edóceat quod sit eius in sociáli órđine natívum offícium.

Operis dénique hic cognóscimus disciplínam. O Nazaréna sedes, fabri Fílii domus, hic potíssimum sevérám quidem sed redemptrícem labóris humáni legem intellégere optámus et celebráre; labóris hic dignitátem sic instauráre, ut ab ómnibus sentiátur; illud hoc in tecto commemoráre, non posse labórem semetípsum finem sibi esse, sed suam libertátem præstantiámque súmeré non tantum ex suo quod vocant moménto œconómico, verum ex iis étiam rebus, quibus ad præclárum finem ipse dirígitur; hic dénique totíus mundi operáriis salútem vólumus nuntiáre, iisdémque magnum exémpplar osténdere, divínum fratrem, prophétam iustárum ómnium, quæ ad eos pertíneant, causárum, Christum vidélicet Dóminum nostrum.

RESPONSORIUM

2 Cor 13, 11; Eph 5, 19; Col 3, 23

℟. Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte: * Cantántes et psalléntes in córdibus vestris Dómino.

℣. Quodcúmque fácitis ex ánimo operámini, sicut Dómino, et non homínibus. * Cantántes.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ dignátus es exémppla præbére, † concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritátisque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 239).

PSALMODIA

Lc 2, 41

Antiphonale Monasticum (1934) p. 841

1A.VIII

-bant * pa-réntes le-su per omnes annos in le-
rú-sa-lem, in di- e so-lémni Paschæ. E u o u a e.

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus **meus es** tu, *
ad te de **luce vígilo**.
Sitívit in te **ánima mea**, *
te desiderávit **caro mea**.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto **appáruí tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et **glóriam tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábía mea laudábunt te.
Sic benedícam te in **vita mea** *
et in nómine tuo levábo **manus meas**.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
et lábiis exsultatiónis **laudábit os meum**.
Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
in matutínis **meditábor de** te,

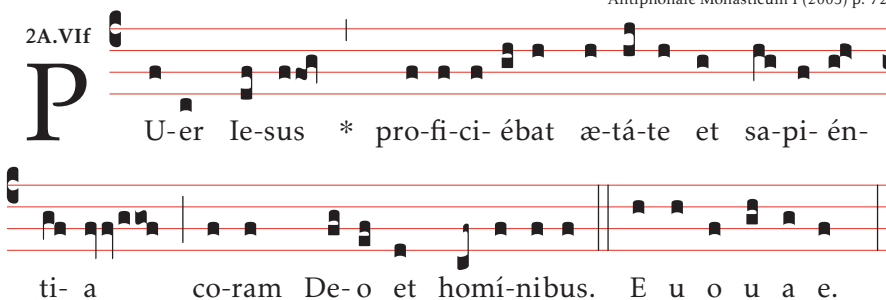
quia fuísti adiútor **meus**,*
 et in velaménto alárum tuárum **exsultábo**.
 Adhæsit ánima **mea post** te,*
 me suscepit **déxtera tua**.

Lc 2, 52

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 72

2A.VIf

P

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dómino**,*
 laudáte et superexaltáte eum in **sæcula**.
 Benedícite, **cæli**, **Dómino**,*
 benedícite, ángeli Dómini, **Dómino**.
 Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos **sunt**, **Dómino**,*
 benedícat omnis **virtus** **Dómino**.
 Benedícite, sol et luna, **Dómino**,*
 benedícite, stellæ **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, omnis imber et ros, **Dómino**,*
 benedícite, omnes **venti**, **Dómino**.
 Benedícite, ignis et **æstus**, **Dómino**,*
 benedícite, frigus et **æstus**, **Dómino**.
 Benedícite, rores et pruína, **Dómino**,*
 benedícite, gelu et **frigus**, **Dómino**.
 Benedícite, glácies et nives, **Dómino**,*
 benedícite, noctes et **dies**, **Dómino**.
 Benedícite, lux et **ténebræ**, **Dómino**,*
 benedícite, fúlgura et **nubes**, **Dómino**.

Benedícat terra **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet *eum in sæcula*.
 Benedícite, montes et colles, **Dómino**, *
 benedícite, univérsa germinántia in *terra*, **Dómino**.
 Benedícite, mária et flúmina, **Dómino**, *
 benedícite, *fontes*, **Dómino**.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in *aquis*, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**.
 Benedícite, omnes béstia et pécora, **Dómino**, *
 benedícite, filii hóminum, **Dómino**.
 Bénedic, Israel, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
 Benedícite, sacerdótes *Dómini*, **Dómino**, *
 benedícite, servi *Dómini*, **Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**; *
 laudémus et superexaltémus *eum in sæcula*.
 Benedíctus es in firmaménto *cæli* *
 et laudábilis et gloriósus *in sæcula*.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Lc 2,33

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [118]

3A.If

E -rant pa-ter e-ius * et ma-ter mi-rántes super
 his quæ di-ce-bántur de illo. E u o u a e.

Psalmus 149

Cantáte Dómino **cánticum novum**; *
laus eius in ecclésia **sanctórum**.
Lætétur Israel in eo, qui **fecit eum**, *
et filii Sion exsúltent in **rege suo**.
Laudent nomen eius in **choro**, *
in týmpano et cíthara *psallant ei*,
quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**, *
et honorábit mansuétos *in salúte*.
Iúbilent **sancti in glória**, *
læténtur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum** *
et gládii ancípites in *mánibus eórum*,
ad faciéndam vindíctam in **natióibus**, *
castigatiónes *in pópulis*,
ad alligándos reges eórum **in compédibus** *
et nóbiles eórum in *mánicis férreis*,
ad faciéndum in eis iudícium **conscríptum**: *
glória hác est ómnibus *sanctis eius*.

LECTIO BREVIS

Deut 5, 16

Honóra patrem tuum et matrem, sicut præcépit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore et bene sit tibi in terra, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi.

Cf. Mt 16, 16; Lc 2, 51

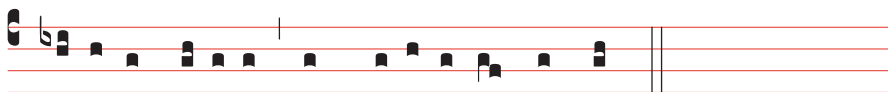
Antiphonale Monasticum I (2005) p. 72

R/. br.

C

Hriste, Fi-li De- i vi-vi, * Mi-se-ré- re no-bis

∇. Qui Ma-rí-æ et Io-seph súbdi-tus fu- ísti. ∇. Gló-ri- a

Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

Mt 13, 54.55

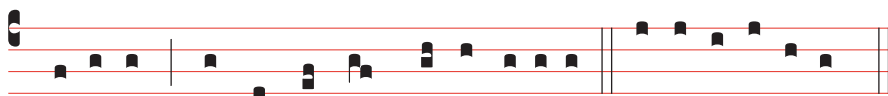
Anno B:

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [121]

BA.VIIIg

E

T di-cébant: * Unde hu-ic sa-pi-énti-a hæc, et

virtú-tes? Nonne hic est fabri fí-li- us? E u o u a e.

PRECES

Fílium Dei vivi, qui fílius humánæ famíliæ fieri dignátus est, adorémus, ipsum *exorántes*:

℟. Iesu, factus obœdiens, sanctífica nos.

Iesu, Verbum ætérnum Patris, qui súbditum Maríæ et Ioseph *te fecísti*, doce nos *humilitátem*. ℟.

Magíster noster, cuius facta et verba mater tua in corde suo *servábat*, præsta, ut audiámus verbum tuum et custodiámus illud in corde puro *et bono*. ℟.

Christe, faber mundi, qui fílium fabri te vocári *voluísti*, doce nos *sedulitátem in ópere*. ℟.

Iesu, qui in família Názareth sapiéntia, ætáte et grátia apud Deum et hómines proficiébas, fac, ut crescámus per ómnia in te, qui es *Caput nostrum*. ℟.

Pater noster.

Oratio

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ dignátus es exémpla præbere, † concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA, ut in die S. Stephani, p. 40.

LECTIO BREVIS

Col 3, 12-13

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℣. Dóminus vias suas docébit nos.

℞. Et ambulábimus in sémitis eius.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 18.

LECTIO BREVIS

Col 3, 14-15

Super ómnia hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis. Et pax

Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore. Et grati estóte.

℣. Pauper sum ego et in labóribus a iuventúte mea.

℟. Exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA

Ps. 97,3

Graduale Simplex (2007), p. 68

NA.VIIa

V

Idé-runt omnes * térmí-ni terræ sa-lu-tá-re De- i

nostri. E u o u a e.

Psalmus 118 (119), 25-32

IV (Daleth)

Adhæsit púlveri ánima **mea**; *

vivífica me secúndum **verbum tuum**.

Vias meas enuntiávi, et **exaudísti** me; *

doce me iustificatiónes **tuas**.

Viam mandatórum tuórum fac me **intellégere**, *

et exercébor in mirabílibus **tuis**.

Lacrimáta est ánima mea **præ** mæróre; *
 éridge me secúndum **verbum tuum**.
Viam mendáccii **avérte a** me *
 et legem tuam da **mihi benígne**.
Viam veritátis **elégi**, *
 iudícia tua **propósui mihi**.
Adhæsi testimóniis **tuis, Dómine**; *
 noli **me confúndere**.
Viam mandatórum tuórum **curram**, *
 quia dilatásti cor **meum**.

Psalmus 25 (26)

Iúdica me, Dómine, †
 quóniam ego in innocéntia **mea ingressus sum** *
 et in Dómino sperans non **infirmábor**.
Proba me, Dómine, et **tenta** me; *
 ure renes meos **et cor meum**.
Quóniam misericórdia tua ante **óculos meos** est, *
 et ambulávi in veritáte **tua**.
Non sedi cum viris **vanitátis** *
 et cum occúlte agéntibus non **introíbo**.
Odívi ecclésiám **malignántium** *
 et cum ímpiis **non sedébo**.
Lavábo in innocéntia **manus meas** *
 et circúmdabo altáre **tuum, Dómine**,
ut audítas fáciam **voces laudis** *
 et enárrem univérsa mirabília **tua**.
Dómine, diléxi habitáculum **domus tuæ** *
 et locum habitatiónis **glóriæ tuæ**.
Ne cólligas cum ímpiis **ánimam meam** *
 et cum viris sánguinum **vítam meam**,

in quorum mánibus **iniquitátes** sunt, *
dextera eórum repléta **est** munéribus.
Ego autem in innocéntia **mea** ingrédessus sum, *
rédime me et miserére **mei**.
Pes meus stetit **in** dirécto, *
in ecclésiis benedícam **Dómino**.

Psalmus 27 (28), 1-3. 6-9

Ad te, Dómine, clamábo; *
Deus meus, ne síleas **a** me.
Nequándo **táceas a** me, *
et assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi vocem deprecationis meæ, dum **clamo ad** te, *
dum extólló manus meas ad templum **sanctum tuum**.
Ne simul trahas me cum **peccatóribus** *
et cum operántibus **iniquitátem**.
Qui loquúntur pacem cum **próximo suo**, *
mala autem in córdibus eórum.
Benedíctus Dóminus, †
quóniam exaudivit vocem deprecationis **meæ**; *
Dóminus adiútor meus et **protéctor meus**,
in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum, †
et exsultávit cor **meum**, *
et in cántico meo **confitébor ei**.
Dóminus fortitúdo **plebi suæ** *
et refúgium salvatiónum **christi sui** est.
Salvum fac pópulum tuum et **benedic hereditáti tuæ** *
et pasce eos et extólle illos usque **in ætérnum**.

LECTIO BREVIS

Col 3, 17

Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine
Dómini Iesu grátias ágéntes Deo Patri per ipsum.

℣. Ponam universos filios tuos doctos a Domino.

℞. Et multitudinem pacis filiis tuis.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 199).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 31 decembris
DE DIE VII INFRA OCTAVAM NATIVITATIS
Commemoratio S. Silvestri I, Papae

AD INVITATORIUM

℣. Domine, labia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 229).

AD OFFICIUM LECTIONIS

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 231).

PSALMODIA

Ps 95, 11

In Nocte Nativitatis Domini (1926) p. 24

1A.II*a

L

Æténtur cæ-li, * et exsúltet terra ante fá-ci-em

Dómi-ni, quó-ni-am ve-nit E u o u a e.

Psalmus 95 (96)

Cantáte Dómino *cánticum novum*, *
cantáte Dómino, *omnis terra*.
Cantáte Dómino, benedícite *nómini eius*, *
annuntiáte de die in diem *salutáre eius*.
Annuntiáte inter gentes *glóriam eius*, *
in ómnibus pópulis *mirabília eius*.
Quóniam magnus Dóminus et *laudábilis nimis*, *
terríbilis est *super omnes deos*.
Quóniam omnes dii *géntium inánia*, *
Dóminus *autem caelos fecit*.
Magnificéntia et pulchritúdo in *conspéctu eius*, *
poténtia et decor in *sanctuário eius*.
Afférte Dómino, *famíliae populórum*, †
afférte Dómino *glóriam et poténtiam*, *
afférte Dómino *glóriam nóminis eius*.
Tóllite *hóstias* et introíte in *átria eius*, *
adoráte Dóminum in *splendóre sancto*.
Contremíscite a *fácie eius*, *univérsa terra*, *
dícite in *géntibus*: «Dóminus *regnávit!*».
Etenim corréxit orbem *terræ*, qui non *commovébitur*; *
iudicábit *pópulos in æquitáte*.
Læténtur *cæli* et exsúltet *terra*, †
sonet mare et *plenitúdo eius*; *
gaudébunt *campi* et *omnia, quæ in eis sunt*.
Tunc exsultábunt *omnia ligna silvárum* †
a *fácie Dómini, quia venit*, *
quóniam venit iudicáre *terram*.
Iudicábit orbem *terræ in iustítia* *
et *pópulos in veritáte sua*.

2A.VIIIg

N

A- tus est no-bis * hódi- e Salvá- tor, qui est

Chistus Dóminus, in ci-vi-tá-te Da-vid. E u o u a e.

Psalmus 96 (97)

Dóminus regnávít! Exsúltet **terra**, *læténtur *ínsulæ* **multæ**.Nubes et calígo in circúitu **eius**, *iustítia et iudícium firmaméntum *sedis* **eius**.Ignis ante ipsum **præcédet** *et inflammábit in circúitu *inimícos* **eius**.Illustrárunť fúlgura **eius** orbem **terræ**: *vidit et **contrémuit terra**.Montes sicut cera fluxérunt a fácie **Dómini**, *a fácie Dómini *omnis* **terra**.Annuntiavérunt cæli iustítiam **eius**, *et vidérunt omnes pópuli *glóriam* **eius**.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília †

et qui gloriántur in simulácris **suis**. *Adoráte eum, omnes *ángeli* **eius**.

Audívit et lætáta est Sion, †

et exsultavérunt *filíæ* **Iudæ** *propter iudícia *tua*, **Dómine**.Quóniam tu Dóminus, Altíssimus super omnem **terram**, *nimis exaltátus es super *omnes* **deos**.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum; †
custódit ipse ánimas sanctórum suórum, *
de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est **iusto**, *
et rectis corde *lætítia*.

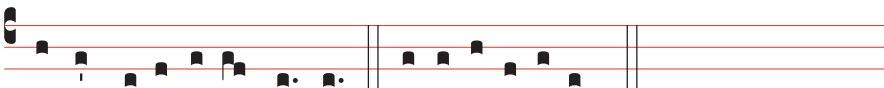
Lætámini, iusti, in **Dómino** *
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Ps 97, 6.9

Psautier Monastique (1982) p. 432

3A.IV*

Ubi-lá-te * in conspéctu re- gis Dómi-ni, quó-ni- am

ve-nit iudi-cá-re ter-ram. E u o u a e.

Psalmus 97 (98)

Cantáte Dómino *cánticum novum*, *
quia mirabília **fecit**.

Salvavit sibi *déxtera* eius, *
et bráchium **sanctum** eius.

Notum fecit Dóminus *salutáre suum*, *
in conspéctu géntium revelávit iustítiam **suam**.

Recordátus est *misericórdiæ suæ* *
et veritátis suæ **dómui Israel**.

Vidérunt omnes *términi terræ* *
salutáre **Dei nostri**.

Iubiláte Deo, *omnis terra*, *
erúmpite, exsultáte et **psállite**.

Psállite Dómino *in cíthara*, *
in cíthara et **voce psalmi**;

in tubis ductílibus et voce *tubæ* **córneæ**, *
iubiláte in conspéctu **regis Dómini**.
Sonet mare et plenitúdo eius, *
orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, †
simul montes exsultábunt a conspéctu **Dómini**, *
quóniam venit iudicáre **terram**.
Iudicábit orbem terrárum *in iustítia* *
et pópulos in æquitáte.

℣. Novíssime Deus locútus est nobis in Fílio.

℟. Per quem fecit et sæcula.

LECTIO PRIOR

De Epístola ad Colossénses

2, 4-15

Fides nostra in Christo

Fratres: Hoc dico, ut nemo vos decípiat in subtilitáte sermónum. Nam etsi córpore absens sum, sed spíritu vobíscum sum, gaudens et videns órđinem vestrum et firmaméntum eius, quæ in Christum est, fídei vestræ.

Sicut ergo accepístis Christum Iesum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti et superædificáti in ipso et confirmáti fide, sicut didicístis, abundántes in gratiárum actióne. Vidéte, ne quis vos deprædétur per philosophíam et inánem falláciam secúndum tradiţiónem hóminum, secúndum eleménta mundi et non secúndum Christum; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter, et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis, in quo et circumcísí estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, in circumcisióne Christi, consepúlţi ei in baptísimo, in quo et conresuscitáti estis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis; et vos,

cum mórtui essétis in delíctis et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans nobis ómnia delícta, delens, quod advérsus nos erat, chirógraphum decrétis, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio affígens illud cruci; expólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, triúmphans illos in semetípso.

RESPONSORIUM

COL 2, 9. 10. 12

✠ In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter,

* Ipse est caput omnis principátus et potestátis.

✠ Consepúlti ei in baptísimo, in quo et conresuscitáti sumus per fidem operatiónis Dei. * Ipse.

LECTIO ALTERA

Ex Sermónibus sancti Leónis Magni papæ

Sermo 6 in Nativitate Domini, 2-3, 5: PL 54, 213-216

Natalis Domini, natalis est pacis

Quamvis illa infántia, quam Fílii Dei non est dedignáta maiéstas, in virum perféctum ætátis adiectiône provécta sit, et, consummáto passiónis et resurrectionis triúmpho, omnes susceptæ pro nobis humilitátis transierint actiões, rénovat tamen nobis hodiérna festívitás nati Iesu ex María Vírgine sacra primórdia; et, dum Salvatóris nostri adorámus ortum, invenímur nos nostrum celebráre princípium.

Generátio enim Christi orígo est pópuli christiáni, et natális cápitis natális est córporis.

Hábeant licet sínguli quique vocatórum órđinem suum, et omnes Ecclésiæ fílii témporum sint successiône distínti, univérsa tamen summa fidélium fonte orta baptísmatis, sicut cum Christo in passióne crucífixi, in resurrectione resuscitáti, in ascensióne ad déxteram Patris collocáti, ita cum ipso sunt in hac nativitaté congéniti.

Quisquis enim hóminum in quacúmque mundi parte credéntium

regenerátur in Christo, intercíso originális trámite vetustátis, transit in novum hóminem renascéndo; nec iam in propágine habétur carnális patris, sed in gérmine Salvatóris, qui ídeo Fílius hóminis est factus, ut nos filii Dei esse possímus.

Nisi enim ille ad nos hac humilitáte descénderet, nemo ad illum ullis suis méritis perveníret.

Unde ipsa colláti múnere magnítudo dignam a nobis éxigit suo splendóre reveréntiam. Ideo enim, sicut beátus Apóstolus docet, non spíritum huius mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; qui non áliter pie cólitur, nisi id ei, quod ipse tríbuit, offerátur.

Quid autem in thesáuro domínicæ largitátis ad honórem præsentis festi tam cóngruum póssumus inveníre, quam pacem, quæ in nativité Dómini primo est angélico prædicáta concéntu?

Ipsa enim est, quæ parit filios Dei, nutrix dilectiónis et génetrix unitátis, réquies beatórum et æternitátis habitáculum; cuius hoc opus próprium et speciále beneficium est, ut iungat Deo quos secérnit de mundo.

Qui ergo non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt, ófferant Patri pacificórum concórdiam filiórum, et in primogénitum novæ creatúræ, qui venit non suam, sed mitténtis, fácere voluntátem, univérsa adoptiónis membra concúrrant: quóniam grátia Patris non discórdes neque dissímiles, sed unum sentiéntes unúmque amántes adoptávit herédes. Ad unam reformátos imáginem, opórtet ánimam habére confórmem.

Natális Dómini, natális est pacis: sic enim ait Apóstolus: Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum; quóniam sive Iudæus, sive gentílis, per ipsum habémus accéssum in uno Spíritu ad Patrem.

RESPONSORIUM

EPH 2, 13-14. 17

R. Vos, qui aliquándó erátis longe, facti estis prope in ságuine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis, et pacem iis qui prope. * Ipse enim.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativité tribuísti totíus religiónis inítium perfectionémque constáre, † da nobis, quæsumus, in eius portióne censéri, * in quo totíus salútis humánæ summa consistit. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum, ut in Laudibus matutinis Nativitatis Domini, p. 8.

LECTIO BREVIS

Is 4, 2-3

In die illa erit germen Dómini in splendórem et glóriam et fructus terræ sublímis et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: omnis qui relíctus fúerit in Sion et resíduus in Ierúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est ad vitam in Ierúsalem.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 77

R/. br.
N Otum fe-cit Dóminus, R̃. Alle-lú-ia alle-lú-ia.

℣. Sa-lu-tá-re su-um ℣. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rí-tu-i Sancto

BA.VIII d

F

Acta est cum Ange-lo * multi-túdo cæ-léstis,

ex-érci-tus laudánti-um et di-cén-ti-um: Gló-ri-a in

excél-sis De-o, et in terra pax homí-ni-bus bonæ

vo-luntá-tis, alle-lú-ia. E u o u a e.

PRECES

Christum Dóminum, cuius grátia ómnibus homínibus appáruit, cum húmili fidúcia *implorémus*:

℟. Dómine, miserére **nostri**.

Christe, a Patre génite ante ómnia sæcula, splendor glóriæ eius, imágo eius substántiæ, qui verbo tuo univér^a susténtas, te rogámus, ut Evangélio tuo hunc diem vivífices. ℟.

Christe, in hoc mundo quando venit plenitúdo témporis nate, ad salvándum humán^um genus et ad liberándam creatúram univér^sam, te rogámus, ut præstes ómnibus lib^{er}tátem. ℟.

Christe, Fili consubstantiális Patris, ante lucíferum génite, qui in Bétlehem natus es, ut adimpleréntur *Scriptú*ræ, te rogámus, ut paupértas effúlgeat in Ecclésia tua. ℟.

Christe, Deus et homo, qui Dóminus es David et filius eius, prophetías *adimplens*, te rogámus, ut Israel te Messíam *agnóscat*. *℟*.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativité tribuísti totíus religiónis iníitium perfectionémque constáre, † da nobis, quæsumus, in eius portiône censéri, * in quo totíus salútis humánæ summa consistit. (Per Dóminum.)

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 397

BA.If

DUM esset summus pónti-fex, * terréna non mé-
tu- it, sed ad cæ-lésti- a regna glo-ri- ó-sus mi grá-vit.
E u o u a e.

Oratio

Auxiliáre, Dómine, pópulo tuo, beáti Silvéstri papæ intercessióne suffúlto, † ut, præséntem vitam sub tua gubernatióne transcúrens, * mereátur feliciter inveníre perpétuam. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℟. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

TA.VIIIg

E - rant * pa-réntes Ie-su mi-rántes super his quæ
di-cebán-tur de illo. E u o u a e.

Psalmus 118 (119), 33-40

V (He)

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum, *
et servábo *eam* **semper**.

Da mihi intelléctum, et servábo legem **tuam** *
et custódiam illam in toto *corde* **meo**.

Deduc me in sémitam præceptórum tuórum, *
quia *ipsam* **vólui**.

Inclína cor meum in testimónia **tua** *
et non in *avarítiam*.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; *
in via tua *vivífica* me.

Súscita servo tuo elóquium **tuum**, *
quod est ad *timórem* **tuum**.

Amove oppróbrium meum, quod suspicátus sum, *
quia iudícia tua *iucúnda*.

Ecce concupívi mandáta **tua**; *
in iustítia tua *vivífica* me.

Psalmus 33 (34)

Dominus iustorum salus

I

Benedícam Dóminum in omni **témpore**, *
semper laus eius in *ore meo*.
In Dómino gloriábitur ánima **mea**, *
áudiant mansuétí *et læténtur*.
Magnificáte Dóminum **mecum**, *
et exaltémus nomen eius *in idípsum*.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me *
et ex ómnibus terróribus meis *erípuít* me.
Respícite ad eum, et illuminámini *
et fácies vestræ non *confundéntur*.
Iste paupo clamávit, †
et Dóminus exaudívit **eum** *
et de ómnibus tribulatió nibus eius *salvávit eum*.
Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes **eum** *
et *erípiet* eos.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est **Dóminus**; *
beátus vir, qui *sperat in eo*.
Timéte Dóminum, sancti **eius**, *
quóniam non est inópia timéntibus **eum**.
Dívites eguérunt et esuriérunt, *
inquiréntes autem Dóminum non defíciant *omni bono*.

II

Veníte, filii, audíte me: *
timórem Dómini *docébo* vos.
Quis est homo, qui vult **vitam**, *
díligit dies, ut *videat bonum*?
Próhibe linguam tuam a **malo**, *
et lábia tua ne loquátur **dolum**.

Divérte a malo et fac **bonum**, *
inquire pacem et perséquare eam.
Oculi Dómini super **iustos**, *
et aures eius in clamórem eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes **mala**, *
ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt, et Dóminus exaudívit *
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
Iuxta est Dóminus iis, qui contríto sunt **corde**, *
et confráctos spíritu salvábit.
Multæ tribulatióes iustórum, *
et de ómnibus his liberábit eos **Dóminus**.
Custódit ómnia ossa eórum, *
unum ex his non **conterétur**.
Interficiet peccatórem malítia, *
et, qui odérunt iustum, **puniéntur**.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, *
et non puniéntur omnes, qui sperant in eo.

LECTIO BREVIS

Is 45, 13

Suscitávi eum in iustítia et omnes vias eius dírigam; ipse ædificábit civitátem meam et captivitátem meam dimíttet, non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus exercítuum.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.

℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 18.

LECTIO BREVIS

Is 48, 20

In voce exsultatiónis annuntiáte; audítum fácite hoc, efférte illud usque ad extréma terræ, dícite: «Redémit Dóminus servum suum Iacob».

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.

℟. Salutare Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 20.

LECTIO BREVIS Is 65, 1

Quæsítus sum ab his, qui non consulébant me, invéntus sum ab his, qui non quærébant me. Dixi: «Ecce ego, ecce ego!» ad gentem, quæ non invocábat nomen meum.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.

℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

Die 1 ianuarii

IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

SOLLEMNITAS
SANCTÆ DEI GENITRICIS MARIÆ

AD I VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 210).

AD COMPLETORIUM

Omnia ut in p. 46.

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 243).

AD OFFICIUM LECTIONIS

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 243).

PSALMODIA

1A.Va

Liber Responsorialis (1895) p. 55

E

-levámi-ni * portæ æ-terná-les, & intro-ó- bit

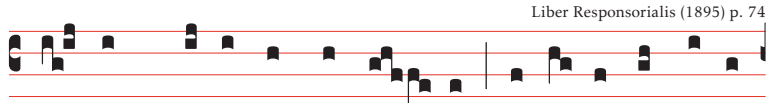
rex gló-ri-æ. E u o u a e.

Psalmus 23 (24)

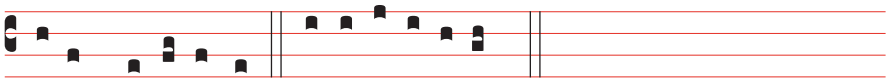
Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum *
et super flúmina firmávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde, †
qui non levávit ad vana ánimam suam, *
nec iurávit in dolum.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino *
et iustificatióem a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium faciém Dei Iacob.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

2A.VIIc

H

O-mo * na-tus est in e- a, & ipse fundá-vit

e-am Altíssimus. E u o u a e.

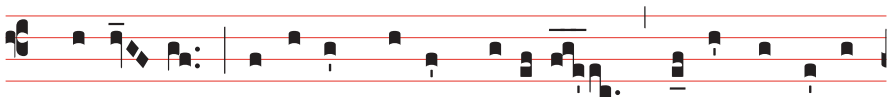
Liber Responsorialis (1895) p. 74

Psalmus 86 (87)

Fundaménta eius in móntibus sanctis; †
díligit Dóminus **portas Sion** *
super ómnia tabernácula **Iacob**.
Gloriósá **dicta sunt de** te, *
cívitas Dei!
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me; †
ecce Philistæa et Tyrus cum Æthiópia: *
hi **nati sunt illic**.
Et de Sion dicétur: «Hic et ille natus **est in ea**; *
et ipse firmávit **eam Altíssimus**».
Dóminus réferet in librum **populórum**: *
«Hi **nati sunt illic**».
Et cantant sicut **choros ducéntes**: *
«Omnes fontes **mei in** te».

3A.IId Antiphonale Monasticum (1934) p. 290

N-te lu-cí-ferum gé-ni-tus, * et ante sá-cu-la,

Dó-mi- nus Salvá-tor noster hó-di-e nasci digná-tus

est. E u o u a e.

Psalmus 98 (99)

Dóminus regnávit! Commoveántur **pópuli**; *
sedet super chérubim, moveátur **terra**.

Dóminus in Sion **magnus** *
et excélsus super omnes **pópulos**.
Confiteántur nómini tuo magno et terríbili, *
quóniam **sanctum** est.
Rex potens iudícium díligit: †
tu statuísti, quæ **recta** sunt, *
iudícium et iustítiam in Iacob tu *fecísti*.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
et adoráte ad scabéllum pedum **eius**, *
quóniam *sanctus* est.
Móyses et Aaron in sacerdótibus **eius** *
et Sámuel inter eos, qui ínvocant *nomen* **eius**.
Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat **eos**, *
in colúmna nubis loquebátur *ad* **eos**.
Custodiébant testimónia **eius** *
et præcéptum, quod *dedit* **illis**.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; †
Deus, tu propítius fuísti **eis**, *
ulciscens autem adinventiónes **eórum**.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
et adoráte ad montem sanctum **eius**, *
quóniam sanctus Dóminus Deus **noster**.

℣. Verbum caro factum est, allelúia.

℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

LECTIO PRIOR

De Epístola ad Hebræos

2, 9-17

Christus per omnia fratribus similis

Fratres: Eum, qui paulo minus ab ángelis minorátus est, vidémus Iesum

propter passionem mortis glória et honóre coronátum, ut grátia Dei pro ómnibus gustáverit mortem.

Decébat enim eum, propter quem ómnia et per quem ómnia, qui multos filios in glóriam addúxit, auctórem salútis eórum per passiones consummáre. Qui enim sanctificat et qui sanctificántur ex uno omnes; propter quam causam non erubéscit fratres eos vocáre dicens: «Nuntiábo nomen tuum frátribus meis, in médio ecclésiæ laudábo te»; et íterum: «Ego ero fidens in eum»; et íterum: «Ecce ego et púeri, quos mihi dedit Deus».

Quia ergo púeri communicavérunt sánguini et carni, et ipse simíliter participávit iisdem, ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium, id est Diábolum, et liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. Nusquam enim ángelos apprehéndit, sed semen Abrahæ apprehéndit. Unde débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fieret et fidélis póntifex in iis, quæ sunt ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli.

RESPONSORIUM

Lc 1, 28

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. * Genuísti.

LECTIO ALTERA

Ex Epístolis sancti Athanásii epíscopi

Epist. ad Epictetum, 5-9: PG 26, 1058. 1062-1066

Verbum nostra suscepit ex Maria

Verbum semen Abrahæ apprehéndit, ut ait Apóstolus, unde débuit per ómnia frátribus similári, et corpus assúmere nobis símile. Proptérea ígitur adest vere María, ut ab ea illud assúmat et tamquam próprium pro nobis illud ófferat. Partum mémorat Scriptúra, et ait: Pannis eum

involvit: ac beáta prædicabántur úbera, quibus ipse lactátus est, et quasi partu vulvam adaperiente oblátum est sacrificium. Et Gábríel quidem caute ac prudénter annuntiábat illi, dicéndo, non simpliciter, quod in te nascétur, ne extrínsecus corpus ipsi indúctum putarétur; sed, ex te, ut, quod gínebátur, ortum ex illa duxísse crederétur.

Ita autem se res habébat, ut nostra Verbum suscípiens, offerénsque in sacrificium, pénitus absúmeret, ac deinceps suis nos índuens, Apóstolo hæc dicéndi occasiónem daret: Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem.

Hæc autem non fictióne facta sunt, quemádmódum nonnúllo existimárunť, absit! sed, Salvátore vere hómíne facto, hinc totíus hómínis salus consecúta est. Verum nequáquam fictítia res est salus nostra, neque solíus córporis; sed vere totíus hómínis, ánimæ scílicet et córporis, salus in ipso Verbo facta est.

Humánum ítaque natúra erat, quod ex María pródiit, secúndum divínas Scriptúras, verúmque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cum idem atque nostrum exstítetit. Soror étenim nostra est María, omnes quippe ex Adámo orti sumus.

Quod enim a Ioánnē díctur: Verbum caro factum est, eádem est significatióne, ut ex símili loquéndi modo deprehéndere licet: apud Paulum quippe scriptum est: Christus factus est pro nobis maledíctum. Nam humáno córpori, ex Verbi communióne et coniunctiόne, ingens facta est accessiό: ex mortáli enim factum est immortalé, et, cum animále esset, factum est spiritále, cumque ex terra factum esset, cæléstes portas penetrávit.

Porro Trínitas, étiam Verbo ex María corpus suménte, Trínitas semper est, neque accessiόnem admíttens, neque diminutiόnem; sed perfécta semper est, et in Trinitáte una Déitas agnóscitur, et sic unus Deus Verbi Pater in Ecclésia prædicátur.

RESPONSORIUM

CF. Lc 1, 42

℞. Sancta et immaculáta virgínicas, quibus te láudibus éfferam,
nescio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus et benedíctus
fructus ventris tui. * Quia quem.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda, humano géneri
præmia præstitísti, † tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere
sentiamus, * per quam meruimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere.
Qui tecum vivit.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 244).

PSALMODIA

Cf. Is 11, 10; Num 24, 17

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 84

1A.If

G

Ermi-ná-vit * ra-dix Iesse, orta est stella ex

Ia-cob: Virgo pépe-rit Salva-tó-rem. Te lau-dá mus, De-us

noster. E u o u a e.

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus **meus es** tu, *
ad te de *luce* **vígilo**.
Sitívit in te **ánima mea**, *
te desiderávit *caro mea*.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto **appáruí tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábía mea **laudábunt** te.
Sic benedicam te in **vita mea** *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit **os meum**.
Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
in matutínis meditábor **de te**,
quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.
Adhæsít **ánima mea post** te, *
me suscepit **déxtera tua**.

Cf. Io 1, 29

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 85

2A.IId

E Cce Ma-rí- a * génu- it no-bis Salva-tó-rem,
quem Io-ánnes vi-dens exclamá-vit di-cens: Ecce Agnus
De- i, ecce qui tollit peccá-ta mundi, alle-lú-ia.

E u o u a e.

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte eum *in sæcula*.
Benedícite, cæli, **Dómino**, *
 benedícite, ángeli Dómini, **Dómino**.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dómino**, *
 benedícat omnis virtus **Dómino**.
Benedícite, sol et luna, **Dómino**, *
 benedícite, stellæ cæli, **Dómino**.
Benedícite, omnis imber et ros, **Dómino**, *
 benedícite, omnes venti, **Dómino**.
Benedícite, ignis et æstus, **Dómino**, *
 benedícite, frigus et æstus, **Dómino**.
Benedícite, rores et pruína, **Dómino**, *
 benedícite, gelu et frigus, **Dómino**.
Benedícite, glácies et nives, **Dómino**, *
 benedícite, noctes et dies, **Dómino**.
Benedícite, lux et ténebræ, **Dómino**, *
 benedícite, fúlgura et nubes, **Dómino**.
Benedícat terra **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet eum *in sæcula*.
Benedícite, montes et colles, **Dómino**, *
 benedícite, univérsa germinántia in terra, **Dómino**.
Benedícite, mária et flúmina, **Dómino**, *
 benedícite, fontes, **Dómino**.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres cæli, **Dómino**.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dómino**, *
 benedícite, filii hóminum, **Dómino**.

Benedic, Israel, **Dómino**, *

laudáte et superexaltáte eum *in sǣcula*.

Benedícite, sacerdótes Dómini, **Dómino**, *

benedícite, servi Dómini, **Dómino**.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *

benedícite, sancti et húmiles corde, **Dómino**.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *

laudáte et superexaltáte eum *in sǣcula*.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**; *

laudémus et superexaltémus eum *in sǣcula*.

Benedíctus es in firmaménto **cæli** *

et laudábilis et gloriósus *in sǣcula*.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Sedulius

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 61

3A.IId

G

Enu- it pu-érpe-ra Re-gem * cu- i no men

æ-tér-num, et gáudi- a matris ha-bens cum virgi-ni-tá-tis

honó- re; nec primam sími-lem vi-sa est nec habé-re

sequéntem, alle-lú-ia. E u o u a e.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **novum**; *
laus eius in ecclésia **sanctórum**.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **eum**, *
et filii Sion exsúltent in rege **suo**.
Laudent nomen eius in **choro**, *
in týmpano et cíthara psallant **ei**,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
et honorábit mansuétos in **salúte**.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum** *
et gládii ancípites in mánibus **eórum**,
ad faciéndam vindíctam in natió nibus, *
castigatiónes in **pópulis**,
ad alligándos reges eórum in compédibus *
et nóbiles eórum in mánicis **férreis**,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hác est ómnibus sanctis **eius**.

LECTIO BREVIS

Mic 5, 2-3a. 4a

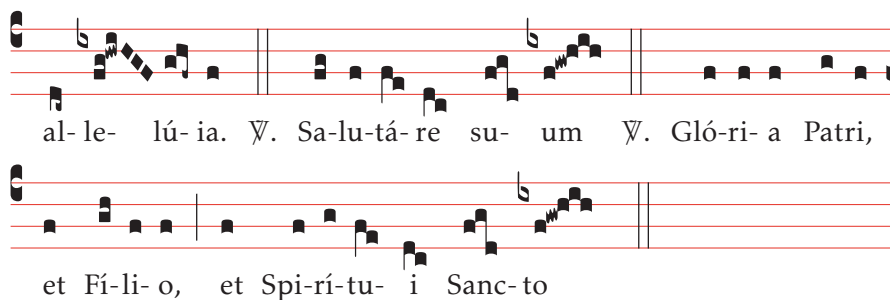
Dominátor in Israel dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet; et reliquíæ fratrum eius converténtur ad filios Israel. Et stabit et pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui; et erit iste pax.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 63

R/. br. **N**

Otum fe- cit Dómi- nus, R̃. Alle- lú-ia

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 85

BA.VIIIg

M

I-rá-bi-le mysté-ri-um * decla-rá-tur hódi-e:

PRECES

Christum glorificémus, qui natus est de María Vírgine ex virtúte Spíritus Sancti, et eum deprecémur, *dicéntes*:

℟. Fili Vírginis Maríæ, miserére nobis.

Christe, qui de Vírgine María natus es, puer mirábilis et *princeps pacis*, in pace totum orbem constituére *dignáre*. ℟.

Rex et Deus noster, qui véniens nos *honorásti*, tríbue nos te ómnibus diébus nostris fide et móribus *honoráre*. *R̃.*

Qui nobis *assimilátus* es, nos tibi concéde propítius *assimilári*. *R̃.*

Qui civis *noster factus* es, cæléstis tui regni nos *redde concíves*. *R̃.*

Pater noster.

Oratio

Deus, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti, † tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Filium tuum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Ṽ. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis Domini, p. 14.

LECTIO BREVIS

SOPH 3, 14. 15B

Lauda, filia Sion, iubiláte, Israel! Lætáre et exsúlta in omni corde, filia Ierúsalem! Rex Israel Dóminus in médio tui.

Ṽ. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.

R̃. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

Ṽ. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 18.

LECTIO BREVIS

Zac 9, 9

Exsulta satis, filia Sion; iúbila, filia Ierúsalem. Ecce rex tuus venit tibi iustus et salvátor.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.

℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 20, excepto Ps. 126 (127):

Psalmus 130 (131)

Dómine, non est exaltátum cor **meum**, *
neque eláti sunt **óculi mei**;
neque ambulávi in **magnis**, *
neque in mirabílibus **super me**.
Vere pacátam **et quiétam** *
feci **ánimam meam**;
sicut ablactátus in sinu **matris suæ**, *
sicut ablactátus, ita in me est **ánima mea**.
Speret Israel in **Dómino** *
ex hoc nunc et **usque in sæculum**.

LECTIO BREVIS

Bar 5, 3-4

Deus osténdet omni, quod sub cælo est, splendórem tuum, Ierúsalem.

Vocábitur enim nomen tuum a Deo in ætérnum: Pax iustítia et Glória cultúra Dei.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.

℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD II VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 215).

AD COMPLETORIUM

Omnia ut in p. 22.

TONI COMMUNES
IN PRINCIPIO HORARUM

Ad Invitatorium
tonus ferialis

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

D

Omi-ne, lá-bi- a me- a apé-ri- es.

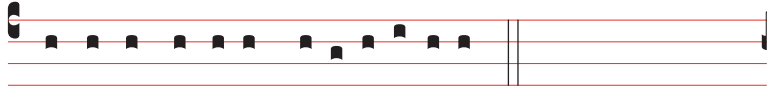

R̃. Et os me-um annunti- á-bit laudem tu-am.

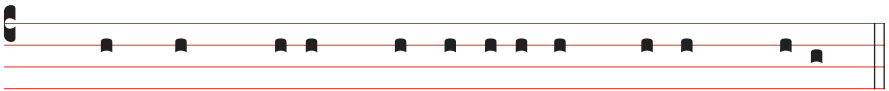
tonus festivus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

D

Omi-ne, lá-bi- a me- a apé-ri- es.

R̃. Et os me-um annunti- á-bit laudem tu-am.

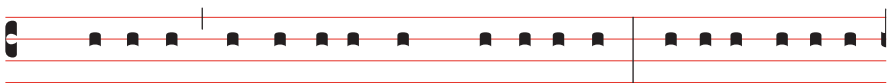
Ad omnes Horas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

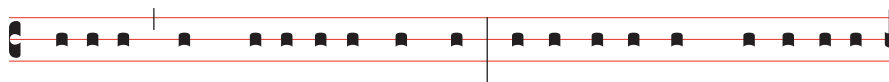
D

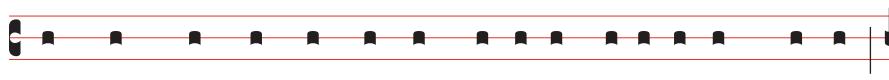
E-us, in adiu-tó-ri-um me-um inténde.

R̃. Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri, et

Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi- o,

et nunc, et semper, et in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. Amen.

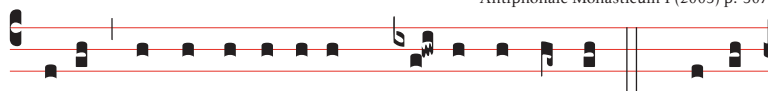

Alle-lú-ia.

in sollemnitatibus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 507

D

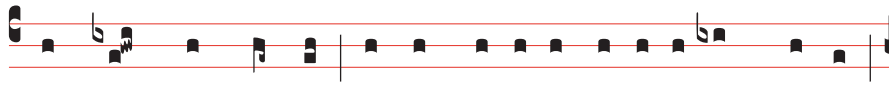
E-us, in adiu-tó-ri- um me-um inténde R̃. Dómi-

ne, ad adiuvándum me fes-tí-na. Gló-ri- a Patri, et

Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut e-ra in princí-pi- o,

et nunc, et semper, et in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. Amen.

Al- lelú-ia.

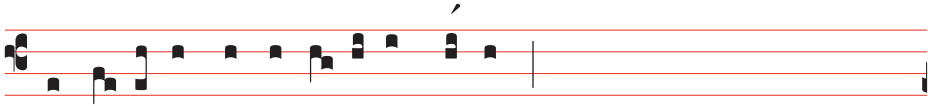
TONI CANTICORUM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
&
S. ZACHARIÆ

II d

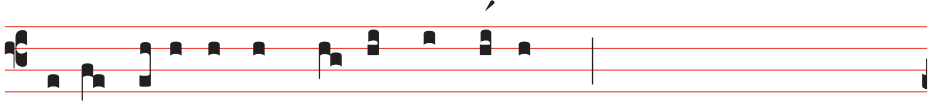
B

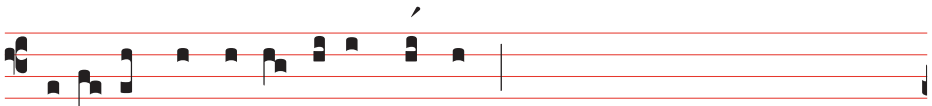
E-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, *

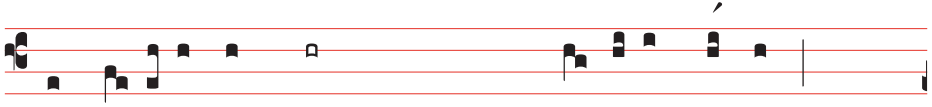
Et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *

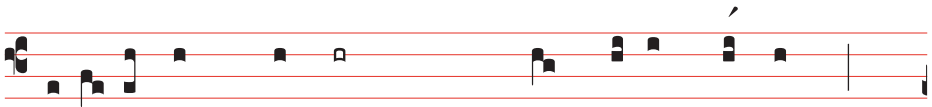
Sic-ut locú-tus est per os sanctó-rum, *

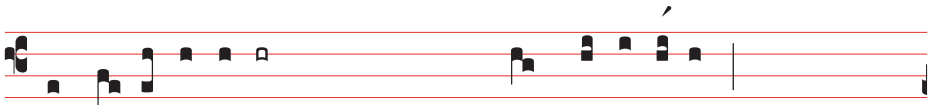
Sa-lú-tem ex in-i-mí-cis no-stris *

Ad fa-ci-éndam misericórdiam cum pá-tribus no-stris *

Iusiu-rándum, quod iurávit ad Abraham patrem no-strum, *

Ut si-ne timó-re, de manu inimicórum li-be-rá-ti, *

In sancti-tá-te et iustítia co-ram ipso *

Q

Ui-a vi-sitávit et fecit redemptiónem ple-bi su-æ

in domo Da-vid pu-e-ri su-i,

qui a sáeculo sunt, próphetá-rum e-ius,

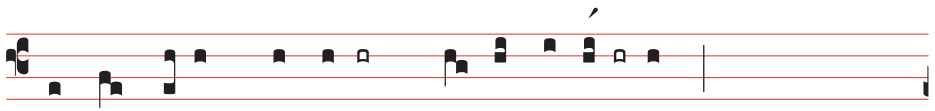
et de manu ómnium, qui odé-runt nos;

et memo-rári testaménti su-i sancti,

da-tú-rum se no-bis,

servi- amus il-li

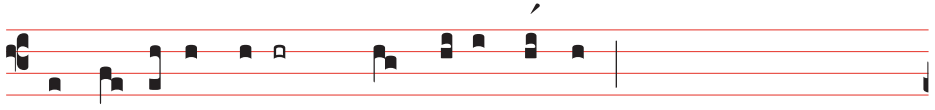
ómnibus di-ébus nostris.

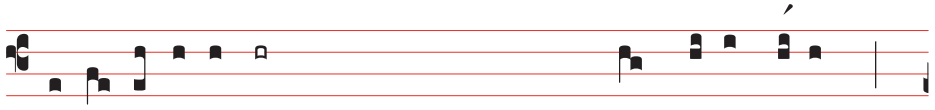
Et tu, pu-er, prophé-ta Altíssi-mi vo-cábe-ris: *

Ad dandam sci-éntiam salútis ple-bi e-ius *

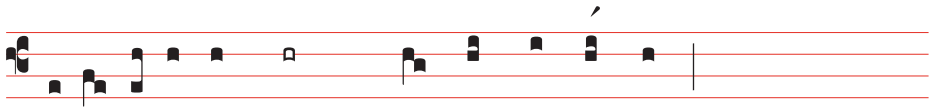
Per ví sce-ra mi-sericórdiæ De-i nostri, *

Il-lu-mi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *

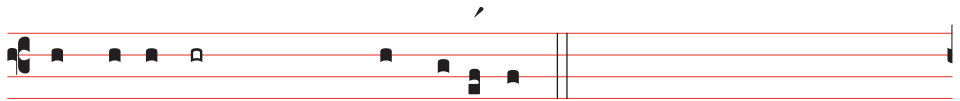
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li-o *

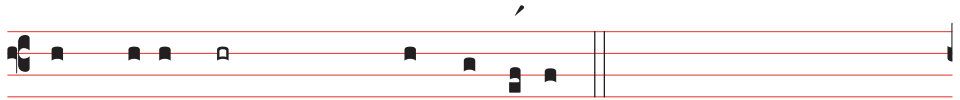
Sic-ut e-rat in princípío, et nunc et **semper** *

præ-í-bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e-ius,

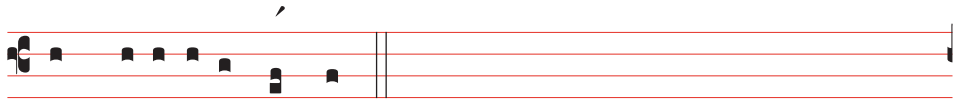
in remissiónem peccatórum e-ó-rum,

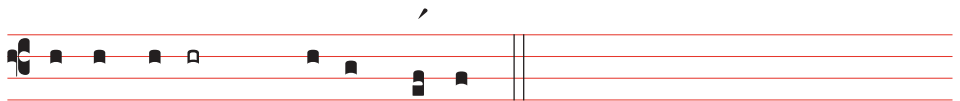
in quibus visitábit nos óriens *ex* alto,

ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am **pa**-cis.

et Spi-rí-tu- *i* **San**cto.

et in sácula sæculó-rum. Amen.

V a2

B

ene-díctus Dóminus De-us Isra-el, *

et e-ré-xit cornu sa-lú-tis **no**-bis, *

si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, *

sa-lú-tem ex i-nimí-cis **no**stris *

ad fa-ci-éndam mi-se-ri-córdi-am cum pátribus **no**stris *

iusiu-rándum, quod iu-rá-vit ad Abraham patrem **no**strum, *

ut si-ne timó-re de manu i-nimi-có-rum li-be-rá-ti, *

in sancti-tá-te et iustí-ti-a co-ram **ip**so *

Q

ui-a vi-si-tá-vit et fe-cit redempti-ónem **ple-bi su-æ**

in domo Da-vid **pú-** e-ri **su-** i,

qui a sæcu-lo sunt, prophe-tá-rum e-ius,

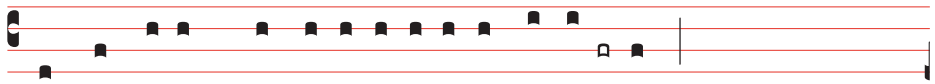
et de manu ómni-um, **qui** odé-runt nos;

et memo-rá-ri testaménti **su-** i **sancti,**

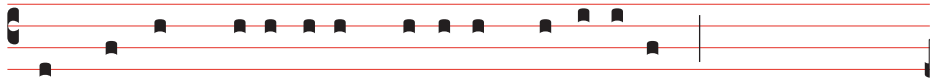
da-tú-rum se **no-** bis,

servi- ámus **il-** li

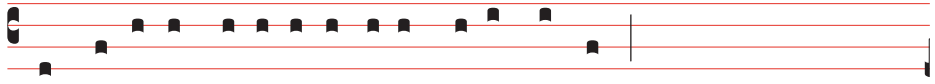
ómnibus di- é-bus **nostris.**

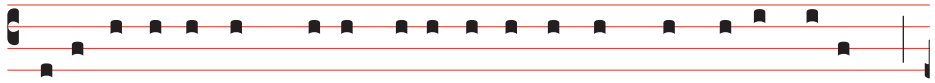
Et tu pu-er, prophé-ta Altíssimi vo-cábe-ris *

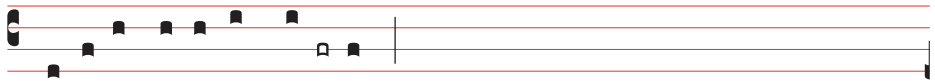
ad dandam sci-énti-am sa-lú-tis ple-bi e-ius *

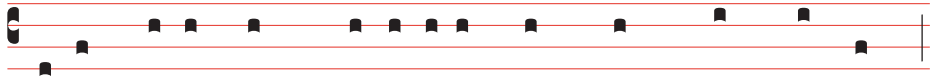
per vísce-ra mi-se-ri-córdi-æ De-i nostri, *

illumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *

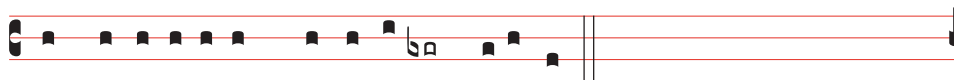
Gló-ri-a Pátri, et Fí-li-o, *

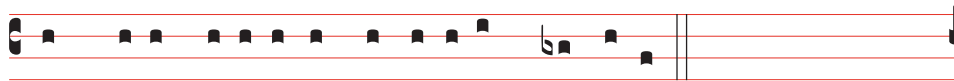
Si-cut é-rat in princí-pi-o, et núnc, et sémp(er), *

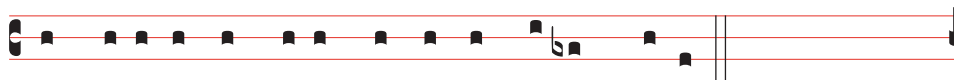
præ-í-bis e-nim ante fá-ci-em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-ius,

in remissi-ónem pecca-tó-rum e-ó-rum,

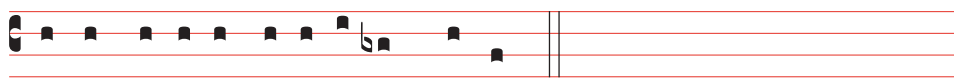
in quibus vi-si-tá-bit nos ó-ri-ens ex alto,

ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis,

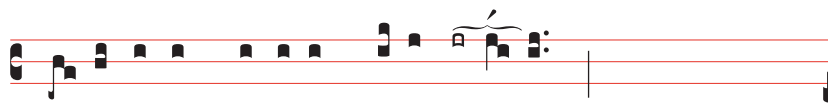
et Spi-rí-tu-i Sáncto.

et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen.

VII d

B

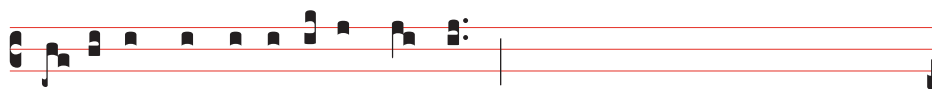
E-ne-díctus Dóminus De-us Isra-el, *

et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *

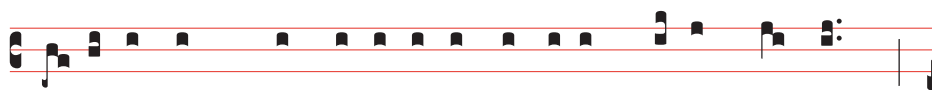
si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, *

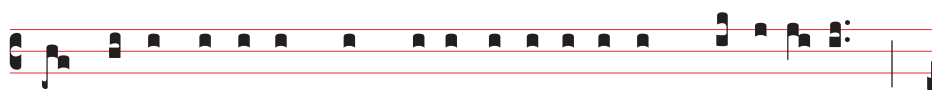
sa-lú-tem ex in-imí-cis no-stris *

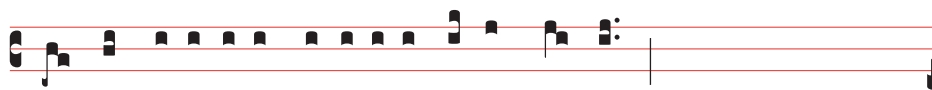
ad fa-ci-éndam mi-se-ri-córdi-am cum pá-tribus no-stris *

ius-iu-rándum, quod iu-rá-vit ad Abraham patrem no-strum, *

ut si-ne timó-re, de manu in-imi-có-rum li-be-rá-ti, *

in sancti-tá-te et iustí-ti-a co-ram i-pso *

Q

Ui-a vi-si-távit et fecit redemptiónem **ple**-bi **su**-æ

in domo Da-vid **pú**-e-ri **su**-i,

qui a sæcu-lo sunt, prophe-tá-rum **e**-ius,

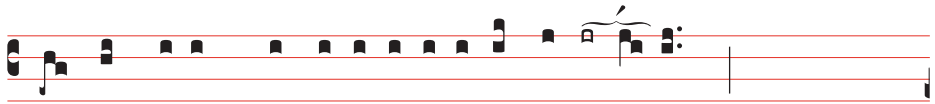
et de manu ómni-um, **qui** odé-runt nos ;

et memo-rá-ri testaménti **su**-i **san**cti,

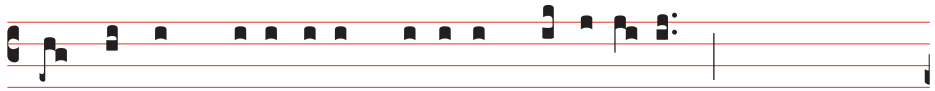
da-túrum se **no**-bis,

servi- ámus **il**-li

ómnibus di- ébus **no**stris.

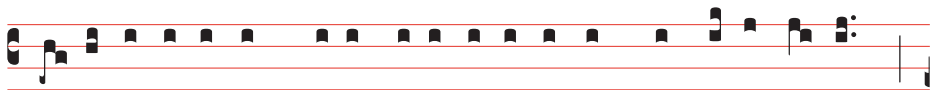
Et tu, pu-er, prophé-ta Altíssimi vo-cá-be-ris : *

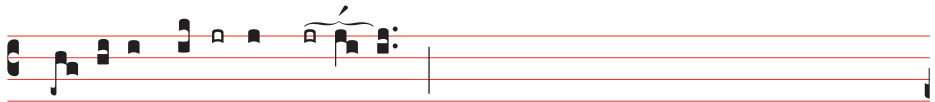
ad dandam sci-énti-am sa-lú-tis ple-bi e-ius *

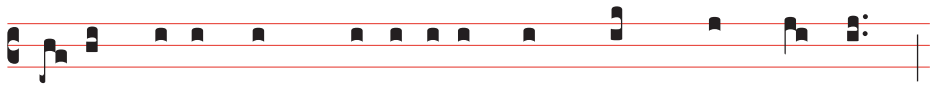
per vísce-ra mi-se-ri-córdi-æ De-i nostri, *

il-lumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis se-dent *

Gló-ri-a Pátri, et Fí-li-o, *

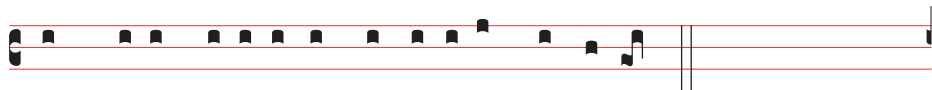
Si-cut é-rat in princí-pi-o, et núnc, et sémper, *

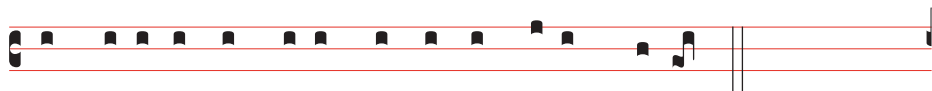
præ-í-bis e-nim ante fá-ci-em Dómi-ni pa-rá-re **vi**-as **e**-ius,

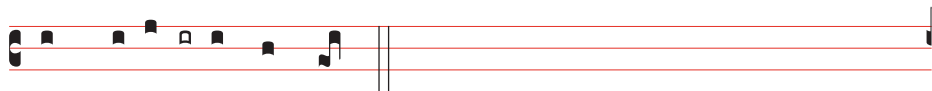
in remissi-ónem pecca-**tó**-rum e-**ó**-rum,

in quibus vi-si-tá-bit nos ó-ri-**ens** ex alto,

ad dir-i-géndos pedes nostros in **vi**-am **pa**-cis.

et Spi-rí-tu- i **Sán**cto.

et in sæcu-la sæcu-**ló**-rum. Amen.

VIII g

B

E-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, *

Et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *

Sic-ut locú-tus est per os sanctó-rum, *

Sa-lú-tem ex in-i-mí-cis no-stris *

Ad fa-ci-éndam misericórdiam cum pá-tribus no-stris *

Iusiu-rándum, quod iurávit ad Abraham patrem no-strum, *

Ut si-ne timó-re, de manu inimicórum li-be-rá-ti, *

In sancti-tá-te et iustítia co-ram ipso *

Q

Ui-a vi-sitávit et fecit redemptiónem *ple-bi* **su-æ**

in domo Da-vid pu-*e-ri* **su-i**,

qui a *sæculo* sunt, *próphetá-rum* **e-ius**,

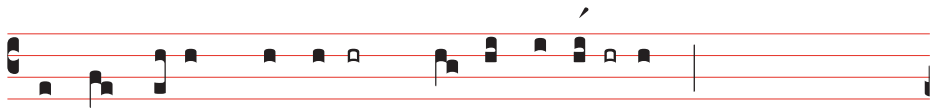
et de manu ómnium, *qui* **odé-runt** nos;

et memo-rári testaménti *su-i* **sancti**,

da-tú-*rum* *se* **no-bis**,

servi-*amus* **il-li**

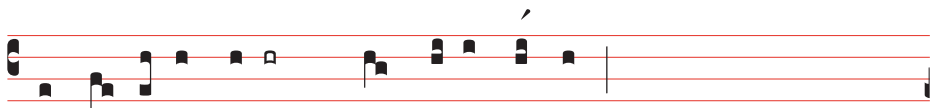
ómnibus di-*é-bus* **nostris**.

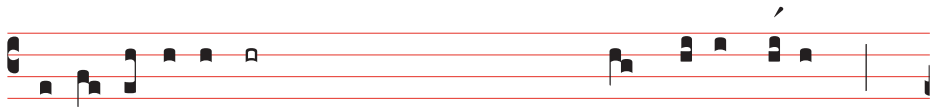
Et tu, pu-er, prophé-ta Altíssi-mi vo-cábe-ris: *

Ad dandam sci-éntiam salútis ple-bi e-ius *

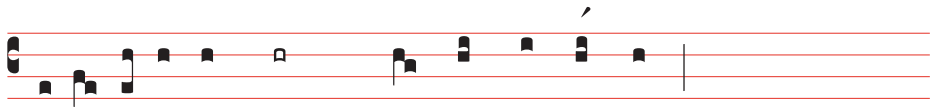
Per ví sce-ra mi-sericórdiæ De- i nostri, *

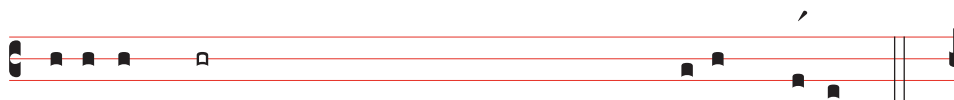
Il-lumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *

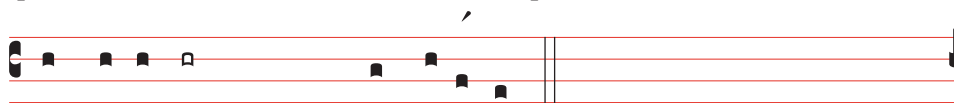
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o *

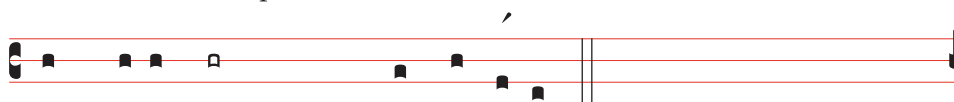
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

præ-í-bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e-ius,

in remissiónem peccatórum e-ó-rum,

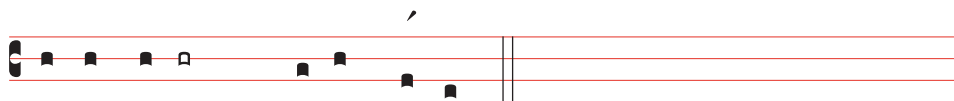
in quibus visitábit nos óriens ex alto,

ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.

et Spi-rí-tu- i Sancto.

et in sácula sæculó-rum. Amen.

I d3
M Agní-fi-cat *

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us *

Qui- a respé-xit humilitátem an-cíllæ su- æ. *

Qui- a fe-cit mi-hi magna, qui pot-ens est, *

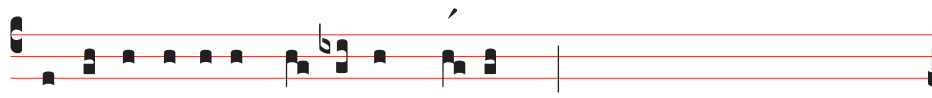
Et mi-se-ri-córdia eius a progénie in progé-ni- es *

Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *

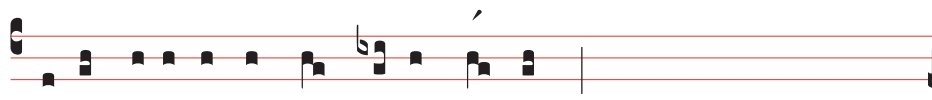
Depó-su- it pot-én-tes de se-de *

Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *

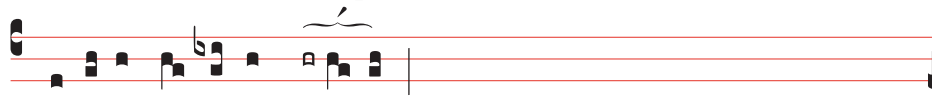
A -nima *me-a* Dóminum,
in De-o salutá-ri me-o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti-ónes,
et sanctum *nomen* e-ius,
timénti-bus e-um.
dispérsit supérbos mente *cordis* su-i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit *in-ánes*.

Suscé-pit Isra-el **pú-** e-rum **su-** um, *

Si-cut locú-tus est ad **patres** **nostros**, *

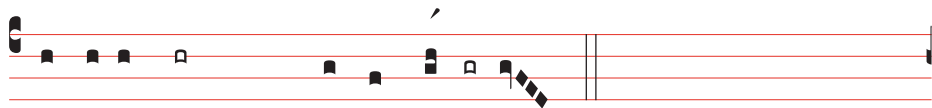
Gló-ri- a **Pa-**tri, et **Fí-**li- o *

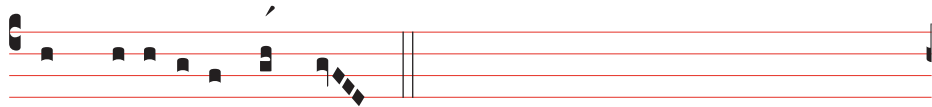
Sic-ut e-rat in princípio, et **nunc** et **semper** *

re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

Abraham et sémini eius in sǣcu-la.

et Spi-rí-tu- i Sancto.

et in sǣcula sæculó-rum. Amen.

I g²
M Agní-fi-cat *

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us *

Qui- a respé-xit humilitátem an-cíllæ su- æ. *

Qui- a fe-cit mi-hi magna, qui pot-ens est, *

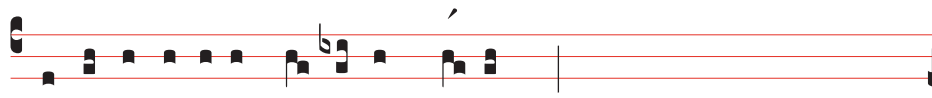
Et mi-se-ri-córdia eius a progénie in progé-ni- es *

Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *

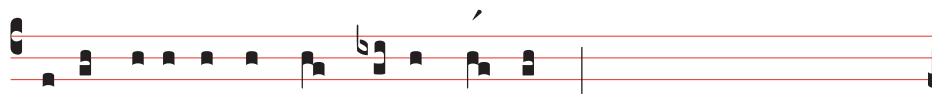
Depó-su- it pot-én-tes de se-de *

Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *

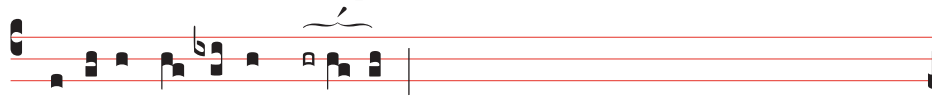
A -nima me-a Dóminum,
in De-o salutá-ri me-o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti-ónes,
et sanctum *nomen* e-ius,
timénti-bus e-um.
dispérsit supérbos mente *cordis* su-i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit *in-ánes*.

Suscé-pit Isra-el **pú-** e-rum **su-** um, *

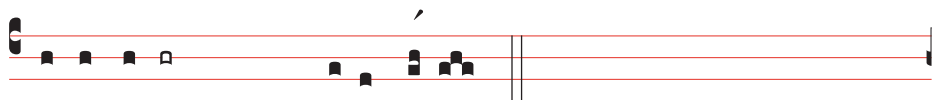
Si-cut locú-tus est ad **patres** **nostros**, *

Gló-ri- a **Pa**-tri, et **Fí**-li- o *

Sic-cut e-rat in princípío, et **nunc** et **semper** *

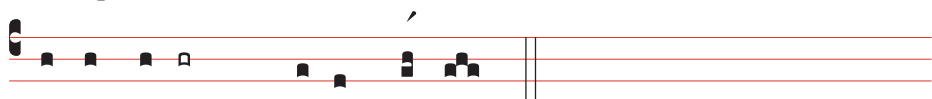
re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

Abraham et sémini eius in sǣcu-la.

et Spi-rí-tu- i Sancto.

et in sǣcula sæculó-rum. Amen.

VI f(c)

M

Agní-fi-cat *

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us *

Qui- a respé-xit humilitátem an-cíllæ su- æ. *

Qui- a fe-cit mi-hi magna, qui pot-ens est, *

Et mi-se-ri-córdia eius a progénie in progé-ni- es *

Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *

Depó-su- it pot-én-tes de se-de *

Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *

A -nima me-a Dóminum,

in De-o salutá-ri me-o,

Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti-ónes,

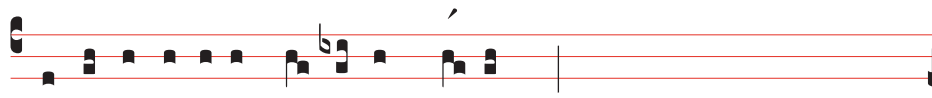
et sanctum *nomen* e-ius,

timénti-bus e-um.

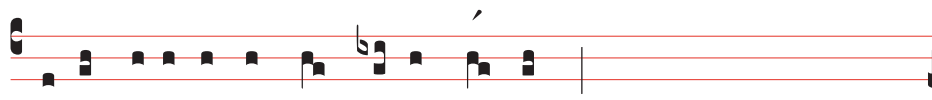
dispérsit supérbos mente *cordis* su-i;

et ex-altá-vit húmi-les;

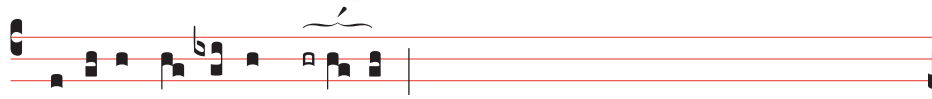
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.

Suscé-pit Isra-el **pú-** e-rum **su-** um, *

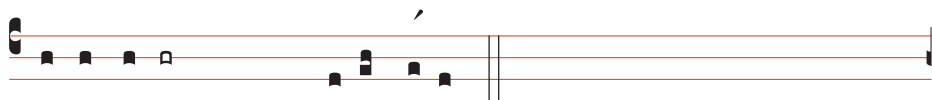
Si-cut locú-tus est ad **patres** **nostros**, *

Gló-ri- a **Pa**-tri, et **Fí**-li- o *

Sic-ut e-rat in princípio, et **nunc** et **semper** *

re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

Abraham et sémini eius in sǣcu-la.

et Spi-rí-tu- i Sancto.

et in sǣcula sæculó-rum. Amen.

VIII g
M

Agní- fi-cat *

Et exsultá-vit spí-ri-tus **me**-us *

Qui- a respé-xit humilitátem ancíllæ **su**-æ. *

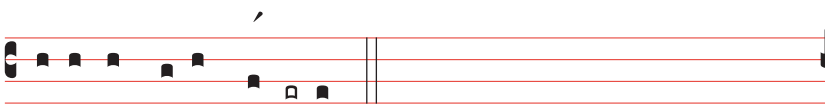
Qui- a fe-cit mi-hi magna, qui **pot**-ens est, *

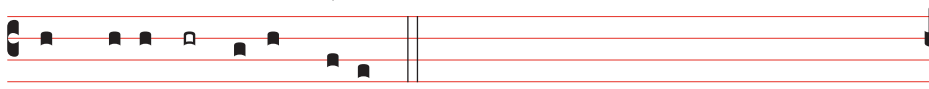
Et mi-se-ri-córdia eius a progénie in progé-ni- es *

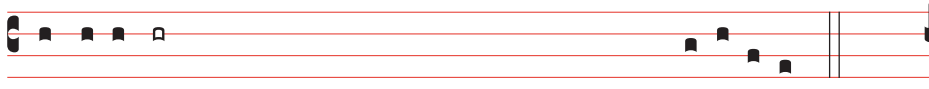
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi- o **su**-o, *

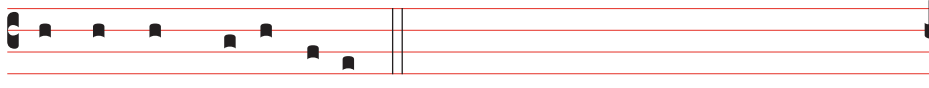
De-pó-su- it pot-éntes de **sede** *

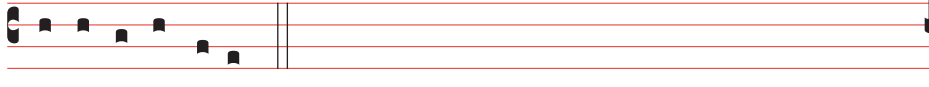
E-su-ri- éntes implé-vit **bonis** *

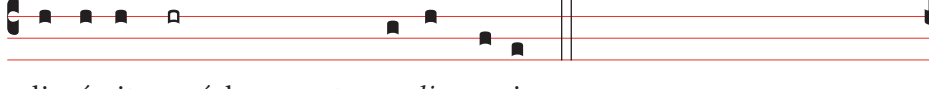

A -nima me-a Dóminum,

 in De-o salutá-ri me-o,

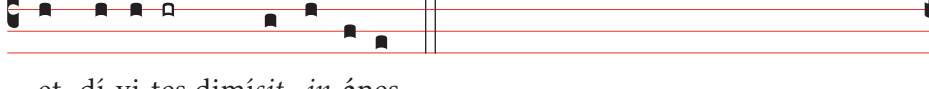

 Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti-ónes,

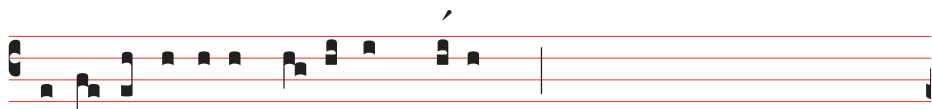

 et sanctum *nomen* e-ius,

 timénti-bus e-um.

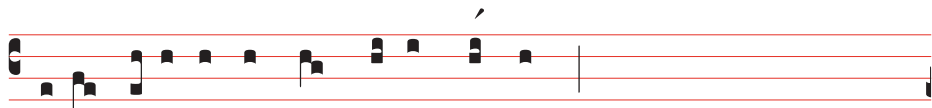

 dispérsit supérbos mente *cordis* su-i;

 et ex-altá-vit húmi-les;

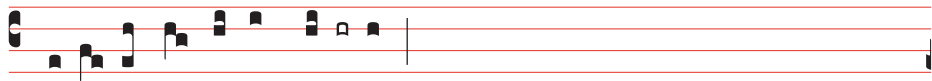

 et dí-vi-tes dimísit in-ánes.

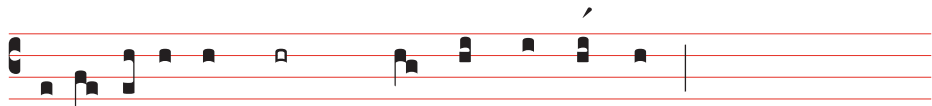
Suscé-pit Isra-el pú- e-rum **su**-um, *

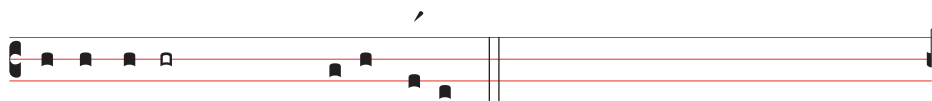
Si-cut locú-tus est ad patres **nos**tros, *

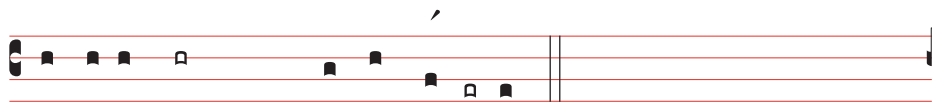
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o *

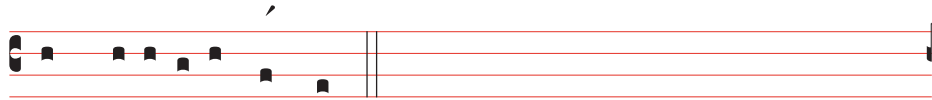
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et **sem**per *

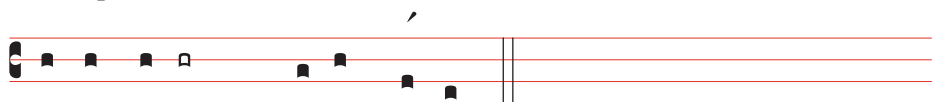
re-cordá-tus misericórdi-æ su-æ,

Abraham et sémini eius in sæcu-la.

et Spi-rí-tu- i Sancto.

et in sæcula sæculó-rum. Amen.

AD BENEDICTIONEM — AD COMPLETORIUM

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 540

N

Octem qui- é-tam et fi-nem perféctum concédât

no-bis Dóminus omní-po-tens. R̃. Amen.

AD DIMISSIONEM
in sollemnitatibus maioribus, ad I Vesperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 541

B Ene-di-cá- mus Dó-mi-no.

R̃. De- o grá- ti- as.

in sollemnitatibus maioribus, ad Laudes matutinas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 541

B E-ne-di- cámus Dó- mi- no.

R̃. De- o grá- ti- as.

in sollemnitatibus maioribus, ad II Vesperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 542

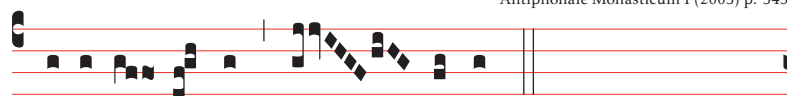
B E-ne-di-cámus Dó- mi-no.

R̃. De- o grá- ti- as.

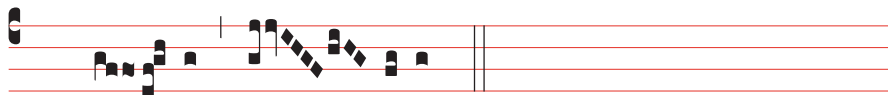
in festis, ad Laudes matutinas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 543

B

Ene-di- cá mus Dó- mi-no.

R̥. De- o grá- ti- as.

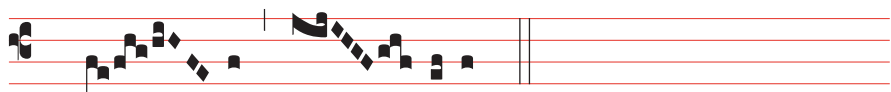
in festis, ad Vesperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 543

B

E-ne-di-cá- mus Dó- mi-no.

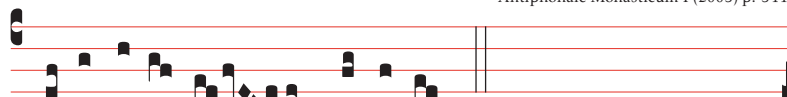

R̥. De- o grá- ti- as.

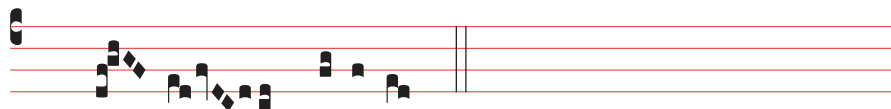
in sollemnitatibus et festis B.M.V.

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 544

B

Ene-di-cá mus Dómi-no.

R̥. De- o grá-ti- as.

ad horas minores, tonus festivus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

B

Ene-di-cámus Dómi-no. R̥. De-o grá-ti- as.

A.V

A

L- ma * Redemptó-ris Ma- ter, quæ pér vi- a

cæ-li Por-ta ma- nes, Et stel- la ma- ris, succúrre cadén-

ti Súрге-re qui cu- rat pópu-lo: Tu quæ genu- í-sti, Na-tú-

ra mi-rán- te, tu-um sanctum Ge-ni-tó-rem: Vir- go pri-

us ac posté-ri- us, Gabri- é- lis ab o- re Sumens il-lud Ave,

* pecca-tó-rum mi-se-ré-re.

LITURGIA HORARUM IUXTA RITUM ROMANUM

ANTIPHONALE ROMANUM

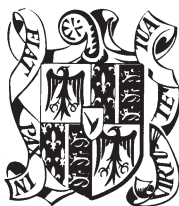
IN CANTO GREGORIANO

AD EXEMPLAR ORDINIS CANTUS OFFICII DISPOSITUM

II

AD VESPERAS IN DOMINICIS ET FESTIS

CURA SCRIPTORII PALEOGRAPHICI SOLESMENSIS PRÆPARATUM

SOLESMIS

MMIX

TEMPUS NATIVITATIS

DIE 25 DECEMBRIS

IN NATIVITATE DOMINI

Sollemnitas

AD I VESPERAS

Hymnus

I

C Hriste redémptor ómni- um, ex Patre Patris U- ni-
ce, so-lus ante prin-cí-pi- um na-tus in-ef-fa- bí- li- ter. 2. Tu
lumen, tu splendor Pa-tris, tu spes per-én-nis ómni- um, in-
tén-de quas fundunt pre-ces tu- i per orbem sérvu- li. 3. Sa-
lú-tis auctor, ré-co- le quod nostri quondam cór-po- ris, ex
il- li- bá- ta Vír-gine nascéndo, formam sumpse- ris. 4. Hic

præsens tes-tá-tur di-es, currens per anni cír-cu-lum, quod
 so-lus a se-de Patris mundi sa-lus advé-ne-ris; 5. Hunc cæ-
 lum, terra, hunc ma-re, hunc omne quod in e-is est, auc-
 tó-rem advéntus tu-i laudat exsúltans cánti-co. 6. Nos
 quoque, qui sancto tu-o red-épti sumus sángu-ne, ob
 di-em na-tá-lis tu-i hymnum novum concí-ni-mus.
 7. Ie-su, ti-bi sit gló-ri-a, qui na-tus es de Vír-gi-ne, cum
 Patre et almo Spí-ri-tu, in sempi-térna sæ-cu-la. A-men.

Antiphona 1

Cf. 1 Reg 10, 23-24

R EX pa-cí-fi-cus * magni-fi-cá-tus est, cu-ius vultum
de-si-de-rat u-ni-vér-sa ter-ra. E u o u a e.

PSALMUS 112

laudáte, púeri **Dómini**, *
 laudáte *nomen* **Dómini**.
 Sit nomen **Dómini** *benedíctum* *
 ex hoc nunc et usque *in* **sæculum**.
 A solis ortu usque ad *occásum* *
 laudábile *nomen* **Dómini**.
 Excélsus super omnes gentes **Dóminus**, *
 super cælos *glória* **eius**.
 Quis sicut **Dóminus** Deus **noster**, *
 qui in *altis* **hábitat**
 et se *inclinat*, ut *respiciat* *
 in cælum et in **terram**?
 Sús-ci-tans de terra *ínopem*, *
 de stércore *érigens* **páuperem**,
 ut cóllocet eum cum *príncipibus*, *
 cum *príncipibus* **pópuli sui**.
 Qui *habitáre* facit stérilem in **domo**, *
 matrem *filiórum* **lætántem**.

Antiphona 2

Ps 147, 15

Q UI emít-tit * e-lóqui-um su-um terræ, ve-ló-ci-

ter currit sermo e-ius. E u o u a e.

PSALMUS 147

- ¹ Lauda, Ierúsalem, **Dóminum** ; *
colláuda Deum **tuum**, **Sion**.
- ² Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedixit filiis **tuis** **in** te.
- ³ Qui ponit fines **tuos** **pacem** *
et ádipe fruménti **sátiat** te.
- ⁴ Qui emíttit elóquium **suum** **terræ**, *
velóciter currit **verbum** **eius**.
- ⁵ Qui dat nivem **sicut** **lanam**, *
pruinam sicut **cínerem** **spargit**.
- ⁶ Mittit crystállum suam **sicut** buccéllas ; *
ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?
- ⁷ Emíttet verbum suum et liquefáciat **ea**, *
flabit spíritus eius, et **fluent** **aquæ**.
- ⁸ Qui annúntiat verbum **suum** **Iacob**, *
iustítias et iudícia **sua** **Israel**.
- ⁹ Non fecit táliter omni **natióni**, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Antiphona 3

Cf. Phil 2, 7

III a2

V

Erbum supérnum, * a Patre ante témpo- ra gé-

ni-tum, hó-di- e pro no-bis factum ca-ro, ex-i-na-ní-vit

semet- ípsum. E u o u a e.

CANTICUM Phil 2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma **Dei esset**, *
 non rapinam arbitrátus est esse se **æquálem Deo**,
 sed semetípsum exinanívit formam **servi accípiens**, *
 in similitúdinem **hóminum factus**;
 et hábitu invéntus ut homo, †⁸ humiliávit semetípsum factus
 obcédens **usque ad mortem**, *
 mortem **autem crucis**.
 Propter quod et Deus illum exaltávit † et donávit **illi nomen**, *
 quod est super **omne nomen**,
 ut in nómine Iesu omne **genu flectátur** *
 cæléstium et terréstrium et **infernórum**,
 et omnis lingua **confiteátur**: *
 «Dóminus Iesus Christus!», in glóriam **Dei Patris**.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum
 ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret,
 ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Post lectionem

e br.

H Odi- e sci- é- tis * Qui- a vé- ni- et Dó-
 mi- nus. ⁊. Et ma- ne vidé- bi- tis gló- ri- am e- ius.
 a Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto.

Antiphona ad Magnificat

Cf. Ps 18, 6

viii g

UM or- tus * fú- e- rit sol de cæ-lo, vi-dé-bi- tis Re-

gem re- gum pro-cedéntem a Pa-tre, tamquam spon-

sum de thá-lamo su- o. E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 771 et 746.

Preces

Christum adorémus, qui semetípsum exinanívit formam servi accípiens, ac tentátus est per ómnia pro similitúdine absque peccáto. † Ardénti fide eum *precémur*:

℟. Per nativitétem tuam succúrre *redémp*tis.

Qui, mundum ingrédienti, † ætátem novam a prophétis prædictam *instaurá*sti, fac ut semper in novas ætátes tua iuvenéscat *Ecclé*sia. ℟.

Qui humánam infirmitátem *assump*sisti, sis cæcis lumen, debílibus fortitúdo, míseris consolátio. ℟.

Qui pauper et húmilis *ná*sceris, réspice páuperes et propítius consoláre. ℟.

Qui terréna nativitéte tua ómnibus de promíssa æternitéte lætítiam *ín*geris, cæléstis spe nativitétis moriéntium corda lætífica. ℟.

Qui in terram descendísti, ut omnes in cælum *addú*ceres, in gló-ria tibi coniúnge *defú*ncos. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas, † præsta, ut Unigénitum tuum, quem læti suscípimus

Redemptórem, * veniéntem quoque Iúdicem secúri vidére me-
reamur, Dóminum nostrum, Iesum Christum. Qui tecum vivit.

AD II VESPERAS

Hymnus Christe, redemptor omnium, p. 47.

Antiphona 1

Ps 109, 3

18

Ecum prin-cí- pi- um * in di- e virtú-tis tu-æ,
in splendó-ri-bus sanctó-rum ex ú-tero ante lu-cí-fe-rum
génu- i te. E u o u a e.

PSALMUS 109

Dixit Dóminus **Dómino** meo : *

«Sede a *dextris* **meis**,

donec ponam inimícos **tuos** *

scabéllum pedum **tuórum**».

Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex **Sion** : *

domináre in médio inimicórum **tuórum**.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, † in splendóribus **sanctis**, *
ex útero ante luciferum **génui** te.

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum : *

«Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem **Melchíse-**
dech».

Dóminus a **dextris** **tuis**, *

conquassábit in die iræ *suæ* **reges**.

- 7 De torrén-te in **via** **bibet**, *
proptérea exaltábit **caput**.

Antiphona 2

Ps 129, 7

II* a

A - pud Dóminum * mi-se-ri- córdi- a, et co-pi- ó-
sa apud e- um redémpti- o. E u o u a e.

PSALMUS 129

- 1 De profúndis clamávi ad te, **Dómine**; *
2 **Dómine** exáudi vocem **meam**.
Fiant aures tuæ *intendéntes* *
in vocem deprecatiónis **meæ**.
3 Si iniquitátes observáveris, **Dómine**, *
Dómine, quis *sustinébit*?
4 Quia apud te propitiátio est, *
ut timeámus te.
5 Sustínui te, **Dómine**, *
sustínuit ánima mea in verbo eius;
sperávit⁶ ánima mea in **Dómino** *
magis quam custódes **auróram**.
Magis quam custódes **auróram** *
7 speret Israel in **Dómino**,
quia apud Dóminum misericórdia, *
et copiósa apud eum redémptio.
8 Et ipse rédimet Israel *
ex ómnibus iniquitátibus eius.

Antiphona 3

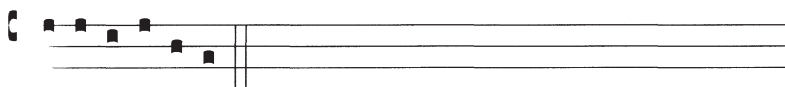
Io 1, 1; Lc 2, 11

VIII g

I N princí-pi- o * et an-te sáecu- la De- us e-rat Ver-

Dom: ¶ ip-se na-tus est no-bis Sal-vá-tor mundi.

E u o u a e.

- Quæ antiphona repetitur infra canticum a signo ¶. *Antiphona*

CANTICUM Col 1, 12-20

Gratias agámus Deo **Patri**, *
 qui idóneos nos fecit in partem sortis sanctórum in **lúmine**;
 qui erípuit nos de potestáte tenebrárum *
 et tránstulit in regnum Filii dilectiónis **suæ**,
 in quo habémus redemptiónem, *
 remissionem peccatórum; ¶

qui est imágo Dei invisíbilis, *
 primogénitus omnis creatúræ,
 quia in ipso cóndita sunt univérsa † in cælis et in **terra**, *
 visibília et invisibília,
 sive throni sive dominationes *
 sive principátus sive **potestátes**. ¶

Omnia per ipsum et in ipsum creáta sunt, † ¹⁷ et ipse est ante
omnia, *
 et ómnia in ipso **constant**. ¶

Et ipse est caput córporis ecclésiæ; † qui est princípium, pri-
 mogénitus ex **mórtuis**, *
 ut sit in ómnibus ipse primátum **tenens**,
 quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem **habitáre** *
 et per eum reconciliáre ómnia in **ipsum**,
 pacíficans per ságuinem crucis **eius**, *
 sive quæ in terris sive quæ in **cælis** sunt. ¶

Post Gloria Patri repetitur antiphona integra.

Lectio brevis

I Io 1, 1-3

Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostræ contrectaverunt de Verbo vitæ – et vita apparuit, et vidimus et testamur et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat coram Patre et apparuit nobis – quod vidimus et audivimus, annuntiamus et vobis, ut et vos communionem habeatis nobiscum. Communio autem nostra est cum Patre et cum Filio eius Iesu Christo.

Post lectionem

Io 1, 14

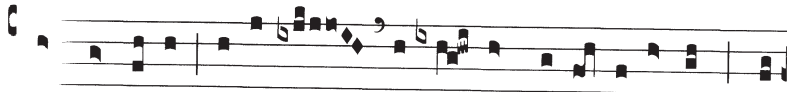

V Erbum ca-ro factum est, *R.* Alle-lú-ia al-
 le-lú-ia. *ψ* Et habi-tá-vit in no-bis. *ψ* Gló-ri-a
 Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sanc-to.

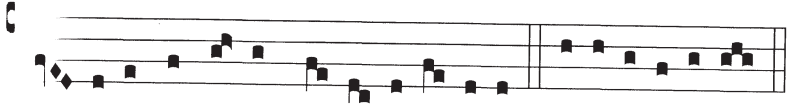
Antiphona ad Magnificat

H Odi-e * Chris-tus na-tus est, hó-di-e Salvá-tor
 appá-ru-it; hó-di-e in ter-ra canunt ánge-li, læ-tán-tur

archánge- li; hódi- e ex-súl- tent iusti di- céntes: Gló-

ri- a in excél- sis De- o, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 767 et 745.

Preces

Christum iubilantes celebrémus, in cuius nativitate ángeli pacem mundo nuntiavérunt, † et devótis ánimis exorémus:

R. Nativitas tua pacem cunctis áfferat.

Reple, Dómine, ómnibus bonis Ecclésiám tuam quam nativitas tuæ mystério consoláris. R.

Qui, princeps pastórum venísti, et nostrárum episcopos animárum, papam et episcopos nostros fidéles redde dispensatóres multiformis grátiae tuæ. R.

Rex æternitátis, qui, nascens, brevi vitæ spátio circumscribí † et hóminum vicissitúdes experíri voluísti, nos cadúcos et mortáles æternitátis tuæ redde consórtes. R.

Qui, a sáeculis expectátus, in plenitúdine temporis venísti, manifesta præséntiam tuam iis, qui adhuc te exspéctant. R.

Qui, caro factus, humánam substántiam morte corrúptam resurrexísti, defúntis tuam plenam restauratiónem concéde. R.

Oratio conclusiva

Deus, qui humánæ substántiae dignitatem et mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti, † da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fieri dignátus est pàrticeps. Qui tecum vivit.

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH

Festum

Quando Nativitas Domini incidit in diem dominicam, festum S. Familiae fit die 30 decembris et non habet I Vesperas.

AD I VESPERAS

Hymnus O lux beata cælitus, ut in II Vesperis, p. 63.

Antiphona 1

Mt 1, 16

1g

I A-cob au-tem * gé-nu- it Io-seph, vi-rum Ma-rí-
æ, de qua na-tus est Ie-sus, qui vo-cá-tur Christus.
E u o u a e.

PSALMUS 112

- ¹ Laudáte, **púeri Dómini**, *
laudáte *nomen Dómini*.
- ² Sit nomen Dómini **benedíctum** *
ex hoc nunc et usque *in sæculum*.
- ³ A solis ortu usque **ad occásu**m *
laudábile *nomen Dómini*.
- ⁴ Excélsus super omnes **gentes Dóminus**, *
super cælos *glória eius*.

Quis sicut Dóminus **Deus noster**, *
 qui in *altis* **hábitat**
 et se inclínat, **ut respiciat** *
 in *cælum et in terram*?
 Súscitans de **terra ínopem**, *
 de stércore **érigens páuperem**,
 ut cóllocet eum **cum princípibus**, *
 cum princípibus *pópuli sui*.
 Qui *habitáre facit stérilem in domo*, *
 matrem *filiórum lætántem*.

Antiphona 2

Mt I, 20

vna

I Oseph, fi-li Da-vid, * no-li timére accí-pere

Ma-rí-am cóniu-gem tu-am: quod e-nim in e-a na-tum

est, de Spí-ri-tu Sancto est, alle-lú-ia. E u o u a e.

PSALMUS 147

lauda, Ierúsalem, **Dóminum**; *
 colláuda Deum **tuum, Sion**.
 Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
 benedíxit filiis **tuis in te**.
 Qui ponit fines **tuos pacem** *
 et ádipe fruménti **sátíat te**.
 Qui emíttit elóquium **suum terræ**, *
 velóciter currit **verbum eius**.
 Qui dat nivem **sicut lanam**, *
 pruínam sicut **cínerem spargit**.
 Mittit *crystállum suam sicut buccéllas*; *
 ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?

- 7 Emittet verbum suum et liquefáciēt ea, *
 flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
 8 Qui annúnciat verbum suum Iacob, *
 iustítias et iudícia sua Israel.
 9 Non fecit táliter omni natióni, *
 et iudícia sua non manifestávit eis.

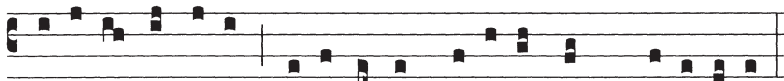
Antiphona 3

Lc 2, 16

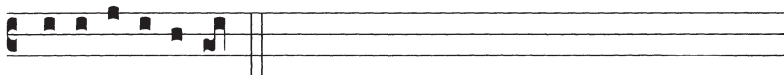
vii d

P

Astó-res * ve-né-runt fes-ti-nántes, et invené-runt

Ma-rí- am et Io-seph et infántem pó-si-tum in præ-sé-pi- o.

E u o u a e.

CANTICUM Eph 1, 3-10

- 3 Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælésti-
bus in Christo,
 4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, † ut essé-
 mus sancti et **immaculáti** *
 in conspéctu eius in **caritáte,**
 5 qui prædestinávit nos in adoptiόνem filiórum † per Iesum
Christum in ipsum, *
 secúndum beneplácitum voluntátis suæ,
 6 in laudem glóriæ **grátiae suæ,** *
 in qua gratificávit nos **in Dilécto,**
 7 in quo habémus redemptiόνem per **sánguinem eius,** *
 remissiόνem **peccatórum,**
 secúndum divítias grátiae eius, † ⁸ quam superabundáre fecit
 in **nobis** *
 in omni sapiéntia **et prudéntia,**

notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióem plenitúdinis témporum:
 recapituláre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra.

Lectio brevis

2 Co 8, 9

Scitis grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos
 genus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites es-

Post lectionem

Io 1, 14.16

Er-
V Erbum ca-ro fac-tum est, * Et ha-bi-tá-vit in no-bis.
 Et de pleni- tú-di-ne e-ius nos omnes accé- pimus. ✠ Gló-
 ri-a Pa-tri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i San-cto.

Antiphona ad Magnificat

Lc 2, 43-44

Re-
R Emánsit pu-er Ie-sus * in Ie-rú-sa-lem, et non
 cog-novérunt pa-réntes e-ius, ex-is-timántes illum es-

Canticum Magnificat invenitur p. 767.

Preces

Filium Dei vivi, qui filius humánæ familiæ fieri dignátus est, † adorémus, ipsi *confiténtes*:

℟. Tu es, Dómine, *exémplar* et salvátor *ómnium*.

Christe, per mystérium subiectionis tuæ erga Mariám et Ioseph, doce omnes reveréntiam et obœdiéntiam erga eos qui *legítimè præsunt*. ℟.

Qui paréntes amásti et ab ipsis *amátus* es, omnes familias in pace et mútua caritaté *constítue*. ℟.

Tu, qui studiósus fuísti eórum, quæ tui *sunt Patris*, præsta ut in omni domo Deus *honorétur*. ℟.

Christe, qui ab ánxiiis paréntibus tértia die in domo *Patris inventus* es, doce omnes quærere primum regnum *Dei*. ℟.

Christe, qui Mariám et Ioseph tecum in cælésti glória *conso-ciásti*, admítte defúntcos in familiam *beatórum*. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui præclára nobis sanctæ Familiæ dignátus es *exémpla* præbere, † concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

Hymnus

O lux be- á- ta cæ-li- tum et summa spes mortá-li-
 um, Ie- su, cu- i domés- ti- ca arri- sit orto cá- ri- tas; 2. Ma-
 ri- a, dives grá- ti- a, o so- la quæ cas- to pot- es fo- vé- re
 Ie- sum pecto- re, cum lacte do- nans óscu- la; 3. Tuque ex
 ve- tús- tis pá- tribus de- lécte custos Vírgi- nis, dulci pa- tris
 quem nómi- ne di- ví- na Pro- les ínvo- cat: 4. De stirpe Ie-
 se nó- bi- li na- ti in sa- lú- tem génti- um, audí- te nos, qui
 suppli- ces ex corde vo- ta fúndimus. 5. Qua vestra se-

des fló-ru- it virtú- tis omnis grá- ti- a, hanc de- tur in do-
 mé- ti- cis re- fér- re posse mó- ri- bus. 6. Ie- su, tu- is obœdi-
 ens qui fac- tus es pa- réntibus, cum Pa- tre summo ac Spí-
 ri- tu semper ti- bi sit gló- ri- a. A- men.

Antiphona 1

Lc 2, 46

P Ost trí- du- um * invené- runt Ie- sum in templo,
 se- dé- tem in mé- di- o doctó- rum, audi- éntem il-
 los et inter- ro- gántem e- os. E u o u a e.

PSALMUS 121

- ¹ Lætátus sum in eo quod dixerunt **mih**i: *
 «In domum Dómini íbimus».
- ² Stantes iam sunt pedes **no**stri *
 in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cívitas**, *
 sibi compácta *in idípsum*.
 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dómini**, *
 testimónium Israel, ad confiténdum *nómini* **Dómini**.
 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
 sedes *domus* **David**.
 Rogáte, quæ ad pacem sunt Ierúsalem: *
 «Secúri sint *diligéntes* te!»
 Fiat pax in muris **tuis**, *
 et secúritas in *túrribus* **tuis**!».
 Propter fratres meos et próximos **meos** *
 loquar: «Pax *in* te!».
 Propter domum **Dómini** Dei **nostri** *
 exquíram *bona* **tibi**.

Antiphona 2

Lc 2, 51

D Escéndit Ie-sus cum e- is * et ve-nit Ná-za-reth,
 et e- rat súbdi-tus il-lis. E u o u a e.

PSALMUS 126

Nisi **Dóminus** ædificáverit **domum**, *
 in vanum labórant, qui ædíficant **eam**.
 Nisi **Dóminus** custodíerit civitátem, *
 frustra vígilat, qui custódit **eam**.
 Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, † qui
 manducátis panem **labóris**, *
 quia dabit diléctis *suis* **somnum**.
 Ecce heréditas **Dómini** **filii**, *
 merces *fructus* **ventris**.
 Sicut sagittæ in manu poténtis, *
 ita filii **iuventútis**.
 Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex **ipsis**: *
 non confundétur, cum loquétur inimícis *suis* **in porta**.

Antiphona 3

Lc 2, 52

vi f

P U-er Ie-sus * pro-fi-ci-ébat æ-tá-te et sa-pi-én-
 ti- a co-ram De-o et homí-ni-bus. E u o u a e.

CANTICUM Eph 1, 3-10

- 3 Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu **Christi**, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælesti-
 bus in **Christo**,
- 4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, † ut essé-
 mus sancti et immaculáti *
 in conspectu eius in *caritáte*,
- 5 qui prædestinávit nos in adoptiÓem filiÓrum † per Iesum
 Christum in **ipsum**, *
 secúndum beneplácitum voluntátis **suæ**,
- 6 in laudem glóriæ grátiae **suæ**, *
 in qua gratificávit nos in *Dilécto*,
- 7 in quo habémus redemptiÓem per sánguinem eius, *
 remissiÓem peccatórum,
 secúndum divítias grátiae eius, †⁸ quam superabundáre fecit in
nobis *
 in omni sapiéntia et *prudéntia*,
- 9 notum fáciens nobis mystérium voluntátis **suæ**, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in *eo*, *
- 10 in dispensatiÓem plenitúdinis **témporum** :
 recapituláre ómnia in **Christo**, *
 quæ in cælis et quæ in **terra**.

Lectio brevis

Phil 2, 6-7

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus
 est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi

recipiens, in similitudinem hominum factus; et habitu inventus ut homo.

Post lectionem

Hebr 2, 17; Bar 3, 38

al. br.

D Ebu-it per ómni- a frá-tri-bus simi- lá-ri, * Ut mi-
 se-ri- cors fí- e-ret. † In terris vi-sus est, et cum homí-ni-bus
 conver-sá- tus est. † Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí-
 tu- i Sancto.

Antiphona ad Magnificat

Lc 2, 48-49

Aug 2

F I- li, * quid fe-cís-ti nobis sic? E-go et pa-ter tu- us
 clo- lén- tes quære-bá-mus te. – Quid est quod me quære-bá-
 tis? Nesci-e- bá- tis qui- a in his quæ Pa-tris me- i sunt,

o-pórtet me es-se? E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 771.

Preces

Fílium Dei vivi, qui filius humánæ familiæ fieri dignátus est, † adorémus, ipsi *confiténtes*:

℟. Tu es, Dómine, exémp^lar et salvátor **ómnium**.

Christe, per mystérium subiectionis tuæ erga Mariám et Ioseph, doce omnes reveréntiam et obœdiéntiam erga eos qui legítimè **præsunt**. ℟.

Qui paréntes amásti et ab ipsis **amátus** es, omnes famílias in pace et mútua caritaté **constítue**. ℟.

Tu, qui studiósus fuísti eórum, quæ tui sunt **Patris**, præsta ut in omni domo Deus **honorétur**. ℟.

Christe, qui ab ánxiiis paréntibus tértia die in domo *Patris in-*
véntus es, doce omnes quærere primum regnum **Dei**. ℟.

Christe, qui Mariám et Ioseph tecum in cælésti glória conso-
ciásti, admítte defúntos in familiam **beatórum**. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui præclára nobis sanctæ Familiæ dignátus es exémp^la præbére, † concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur æté^rnis. Per Dóminum.

DIE 26 DECEMBRIS

Infra octavam Nativitatis Domini

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum ut in II Vesperis Nativitatis Domini, p. 53.

Lectio brevis

I Io 1, 5b.7

Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si in luce ambulamus, sicut ipse est in luce, communiónem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Post lectionem

Io 1, 14

V Erbum ca-ro factum est, *℟.* Al-le- lú-ia alle-lú-ia.

Et ha-bi-tá-vit in no-bis. *℣.* Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li-o, et

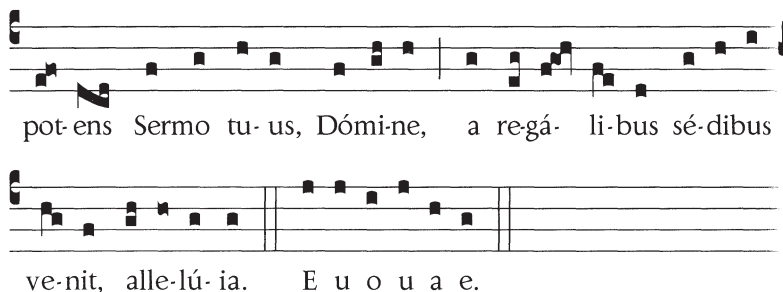
Spí-ri-tu- i Sancto.

Ad Magnificat

Sap 18, 14-15

DUM mé-di-um si-lénti- um * tenérent ómni- a,

et nox in su-o cursu mé-di- um i-ter per-áge-ret, omní-

Canticum Magnificat invenitur p. 771.

Preces

Verbum Dei, quod, in nobis habitando, salutis perpétuæ trámitem reserávit, deprecémur et sincéra humilitáte *rogémus*:

℟. Ab omni malo, libera nos, **Dómine**.

Per mystérium incarnationis tuæ, per nativitatē et infántiam **tuam**, per totam vitam tuam Patri *dicátam*: ℟.

Per labóres tuos, per prædicationēs et itínera **tua**, per conversatióem tuam inter peccatóres: ℟.

Per agoníam et passióem tuam, per crucem et desolatióem **tuam**, per agústias tuas, per mortem et sepultúram **tuam**: ℟.

Per resurrectionem et ascensionem tuam, per donatióem Spíritus Sancti, per gáudia et glóriam tuam *æté*nam, fratres nostros, iam defúntos, libera, **Dómine**. ℟.

Oratio conclusiva

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus, † ut nos Unigéniti tu! nova per carnem natívitatis líberet, * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per Dóminum.

DIE 27 DECEMBRIS

Infra octavam Nativitatis Domini

Omnia ut in die 26 decembris, præter:

*Lectio brevis**Rom 8, 3b-4*

Deus Fílium suum mittens in similitúdine carnis peccáti et pro peccáto, damnávit peccátum in carne, ut iustítia legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum spíritum.

Ad Magnificat

H Odi- e na-tus est Chris- tus, * gaudent omnes ánge-
li in cæ-lo: gaudé-te et vos, fi-dé-les omnes; hymnum
cani-te et dí-ci-te: Gló-ri-a in excélsis De- o, al-le-
luia. E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 767.

Preces

Fratres caríssimi, Deum Patrem exorémus, qui propter multam caritatem suam misit nobis Fílium suum, eúmque súpplīces *invo-*
cemus:

Oratio: Grátia Fílii tui nobíscum, **Dómine.**

Deus caritátis, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui misértus es peccatúlāntium in ténebris, súscipe quas tibi pro salúte ómnium preces *offérimus.* *℟.*

Meménto, Dómine, Ecclésiæ tuæ, per totum orbem *diffúsæ*, et pópulo tuo christiáno bédedic pacémque *concéde*. R.

R. Grátia Filii tui nobíscum, **Dómine**.

Cunctórum Pater, inter gentes étiam pacem dignánte institue, ómnium óculos populórum ad Filium *tuum* **dirige**, et in eos qui illos regunt, spíritum pacis **effúnde**. R.

Qui, in advéntu Filii tui, pacem in terra nuntiári *fecísti*, da pacem ætérnam **defúnc**tis. R.

Oratio conclusiva

Da, quæsumus, omnípotens Deus, † ut dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur, * hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per Dóminum.

DIE 28 DECEMBRIS

Infra octavam Nativitatis Domini

Omnia ut in die 26 decembris, præter :

Lectio brevis

Eph 2, 3b-5

Erámus natúra filii iræ sicut et céteri. Deus autem qui dives est in misericórdia, propter nímiā caritátem suā qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo. Grátia estis salváti.

Ad Magnificat

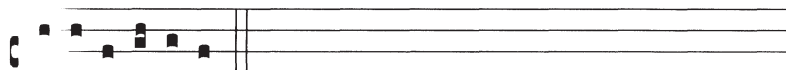
A. VI C

O-di- e * intácta Virgo De- um no-bis génu- it,

té-ne-ris indú-tum membris, quem lactá-re mé- ru- it:

om- nes ipsum ad-o- ré-mus, qui ve- nit salvá-re nos.

E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 770.

Preces

Deus misit Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret. † Qua spe confirmáti, fidénter orémus:

℟. Grátia Fílii tui nobíscum, **Dómine**.

Deus caritátis et pacis, ómnium christianórum rénova fidem in Fílii tui incarnatióne, ut in gratiárum semper actióne **máneant**. ℟.

Spem infirmórum, páuperum et seniórum **adáuge**, da opprés- sorum levámen, desperántibus fidúciám, consolatióne **lugéntibus**. ℟.

Omnium memor esto, qui in carcéribus **detinéntur**, et eórum, qui extórres facti sunt a **pátria**. ℟. ~.

Qui in nativité Fílii tui ángeles te laudántes audíri **fecísti**, fac et defúncti cum milítia cælésti in ævum te **laudent**. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirábíliter condidísti et mirábílius reformásti, † da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps. Qui tecum vivit.

DIE I IANUARI
IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

Sollemnitas

AD I VESPERAS

Hymnus Corde natus ex parentis, p. 79.

Antiphona 1

vi f

O admi-rábi-le commér-ci-um! * Cre-á-tor
gé-ne-ris humá-ni, a-ni-má-tum corpus sumens, de Vírgi-
ne nasci digná-tus est; et procé-dens homo si-ne sémi-
ne, largí-tus est no-bis su-am de-i-tá-tem. E u o u a e.

PSALMUS 112

- ¹ Laudáte, púeri **Dómini**, *
laudáte *nomen* **Dómini**.
- ² Sit nomen **Dómini** benedíctum *
ex hoc nunc et usque in *sæculum*.
- ³ A solis ortu usque ad occásum *
laudábile *nomen* **Dómini**.
- ⁴ Excélsus super omnes gentes **Dóminus**, *
super cælos glória *eius*.

Quis sicut Dóminus Deus **noster**, *
 qui in altis **hábitat**
 et se inclínat, ut respíciat *
 in cælum et in **terram**?
 suscitans de terra **ínopem**, *
 de stércore érigens **páuperem**,
 ut cóllocet eum cum **príncipibus**, *
 cum princípibus **pópuli sui**.
 Qui habitáre facit stérilem in **domo**, *
 matrem filiórum **lætántem**.

Antiphona 2

11.12

Quando na-tus es * in-ef-fa-bí-li-ter ex Vírgine,
 tunc implé-tæ sunt Scriptú-ræ: sic-ut plú-vi-a in vellus
 descendísti, ut sal-vum fá-ce-res ge-nus hu-má-num. Te
 lau-dá-mus, De-us nos-ter. E u o u a e.

PSALMUS 147

Lauda, Ierúsalem, **Dóminum**; *
 colláuda Deum **tuum**, **Sion**.
 Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
 benedíxit filiis **tuis in te**.
 Qui ponit fines **tuos pacem** *
 et ádipe fruménti **sátíat te**.
 Qui emíttit elóquium **suum terræ**, *
 velóciter currit **verbum eius**.

- 5 Qui dat nivem **sicut lanam**, *
 pruínam sicut **cínerem spargit**.
 6 Mittit crýstállum suam **sicut buccéllas**; *
 ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?
 7 Emíttet verbum suum et liquefáciét **ea**, *
 flabit spíritus eius, et **fluent aquæ**.
 8 Qui annúntiat verbum **suum Iacob**, *
 iustítias et iudícia **sua Israel**.
 9 Non fecit táliter omni **natióni**, *
 et iudícia sua non manifestávit **eis**.

Antiphona 3

iv e

R Ubum quem ví-de-rat * Móy- ses incombústum,
 conservá-tam agnó-vimus tu-am laudá-bi-lem virgi-ni-tá-
 tem. De-i Gé-ne-trix, intercé-de pro no-bis.
 E u o u a e.

CANTICUM Eph 1, 3-10

- 3 Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri **Iesu Christi**, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælésti-
 bus in **Christo**,
 4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, † ut esse-
 mus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in **caritáte**,
 5 qui prædestinávit nos in adoptiÓem filiÓrum † per Iesum
 Christum in **ipsum**, *
 secúndum beneplácitum voluntátis **sux**,

in laudem glóriæ grátiae suæ, *
 in qua gratificávit nos in Dilécto,
 in quo habémus redemptionem per ságuinem eius, *
 remissionem peccatórum,
 secúndum divítias grátiae eius, †^s quam superabundáre fecit in
 nobis *
 in omni sapiéntia et prudéntia,
 notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióem plenitúdinis témporum :
 recapituláre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

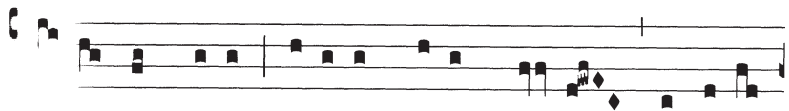
Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum
 ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret,
 ut adoptionem filiórum reciperémus.

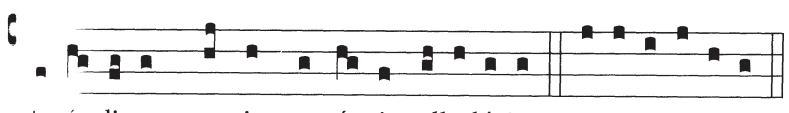
Responsorium breve Verbum caro, p. 56.

Antiphona ad Magnificat

Eph 2, 4; Rom 8, 3

 P ^{mg}
 Ropter ní-mi- am * ca-ri-tá-tem su- am, qua di-

 le-xit nos De- us, Fí- li- um su- um mi- sit in simi-

 li- tú- dinem carnis peccá- ti, alle-lú-ia. E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 771 et 746.

Vel ad libitum :

II a

M A- gnum * hære-di-tá-tis mysté- ri- um :

templum De- i factus est ú-te- rus nésci- ens vi-rum,

non est pollú-tus ex e- a car-nem assúmens. Om- nes gen- tes vé-ni- ent, di-cén-tes : Gló-ri- a ti-bi, Dó- mi-ne.

E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 767 et 746.

Preces

Benedíctus Dóminus Iesus, pax nostra, qui venit fácere útraque unum. † Súpplices *quærá*mus :

℟. Pacem tuam ómnibus præsta, **Dómine**.

Qui, nascens, benignitátem et humanitátem tuam homínibus **manifestá**sti, da nobis in gratiárum actióne semper manére pro unív ersis beneficiis **tui**. ℟.

Qui Maríam, Matrem tuam, grátia plenam **effecí**sti, cópiam gratiarum ómnibus **concé**de. ℟.

Qui Evangélium Dei venísti mundo *nuntiá*re, múltiplica *testes* et auditóres verbi **tui**. ℟.

tu frater noster de María Vírgine nasci **digná**tus es, hómines *omnes* tua fraternitáte sese **diligere**. ℟.

Qui ut sol óriens mundo apparuísti, lumen vultus tui defúnc-
ti facie ad fáciem osténde *vidéndum*. R̃.

Oratio conclusiva

Deus, qui salútis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecúnda,
humano géneri præmia præstitísti, † tríbue, quæsumus, ut ipsam
pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Fílium
unum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

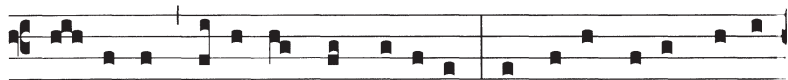
AD II VESPERAS

Hymnus

C Orde na-tus ex Pa-réntis ante mundi ex-órdi- um,
Alpha et Ome-ga vo- cá-tus, ipse fons et cláusu-la
omni- um quæ sunt, fu- é-runt quæque post fu- tú-ra sunt.
Corpo-ris formam cadú-ci, membra morti obnóxi- a ín-
clú-it, ne gens per- í-ret primoplásti ex gérmí-ne, mérse-
ut quam lex pro-fúndo noxi- á-lis tárta-ro. 3. O be- á-

tus ortus il-le, Virgo cum pu- érpe-ra é-di-dit nostram

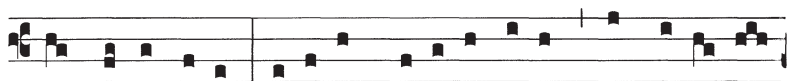
sa- lú-tem fe-ta Sancto Spí-ri-tu, et pu- er redémptor or-

bis os sacrá- tum pró-tu-lit. 4. Ecce, quem va-tes ve-tús-tis

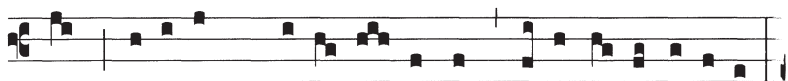
conci-né-bant sáecu- lis, quem prophe-tá-rum fi- dé- les pá-gi-

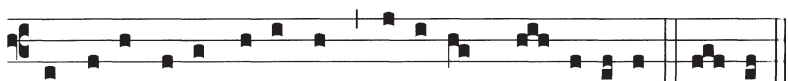
næ spopónde-rant, émi-cat promíssus o- lim : cuncta col-láu-

dent e-um ! 5. Gló-ri- am Pa-tri me-ló-dis personémus vó-ci-

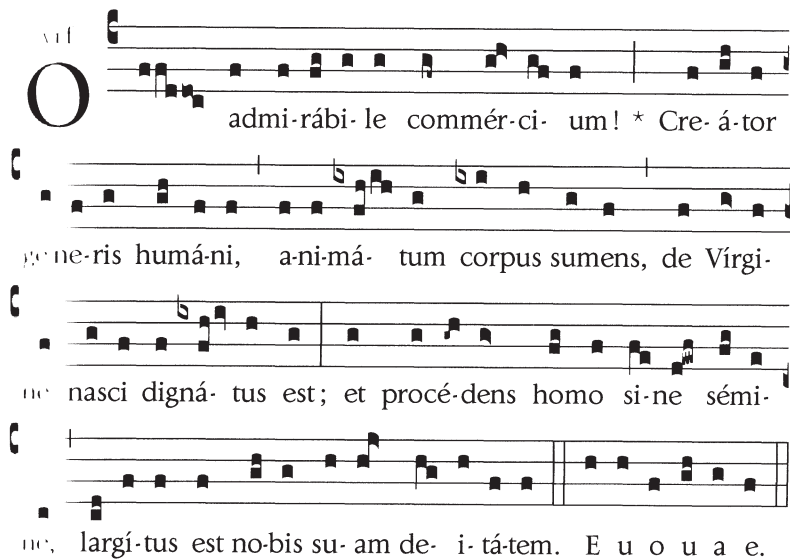

bus ; gló-ri- am Chris-to ca- námus, matre na- to vírgi-ne,

incli-tóque sempi-térnam gló-ri- am Pa- racli-to. A-men.

Antiphona I

VI

 O admi-rábi-le commér-ci-um! * Cre-á-tor
 ge-ne-ris hu-má-ni, a-ni-má-tum corpus sumens, de Vírgi-
 ne nasci digná-tus est; et procé-dens homo si-ne sémi-
 ne, largí-tus est no-bis su-am de-i-tá-tem. E u o u a e.

PSALMUS 121

Iæ-tátus sum in eo quod dixerunt **mihi** : *
 « In domum Dómini íbimus ».
 Stantes iam sunt pedes **nostri** *
 in portis tuis, **Ierúsalem**.
 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cívitas**, *
 sibi compácta in **idípsum**.
 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dómini**, *
 testimónium Israel, ad confiténdum nómini **Dómini**.
 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
 sedes domus **David**.
 Rogáte, quæ ad pacem sunt **Ierúsalem** : *
 « Secúri sint **diligéntes** te !
 fiat pax in muris **tuis**, *
 et secúritas in túrribus **tuis** ! ».
 Propter fratres meos et próximos **meos** *
 loquar : « Pax in te ! ».
 Propter domum Dómini Dei **nostri** *
 exquíram bona **tibi**.

Antiphona 2

III a2

Quando na-tus es * in-ef-fa-bí-li-ter ex Vírgine,
 tunc implé-tæ sunt Scriptú-ræ: sic-ut plúvi-a in vellus
 descendís-ti, ut saluum fá-ce-res ge-nus humánum. Te
 laudá-mus, De-us noster. E u o u a e.

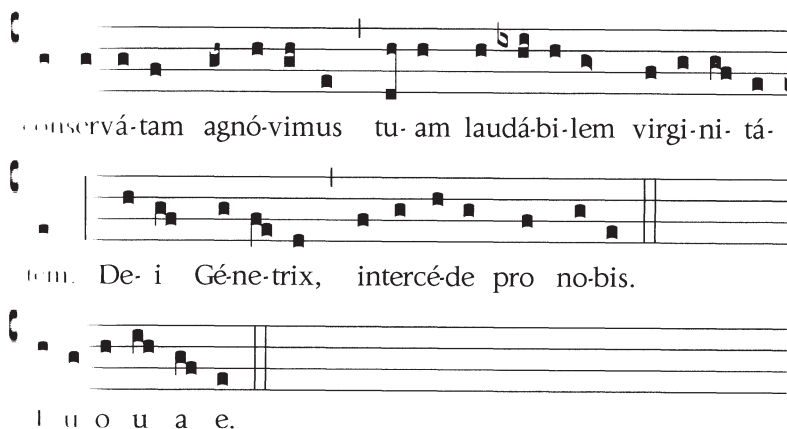
PSALMUS 126

- ¹ Nisi Dóminus ædificáverit **domum**, *
 in vanum labórant, qui ædíficant **eam**.
 Nisi Dóminus custodíerit **civitátem**, *
 frustra vígilat, qui custódit **eam**.
- ² Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, † qui
 manducátis **panem labóris**, *
 quia dabit diléctis **suis somnum**.
- ³ Ecce heréditas **Dómini filii**, *
 merces **fructus ventris**.
- ⁴ Sicut sagítæ in **manu poténtis**, *
 ita filii **iuventútis**.
- ⁵ Beátus vir, qui implévit pháretram **suam ex ipsis**: *
 non confundétur, cum loquétur inimícis **suis in porta**.

Antiphona 3

IV e

Rubum quem ví-de-rat * Móy-ses incombústum,

conservá-tam agnó-vimus tu-am laudá-bi-lem virgi-ni- tá-
 tem. De- i Gé-ne-trix, intercéd-e pro no-bis.
 I u o u a e.

CANTICUM Eph 1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri *Iesu Christi*, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælésti-
 bus in **Christo**,
 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, † ut essé-
 mus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in caritáte,
 qui prædestinávit nos in adoptiόem filiόrum † per Iesum
 Christum in **ipsum**, *
 secúndum beneplácitum voluntátis suæ,
 in laudem glóriæ grátiae suæ, *
 in qua gratificávit nos in Dilécto,
 in quo habémus redemptiόem per sánguinem eius, *
 remissiόem peccatórum,
 secúndum divítias grátiae eius, †⁸ quam superabundáre fecit in
 nobis *
 in omni sapiéntia et prudéntia,
 notum faciens nobis mystérium voluntátis suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatiόem plenitúdinis témporum :
 recapituláre ómnia in **Christo**, *
 quæ in cælis et quæ in terra.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Responsorium breve Verbum caro, p. 56.

Antiphona ad Magnificat

Cf. Lc 11, 27

VIII C

B E- á- tus venter * qui te por-tá-vit, Christe, et

be- á- ta ú-be- ra quæ te lac-ta-vé- runt, Dómi- num

et Salva-tó-rem mundi, alle-lú-ia. E u o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 771 et 746.

Preces

Christum Emmanuélem benedicámus, quem Virgo concépit et péperit. † Eum súpplīces exorémus :

℟. Fili Virginis Mariæ, exáudi nos.

Tu, qui Mariæ gáudia maternitátis concessísti, cunctis da parén- tibus de filiis suis mérito gaudére. ℟.

Rex pacífice, cuius regnum iustítia est et pax, tríbe ut quæ pacis sunt sectémur. ℟.

Qui venísti ut humánū genus Dei pópulum sanctum effíceres, omnes gentes, concórdes efféctas, in unum cóngrega. ℟.

Qui nascéndo víncula famíliæ astrinxísti, pérfice unitátem fami-liárum. ℟.

Qui nasci diébus nostri témporis voluísti, concéde defúntis
nostris ad diem æternitátis tuæ. R̃.

Oratio conclusiva

Deus, qui salutis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda,
humano géneri præmia præstitísti, † tríbe, quæsumus, ut ipsam
pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Fílium
unum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

ANTIPHONALE ROMANUM

SECUNDUM LITURGIAM HORARUM

ORDINEMQUE CANTUS OFFICII DISPOSITUM

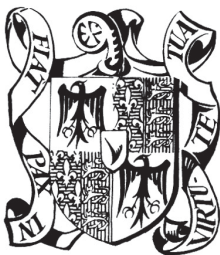
A SOLESMENSIBUS MONACHIS PRAEPARATUM

TOMUS ALTER

LIBER HYMNARIUS

CUM INVITATORIIS

& ALIQUIBUS RESPONSORIIS

SOLESMIS

MCMLXXXIII

TEMPUS NATIVITATIS

I. USQUE AD SOLLEMNITATEM EPIPHANIAE

In Officio dominicali et feriali a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad I Vesperas Epiphaniae Domini exclusive, nisi adsint hymni proprii:

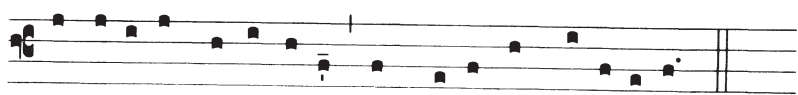
AD VESPERAS

H.I

C Hriste, redemptor omni- um, ex Patre, Patris Uni-
ce, solus ante princí-pi- um natus ineffa-bí-li- ter, 2. Tu
lumen, tu splendor Pa-tris, tu spes perénis omni- um, in-
ténde quas fundunt preces tu- i per orbem sérvu- li. 3. Sa-
lú-tis auctor, ré-co-le quod nostri quondam córpo- ris, ex
illi-bá-ta Vírgine nascéndo, formam sumpse- ris. 4. Hic

præsens testá-tur di- es, currens per anni círcu- lum, quod
 so- lus a se- de Patris mundi salus advéne- ris; 5. Hunc cæ-
 lum, terra, hunc ma- re, hunc omne quod in e- is est, auc-
 tó-rem advéntus tu- i laudat exsúltans cánti- co. 6. Nos
 quoque, qui sancto tu- o redémpti sumus sángu- ne, ob di-
 em na- tá- lis tu- i hymnum novum concí- ni- mus. 7. Iesu, ti-
 bi sit gló- ri- a, qui natus es de Ví- r- gi- ne, cum Patre et al-
 mo Spí- ri- tu, in sempi- té- rna sæcu- la. A- men.

AD COMPLETORIUM

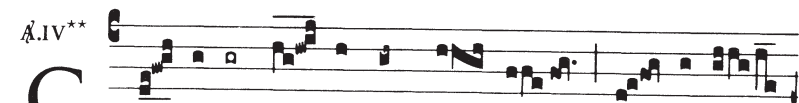
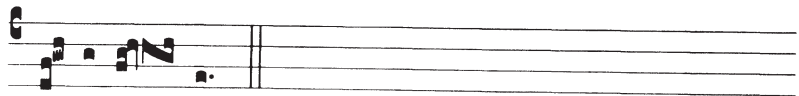
H.II
T
 E lucis ante términum, rerum cre-á-tor, póscimus,

 ut só-li-ta cleménti- a sis præsul ad custódi- am.

Te corda nostra sómni-ent,
 te per sopórem séntiant,
 tuámque semper glóriam
 vicína luce cóncinant.

Vitam salúbrem trí-bue,
 nostrum calórem ré-fice,
 tætram noctis caliginem
 tua collústret cláritas.

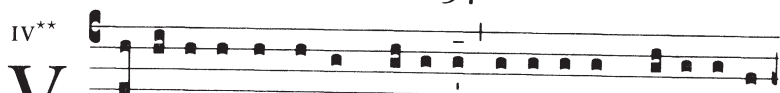
Præsta, Pater omní-potens,
 per Iesum Christum Dóminum,
 qui tecum in perpétuum
 regnat cum Sancto Spíritu. Amen.

AD INVITATORIUM

Æ.IV**
C
 Hri- stus na- tus est no- bis: ve- ní-te,
In Epiphania: appá- ru- it

 ad-o-ré- mus.

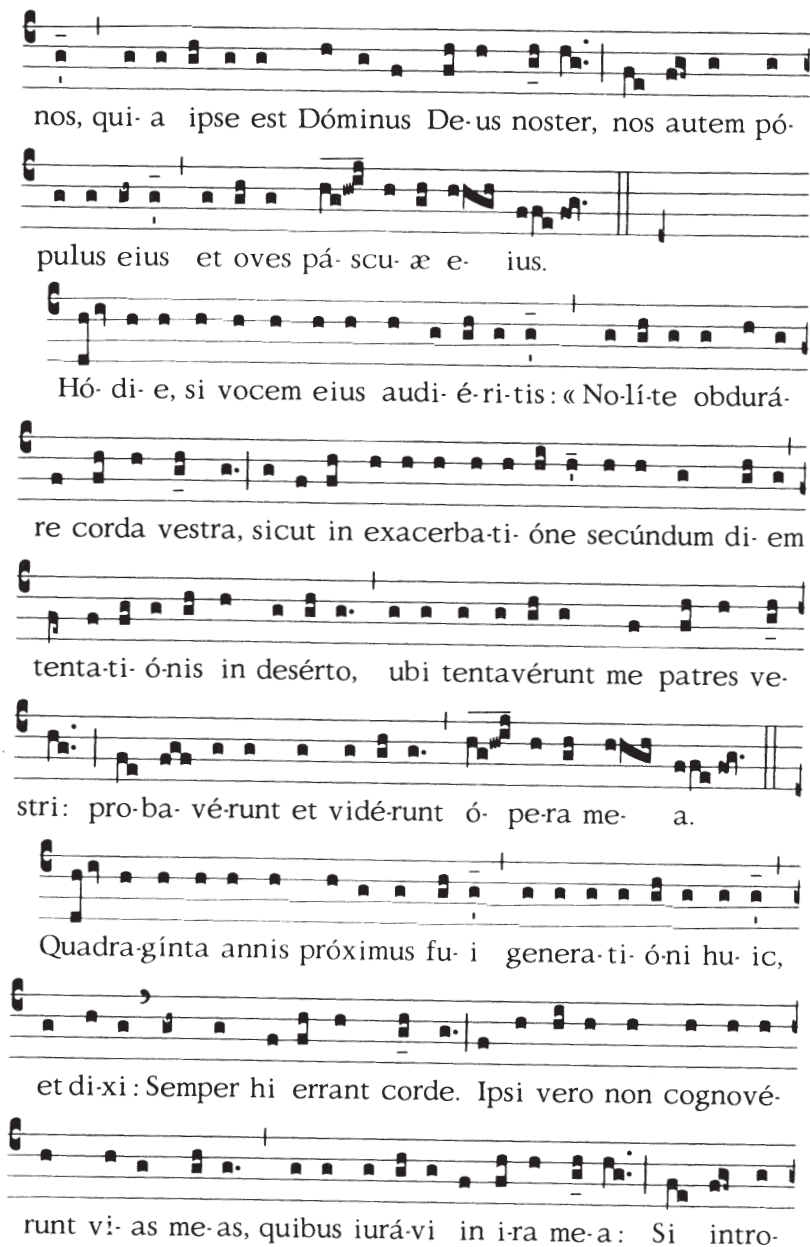
*Antiphona repetitur postquam cantata fuerit prima vice a cantori-
 bus, et post unamquamque stropham psalmi sequentis.*

PSALMUS 94

IV**
V
 E-ní-te, exsultémus Dómino; iubi-lémus De-o salu-

tá-ri nostro. Præ-occupémus fáci- em e-ius in confessi- ó-
ne, et in psalmis iubi- lémus e- i.
Quó- ni- am De- us magnus Dóminus, et rex magnus super
omnes de- os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem su-
am, qui- a in manu eius sunt omnes fines terræ, et al-
ti-tú-dines mónti- um ip- se cónspi- cit.
Quó- ni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-ri-
dam fundavérunt manus eius. Vení-te, ado-rémus et proci-
dámus ante De- um, plo-rémus coram Dómino qui fecit

nos, qui a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pó-

pulus eius et oves pá-scu-æ e-ius.

Hó-di-e, si vocem eius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdurá-

re corda vestra, sicut in exacerba-ti-óne secúndum di-em

tenta-ti-ó-nis in desérto, ubi tentavérunt me patres ve-

stri: pro-ba-vérunt et vidérunt ó-pe-ra me-a.

Quadra-gínta annis próximus fu-i genera-ti-ó-ni hu-ic,

et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non cognové-

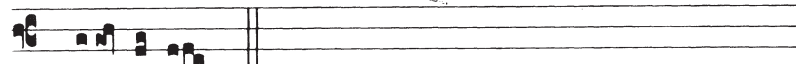
runt vi-as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a: Si intro-

íbunt in ré- qui - em me- am. »
 Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sicut
 erat in princí- pi- o, et nunc et semper, et in sǎcula
 sǎcu- ló- rum. A- men.

Infra octavam ad libitum et in feriis post Epiphaniam :

A.E
C Hristus natus est nobis, vení- te, ad- o- ré- mus.
 appáru- it

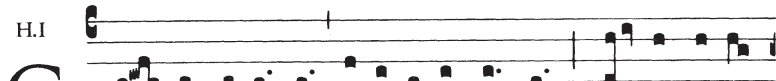

Ps. Ve- ní- te, p. 168.

AD OFFICIUM LECTIONIS

In sollemnitate

H.I
C An- dor ætérnæ De- i- tá- tis alme, Chri- ste, tu lu-

men, vénia atque vi- ta ádve-nis, mor-bis hó-minum me-
 dé-la, por- ta salú- tis. 2. In- to-nat terræ chorus angeló-
 rum cæ- licum carmen, nova sæcla di- cens, gló-ri- am
 Pa-tri, ge-ne-ríque nostro gáu- di- a pacis. 3. Qui ía-ces
 parvus dóminans et orbi, Vír-gi-nis fructus sine labe sanc-
 tæ, Christe, iam mundo po- ti- á- ris omni, sem-per amán-
 dus. 4. Ná- sce- ris cæ-los pátri- am datú- rus, u- nus e nobis,
 caro nostra fac- tus; ínno- va mentes, tra- he ca- ri- tá- tis

péc-to-ra vin-clis. 5. Cœ-tus ex-súl-tans canit ecce no-
ster, án-ge-lis læ-to soci-á-tus o-re, et Pa-tri te-cum pa-
ri-lí-que A-mó-ri cán-ti-ca laudis. A-men.

Alter tonus ad libitum pro diebus infra octavam

H.IV

C Andor ætérnæ De-i-tá-tis alme, Christe, tu lu-
men, vénia atque vi-ta ádvenis, morbis hó-mi-num me-
dé-la, porta sa-lú-tis. 2. Intonat terræ chorus angeló-rum
cæ-licum carmen, nova sæcla dicens, gló-ri-am Patri, ge-
ne-rí-que nostro gáudi-a pa-cis. 3. Qui iaces parvus dó-

mi-nans et orbi, Vírgi-nis fructus si-ne labe sanctæ,
 Christe, iam mundo po-ti- á- ris omni, semper amándus.
 4. Násce-ris cælos pátri- am datú-rus, unus e nobis, ca-ro
 nostra factus; ínno-va mentes, trahe ca- ri- tá- tis péc-to-
 ra vinclis. 5. Cœtus exsúltans canit ecce noster, ánge-lis
 læto soci- á-tus ore, et Patri tecum pa-ri- líque Amó-
 ri cánti-ca laudis. A-men.

AD LAUDES MATUTINAS

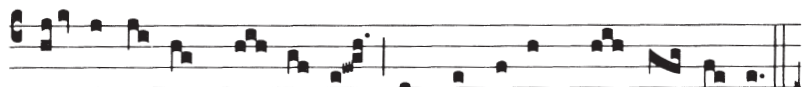
H.III
A so-lis ortus cárdi-ne adúsque ter-ræ lími-tem

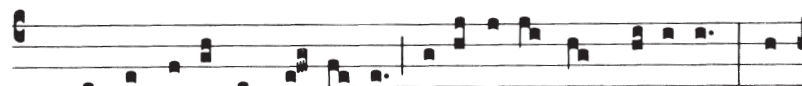
Christum canámus prín-ci-pem, natum Ma-rí-a Vir-gi-

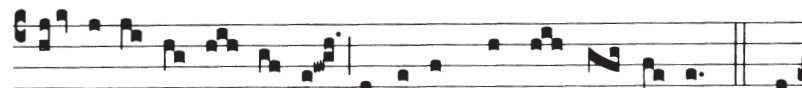
ne. 2. Be-á-tus auctor sá-cu-li serví-le corpus índu-it, ut

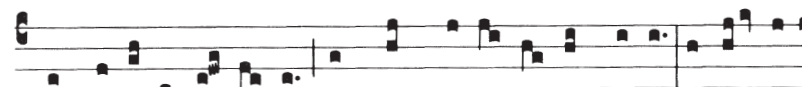
car-ne carnem lí-be-rans non pérderet quod cón-di-dit.

3. Clausæ paréntis ví-sce-ra cæléstis intrat grá-ti-a; ven-

ter pu-él-læ bá-iu-lat secré-ta quæ non nó-ve-rat. 4. Do-

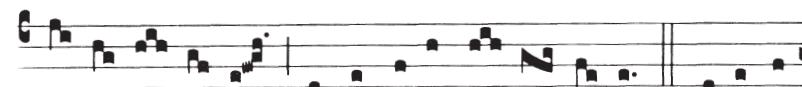
mus pudí-ci pécto-ris templum repén-te fit De-i; intác-ta

nésci-ens vi-rum verbo concé-pit Fí-li-um. 5. Ení-xa

est pu-ér-pe-ra quem Gábri-el præ-dí-xerat, quem ma-tris

alvo gé-sti-ens clausus Io-á-nnes sén-se-rat. 6. Feno-ia-

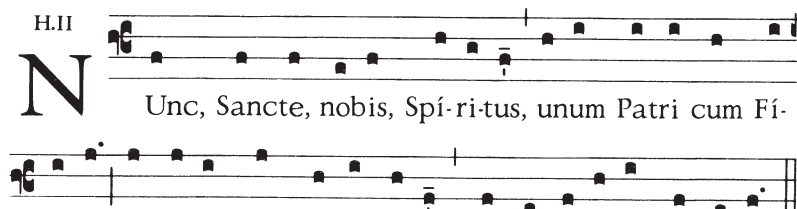

cére pértu- lit, præsépe non abhórru- it, parvóque lacte
 pa- stus est per quem nec ales é- su- rit. 7. Gaudet cho-
 rus cælé- sti- um et ánge- li ca- nunt De- um, pa- lámque fit
 pastó- ri- bus pastor, cre- á- tor ómni- um. 8. Iesu, ti- bi
 sit gló- ri- a, qui natus es de Vírgine, cum Patre et al-
 mo Spí- ri- tu, in sempi- térna sæ- cu- la. A- men.

AD TERTIAM

H.II

N Unc, Sancte, nobis, Spí- ri- tus, unum Patri cum Fí-
 li- o, dignáre promptus ínge- ri nostro refú- sus pécto- ri.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
 confessiõnem pèrsonent,
 flamméscat igne caritas,
 accéndat ardor próximos.

Per te sciámus da Patrem,
 noscámus atque Filium,
 te utriúsque Spíritum
 credámus omni témpore.
 Amen.

AD SEXTAM

H.II
R Ector potens, verax De-us, qui témperas rerum
 vi-ces, splendóre mane ínstru- is et ígnibus me-rí-di-em,

Exstíngue flammás lítium,
 aufer calórem nóxium,
 confer salútem córporum
 verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 cum Spíritu Paráclito
 regnans per omne sáeculum.
 Amen.

AD NONAM

H.II
R Erum, De-us, tenax vigor, immótus in te pérma-
 nens, lucis di-úrnæ témpora succéssibus detérminans,

Largíre clarum vésperè,
 quo vita numquam décidat,
 sed præmíum mortis sacræ
 perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 cum Spíritu Paráclito
 regnans per omne sáeculum.
 Amen.

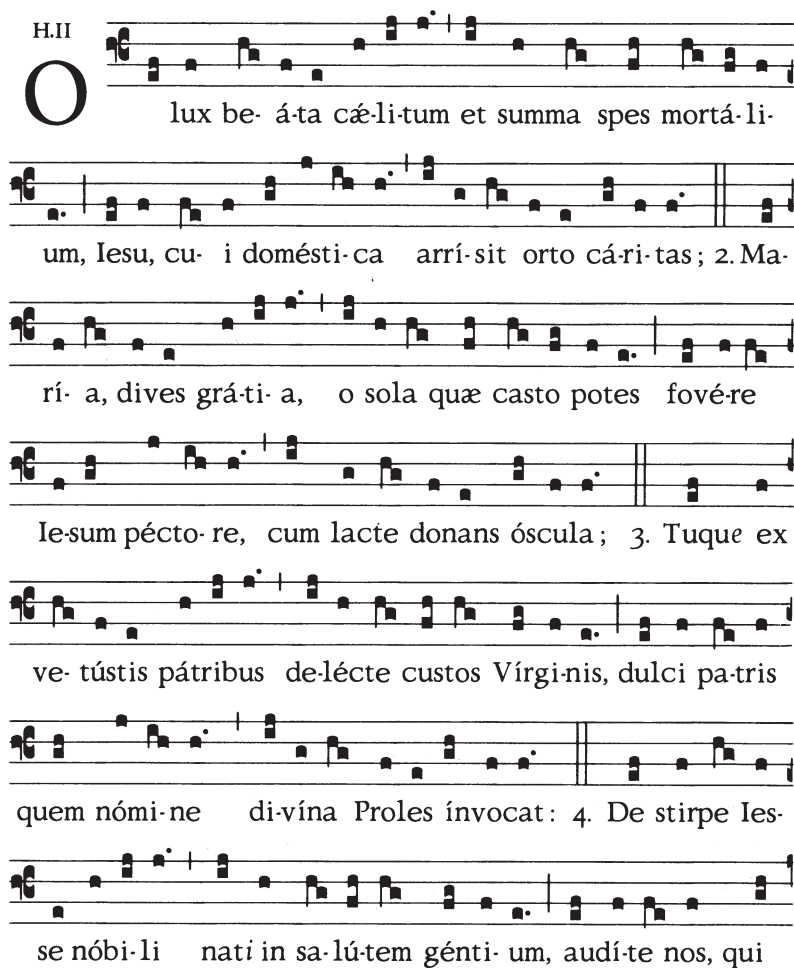
Dominica infra octavam Nativitatis

SANCTÆ FAMILIÆ IESU MARIÆ & IOSEPH

AD I ET II VESPERAS

H.II

O

lux be- á-ta cæ-li-tum et summa spes mortá-li-
um, Iesu, cu- i domésti-ca arrí-sit orto cá-ri-tas; 2. Ma-
rí-a, dives grá-ti-a, o sola quæ casto potes fové-re
Ie-sum pécto-re, cum lacte donans óscula; 3. Tuque ex
ve-tústis pátribus de-lécte custos Vírgi-nis, dulci pa-tris
quem nó-mi-ne di-vína Proles ínvocat: 4. De stirpe Ies-
se nó-bi-li nati in sa-lú-tem génti-um, audí-te nos, qui

súppli-ces ex corde vota fúndimus. 5. Qua vestra se-
des flóru- it virtú-tis omnis grá-ti- a, hanc detur in do-
mésti- cis re-férre posse mó-ribus. 6. Iesu, tu- is obœdi-
ens qui factus es pa-réntibus, cum Patre summo ac Spí-
ri- tu semper ti- bi sit gló-ri- a. A-men.

AD INVITATORIUM

♩.IV*
C Hri- stum, De- i Fí- li- um Ma-rí- æ et Ioseph
súbdi-tum, ve-ní- te, ad- o-ré- mus. Ps. Vení- te, p. 141.

AD OFFICIUM LECTIONIS

H.VIII

D

Ulce fit no-bis memorá-re parvum Názaræ tectum

tenu-émque cultum; éxpedit Ie-su tá-ci-tam reférre

cármine vi-tam. 2. Arte qua Io-seph húmili excoléndus,

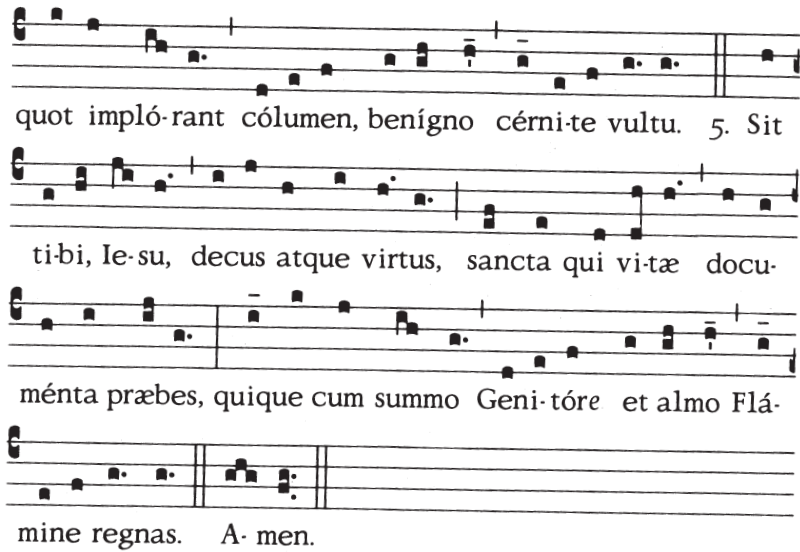
ábdi-to Iesus iuvenéscit ævo, seque fabri- lis sóci- um

labó-ris á-di-cit ultro. 3. Assidet na-to pi-a mater al-

mo, ássidet sponso bona nupta, fe-lix si potest cu-ras

re-levá-re lassis múnere amí-co. 4. O neque expértes ó-

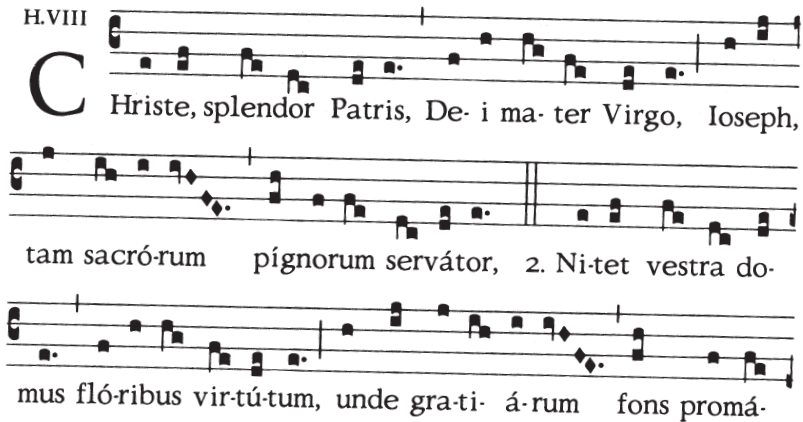
peræ et labó-ris, nec mali igná-ri, mí-se-ros iuváte; quot-

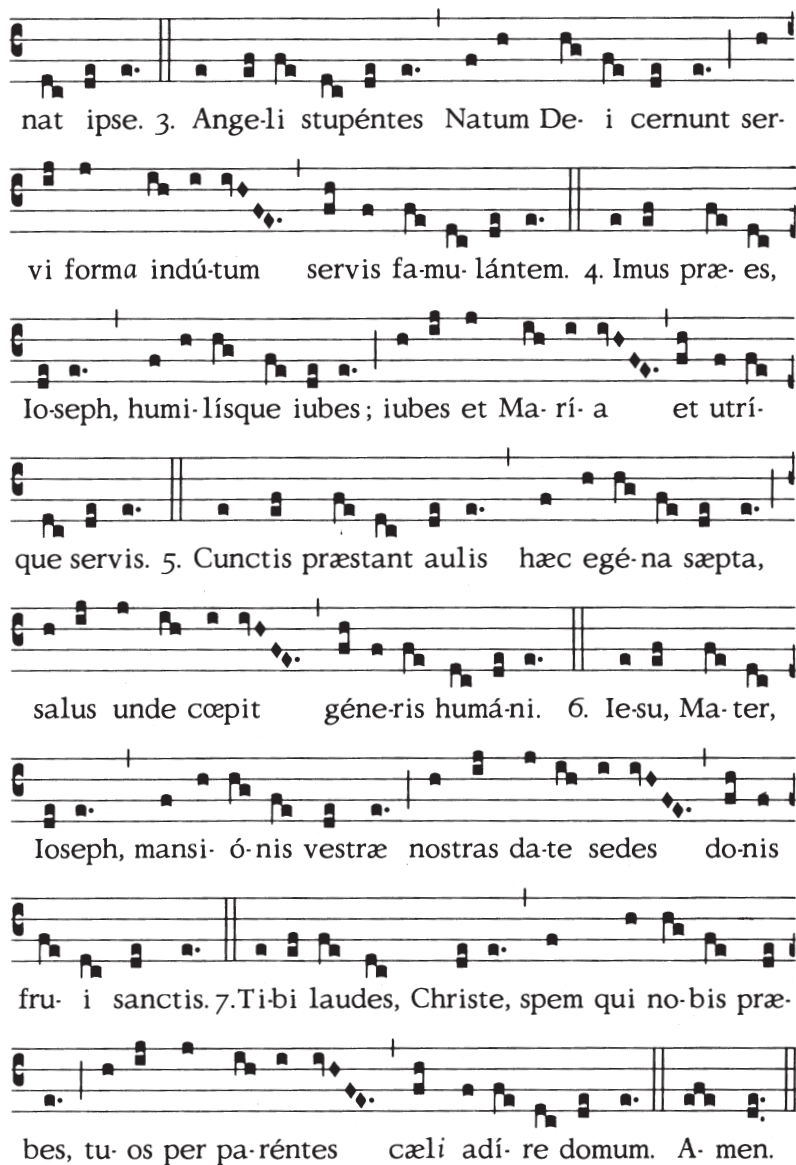
quot impló-rant cólumen, bení-gno cérni-te vultu. 5. Sit
 ti-bi, Ie-su, decus atque virtus, sancta qui vitæ docu-
 ménta præbes, quique cum summo Geni-tóre et almo Flá-
 mine regnas. A-men.

AD LAUDES MATUTINAS

H.VIII

C Hriste, splendor Patris, De-i ma-ter Virgo, Ioseph,
 tam sacró-rum pígnorum servátor, 2. Ni-tet vestra do-
 mus fló-ribus virtú-tum, unde gra-ti-á-rum fons promá-

nat ipse. 3. Ange-li stupéntes Natum De- i cernunt ser-
vi forma indú-tum servis fa-mu- lán-tem. 4. Imus præ- es,
Io-seph, humi-lísque iubes; iubes et Ma- rí- a et utrí-
que servis. 5. Cunctis præstant aulis hæc egé-na sæpta,
salus unde cœpit géne-ris humá-ni. 6. Ie-su, Ma- ter,
Ioseph, mansi- ó-nis vestræ nostras da-te sedes do-nis
fru- i sanctis. 7. Ti-bi laudes, Christe, spem qui no-bis præ-
bes, tu- os per pa-réntes cæli adí- re domum. A- men.

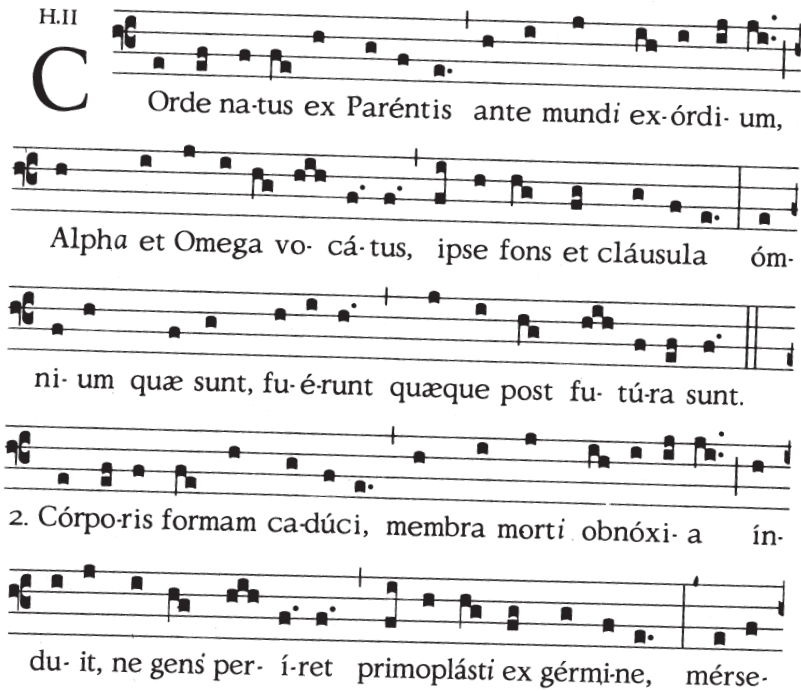
Die 1 ianuarii

IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

AD I ET II VESPERAS

H.II
C

Orde na-tus ex Paréntis ante mundi ex-órdi- um,
Alpha et Omega vo- cá-tus, ipse fons et cláusula óm-
ni- um quæ sunt, fu-érunt quæque post fu- tú-ra sunt.
2. Córpo-ris formam ca-dúci, membra morti obnóxi- a ín-
du- it, ne géns per- í-ret primoplásti ex gérmí-ne, mérse-

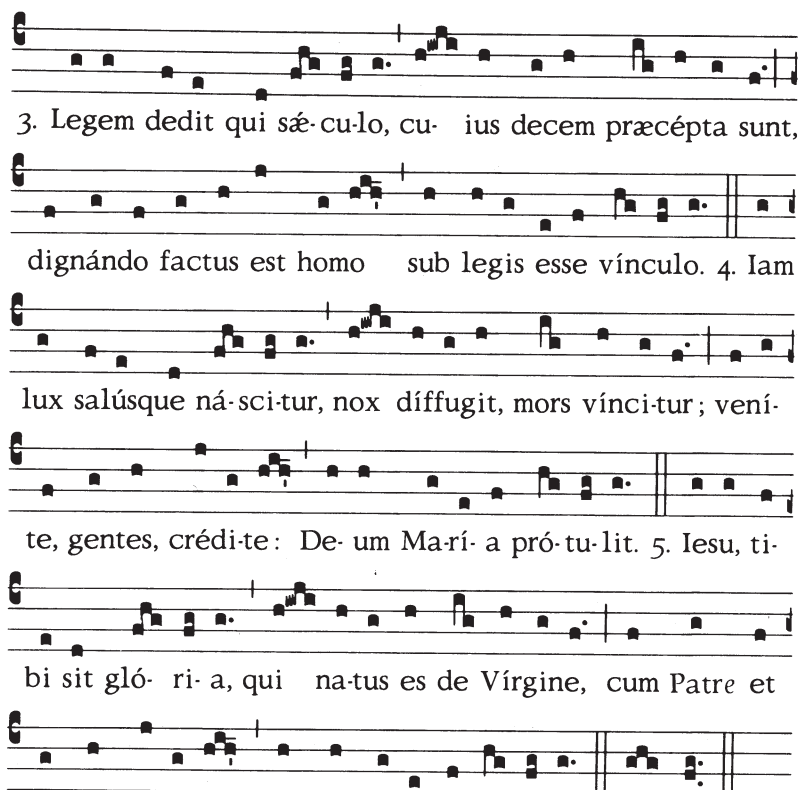
rat quam lex profúndo noxi- á- lis tártaro. 3. O be- á-
 tus ortus ille, Virgo cum pu- érpera é-di-dit nostram
 sa- lú-tem feta Sancto Spí-ri-tu, et pu-er redémptor or-
 bis os sacrá- tum prótu- lit. 4. Ecce, quem va- tes vetústis
 concinébant sácu- lis, quem prophetá- rum fi- dé- les pági-
 næ spopónderant, émicat promíssus o- lim: cuncta colláu-
 dent e- um! 5. Gló-ri- am Pa- tri meló- dis personémus vóci-
 bus; gló-ri- am Christo ca- námus, matre na- to vírgine,
 incli- tóque sempi- térnám glóri- am Pa- rácli- to. A- men.

AD INVITATORIUM

^{A. II}
M A-terni-tá- tem Vírgi- nis Ma-rí- æ ce- le-
 bré- mus: Christum e- ius Fí-li- um ad-o ré-
 mus Dó- mi-num. Ps. Vení-te, p. 133.

AD OFFICIUM LECTIONIS

^{H. VIII}
R Adix Iesse iam fló- ru- it et virga fructum édi-
 dit; fecúnda partum prótu-lit et virgo mater pérmanet.
 2. Præsépe poni pér-tu-lit qui lu-cis auctor éxsti-tit;
 cum Patre cælos cóndi-dit, sub matre pannos índu- it.

3. Legem dedit qui sæ-cu-lo, cu- ius decem præcépta sunt,
dignádo factus est homo sub legis esse vínculo. 4. Iam
lux salúsque ná-sci-tur, nox díffugit, mors vínci-tur; vení-
te, gentes, crédi-te: De- um Ma-rí- a pró-tu-lit. 5. Iesu, ti-
bi sit gló- ri- a, qui na-tus es de Vírgine, cum Patre et
almo Spí-ri-tu, in sempi-térna sæcu-la. A- men.

AD LAUDES MATUTINAS

F ^{H.II} IT por- ta Christi pérví- a omni re- fért a grá- ti-
a, transítque rex, et pérmanet clausa, ut fu- it per sæ-

cu-la. 2. Summi Pa-réntis Fí-li-us procéssit aula Vir-gi-

nis, sponsus, redémptor, cóndi-tor, su-æ gigas Ecclé-si-

æ: 3. Honor ma-tris et gáudi-um, imménsa spes credénti-

um, lapis de monte vé-ni-ens mundúmque replens grá-ti-

a. 4. Exsúl-tet omnis á-nima, quod nunc salvá-tor génti-

um advénit mundi Dóminus redímere quos cóndi-dit.

5. Christo sit omnis gló-ri-a, quem Pa-ter De-um gé-

nu-it, quem Virgo ma-ter édi-dit fecúnda Sancto Spí-

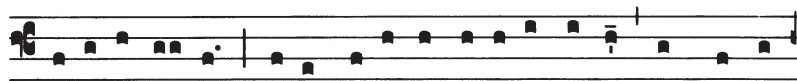
ri-tu. A-men.

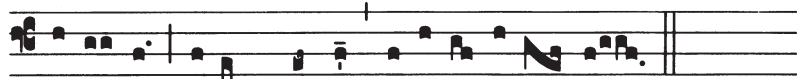
PSALMUS INVITATORIUS 94

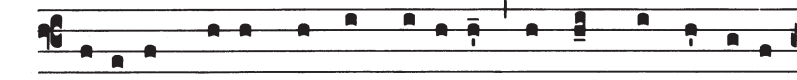
Antiphona statim proponitur ac repetitur, iterumque resumitur post unamquamque stropham.

TONUS II

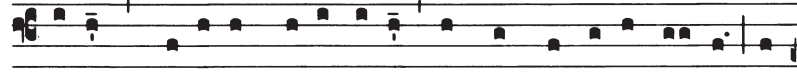
V Ení-te, exsultémus Dómino; iubi-lémus De-o sa-

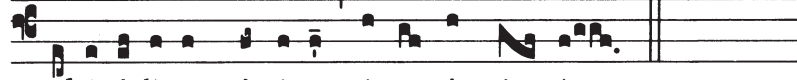
 lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fáci-em e-ius in confes-

 si-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e- i.

 Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super

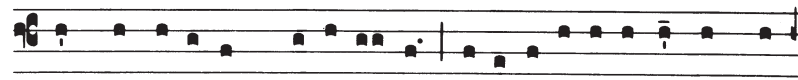
 omnes de- os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem

 su-am, qui- a in manu e-ius sunt omnes fines terræ, et

 alti-tú-dines mónti-um ipse cónspi- cit.

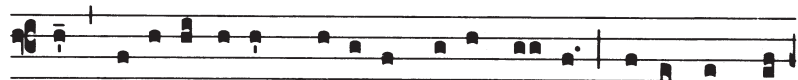
Quóni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-ri-

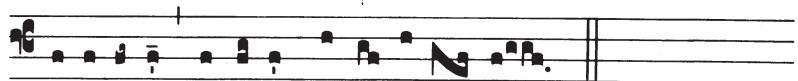
dam fundavérunt manus e- ius. Vení-te, adorémus et pro-

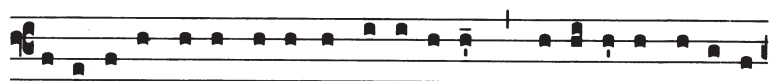
cidámus ante De-um, plorémus coram Dómino qui fecit

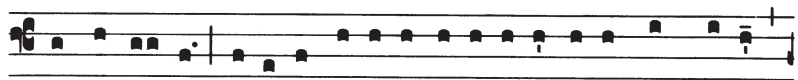
nos, qui- a ipse est Dóminus De-us no-ster, nos autem pó-

pulus eius et oves páscu- æ e- ius.

Hó-di- e si vocem eius audi- é-ri- tis: «No-lí-te obdurá-re

corda vestra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum di- em

tenta-ti- ónis in desérto, ubi tentavérunt me patres ve-

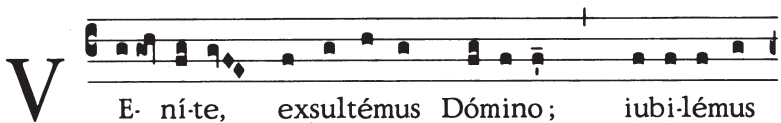

stri: proba-vé-runt et vidé-runt ópe- ra me- a.

Quadragínta annis próxímus fu- i gene-ra-ti-ó-ni hu- ic,
 et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non cogno-
 vé-runt vi- as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me- a: Si in-
 tro- íbunt in réqui- em me- am. »
 Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Sicut
 erat in pñcípí- pi- o, et nunc et semper, et in sæcu- la
 sæculó- rum. A- men.

TONUS III

V E- ní-te, exsultémus Dómino; iubilémus

ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non co-
 gnoverunt vi- as me- as, quibus iurá- vi in i- ra me- a: Si
 intro- íbunt in ré- qui- em me- am. »
 Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu i Sancto. Sic-
 ut erat in princí- pi- o, et nunc et semper, et in sæcu-
 la sæcu- ló- rum. A- men.

TONUS IV

V Ení- te, exultémus Dómi- no; iu- bi- lémus De- o sa-
 lu- tá- ri nōstro. Præ- occupémus fáci- em eius in con- fes-
 si- óne, et in psalmis iu- bi- lémus e- i.

ut erat in principi o, et nunc et semper, et in sæ-

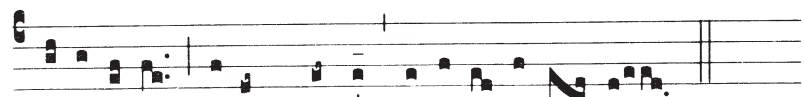
cu- la sæculó-rum. Amen.

TONUS IV^{*}

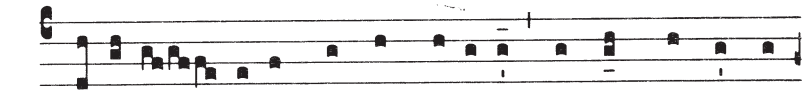
V Ení-te, exsultémus Dómino; iu-bi-lémus De-o

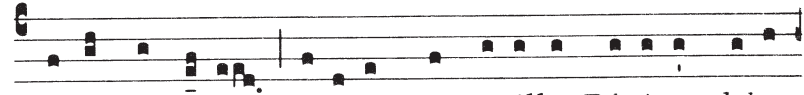
salu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fáci-em eius in con-

fessi-óne, et in psalmis iu-bi-lé-mus e- i.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus su-

per omnes dē-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem

su-am, qui-a in manu eius sunt omnes fines terræ, et

alti-tú-dines mónti-um ipse cónspi- cit.

Quóni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-

ridam fundavérunt manus eius. Vení-te, adorémus et pro-

cidámus ante De-um, plorémus coram Dómino qui fecit

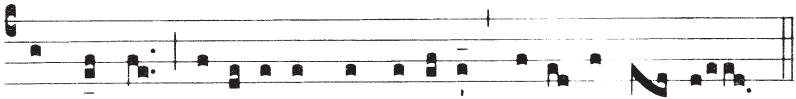
nos, qui- a ipse est Dóminus De- us noster, nos autem pó-

pulus eius et oves páscu- æ e- ius.

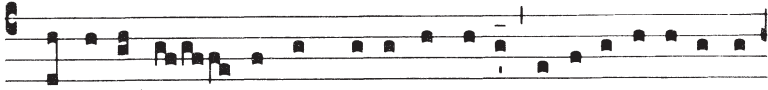
Hó-di- e si vocem eius audi- é-ri- tis: «Nolí-te obdu-

rá-re corda vëstra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum

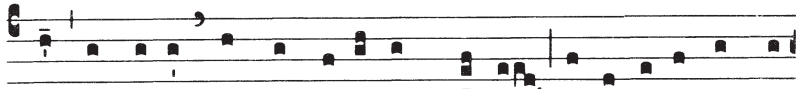
di- em tenta-ti- ó-nis in desérto, ubi tentavérunt me pa-

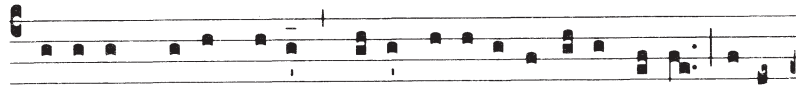
tres vestri: probavérunt et vidérunt ópe-ra me-a.

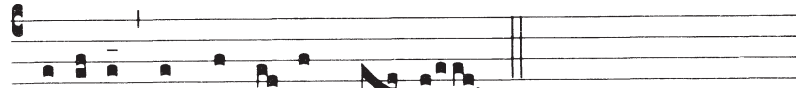
Quadragínta annis próximus fu-i gene-ra-ti-ó-ni hu-

ic, et di-xi: Semper hi errant cōrde. Ipsi vero non co-

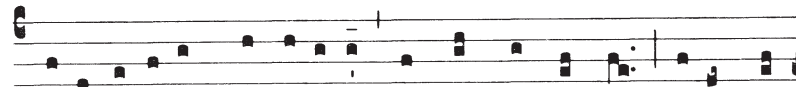
gnovérunt vi-as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a: Si in-

tro-íbunt in réqui-em me-am. »

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sāncto.

Sicut erat in princí-pi-o, et nunc et sēper, et in sē-

cula sæculó-rum. A-men.

TONUS E

V E- ní-te, exsultémus Dómino; iu-bi-lémus De-o
 sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fáci-em eius in con-
 fessi-óne, et in psalmis iu-bi-lémus e- i.
 Quó- ni- am De-us magnus Dóminus, et rex magnus su-
 per omnes de-os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem
 su- am, qui- a in manu eius sunt omnes fines terræ, et
 alti-tú-dines mónti- um ipse cónspi-cit.
 Quó- ni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-

ridam fundavérunt manus eius. Vení-te, ado-rémus et pro-

cidámus ante De-um, plorémus coram Dómino qui fecit

nos, qui- a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pó-

pu-lus eius et oves páscu-æ eius.

Hó- di- e, si vocem eius audi- é-ri- tis: «No-lí-te obdu-

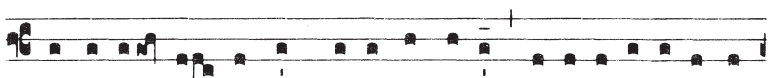
rá-re corda vestra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum

di- em tenta-ti- ó-nis in desérto, ubi tentavérunt me pa-

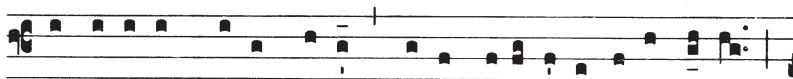
tres vestri, probavérunt et vidérunt ópera me- a.

Quadragín- ta annis próxímus fu- i gene-ra-ti- ó-ni hu-

ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non

cognovérunt vi-as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a:

Si intro-íbunt in réqui-em me-am. »

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu i Sancto.

Sicut erat in princí-pi-o, et nunc et semper, et in sæ-

cula sæculó-rum. Amen.

Die 26 decembris

S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS

Festum

AD INVITATORIUM

Æ. VI

C Hristum natum, qui be-á-tum hó-di-e coro-ná-

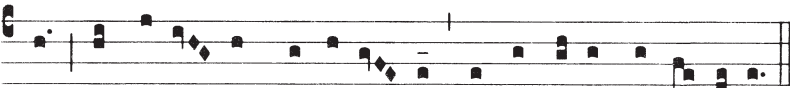
vit Stépha-num, ve-ní- te, ad-o-ré- mus. Ps.Vení-te, 141.

AD OFFICIUM LECTIONIS

H.IV
F

Estum celébre mártý-ris digne co-lá-mus Stépha-

ni, qui primus in certá-mi- ne palma ni-tet victó-ri-æ.

Martyr fidélis, cómminus
falsis renítens téstibus,
Iesu vidébat glóriam,
stantis Patris ad délixteram.

Nunc te precámur, ínclite,
succúrre, martyr, cóncite;
nobis rogátus ímpetra
cæli ut patéscat régia.

Lotus cruóris flúmine,
splendéscis alto lúmine;
nostri memor nunc súpplíca
tecum fruámur glória.

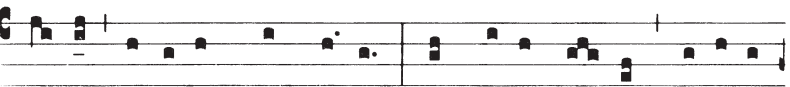
Præstet favens hæc múnera
natus Puer de Vírgine,
cum Patre et almo Spírítu
regnans per omne sæculum.
Amen.

AD LAUDES MATUTINAS

H.VIII
C

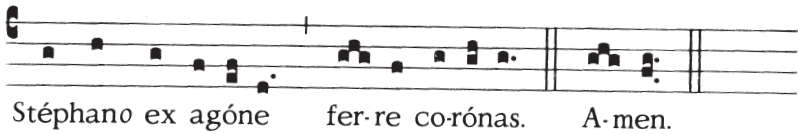
Hri-stus est vi-ta vé-ni- ens in orbem, qui ferens

vulnus removénsque mortem, ad Patris dextram repe-tén-

do, regnat se- de supérna. 2. Hunc sequens primus Stépha-
 nus mi- níster sortis illá-tæ tí-tulo est decó-rus, quam de-
 dit spi- rans Dómi-ni benígnus Spí- ri-tus illi. 3. Sá-xe-
 o nimbo la-pi-dá- tus instat, sústinet mor-tis rábi-em
 profá-nam, hóstibus quæ- rít véni- am mi-sértus péc-to-re
 grato. 4. Quæ- sumus flentes, benedic- te prime martyr et
 ci- vis soci- á-te iustis: cá-li-tus, cla- ræ regi- ó-nis heres,
 mit- te favó-res. 5. Gló- ri- æ laudes Trí- a-di be- á-tæ
 mártýrum læ-ti có-mi-tes canámus, quæ dedit pri- mās

Die 27 decembris

S. IOANNIS
APOSTOLI ET EVANGELISTAE

Festum

De Communi Apostolorum, p. 266, praeter sequentia:

AD OFFICIUM LECTIONIS

H.IV
V Irgi-nis virgo veneránde custos, præco qui Ver-

bi cóle-ris fidé-lis, ter-ge servó-rum fáci-nus tu-ó-rum,

sancte Io-ánnes. 2. Fonte pro-rúmpens flúvi-us perénni

curris, arén-tis sa-ti-á-tor orbis; hau-sit ex ple-no, modo

quod propinat, pecto-re pectus. 3. Tu, decus mundi iubar
 atque cæli, impetra nostris veni- am ru- í-nis; da sa-
 craméntum penetrá-re summum, quod do-cu- í-sti. 4. Patris
 arcánum speculándo Verbum grá-ti- am fundis fide- i per
 orbem; nos ad ætérnam spéci- em fru- éndam, dux bo-
 ne, transfer. 5. Sit decus summo sine fi-ne Christo, sanc-
 ta quem virgo génu- it Ma-rí- a, qui Pa-tri compar
 Flami- níque Sancto regnat in ævum. A-men.

AD LAUDES MATUTINAS

H.IV

C Ohors be- á- ta Sé-raphim quem Christus arcte
 dí-li- git laudet, chorúsque cánti- cis noster resúltet
 æmu- lis.

Hic discit, almus édocet
 hic unde Verbum pródeat,
 sinúmque matrís ímpleat,
 sinum Patris non déserens.

Felix Ioánnes, déligit
 et te Magíster próvidus,
 ut clara Thabor lúmina
 hortíque cernas tædia.

Tu, raptus in sublímia,
 arcána cæli cónspicis,
 Agni sed et mystéria
 Ecclesiæque pécipis.

O digne fili Vírgine,
 succéssor alti nóminis,
 nos adde Matri filios,
 nos conde Christi in pectore.

Verbo sit ingens glória,
 caro quod est et créditur,
 cum Patre et almo Spíritu
 in sempitérna sæcula. Amen.

SS. INNOCENTIIUM, MARTYRUM

Festum

AD INVITATORIUM

A. VI

C

Hristum na-tum, qui Innocétes coro- ná-vit

már-ty-res, ve-ní-te, ad-o-ré-mus. Ps. Vení-te, p. 141.

AD OFFICIUM LECTIONIS

H. IV

H

Ymnum canétes márty-rum dicámus Inno-cénti-

um, quos terra de-flens pér-di-dit, gaudens sed æthra

súsci-pit;

Quos rex perémit ímpius,
 pius sed Auctor cólligit,
 secum beátos cóllocans
 in luce regni pérpetis.

Præclára Christo splénduit
 mors ínnocens fidélium;
 cælis ferébant ángeli
 bimos et infra párvulos.

O quam beáta cívitas,
in qua Redemptor nascitur,
natóque primæ mártýrum
in qua dicántur hóstiæ!

Astant niténtes fúlgidis
eius throno nunc véstibus,
stolas suas qui láverant
Agni rubéntes sáanguine.

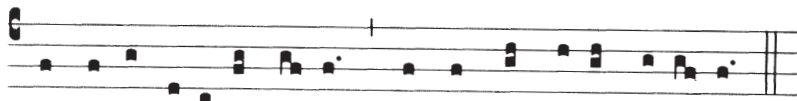
Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sæcula. Amen.

AD LAUDES MATUTINAS

H.VI

A

Udit tyránnus ánxí- us adesse regum prínci-pem,

qui nomen Isra-el re-gat teneátque David régi- am.

Exclámat amens núntio:
«Succéssor instat, péllimur;
satélles, i, ferrum rape,
perfúnde cunas sáanguine!»

Salvéte, flores mártýrum,
quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit
ceu turbo nascéntes rosas.

Quo próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem iuvat?
Unus tot inter fúnera
impúne Christus tóllitur.

Vos prima Christi víctima,
grex immolatórum tener,
aram sub ipsam símplices
palma et corónis lúditis.

Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sæcula. Amen.

Die 29 decembris

S. THOMÆ BECKET, EPISCOPI & MARTYRIS

Die 31 decembris

S. SILVESTRI I, PAPÆ

IN NATIVITATE DOMINI

Post priorem lectionem:

ψ. Lc 2, 14

H ^{R.V.} Odi- e * no- bis cæ- lórum Rex de Vír-

 gi- ne na- sci di- gná- tus est, ut hóminem pérdi-

 tum ad re- gna cæ- lésti- a re- vo- cá-

 ret: Gau- det exér- ci- tus ange- ló- rum: * Qui- a salus

 æ- té- na humá- no géne- ri ap-

 pá- ru- it. ψ. Gló- ri- a in excélsis De- o, et in

 terra pax homí- nibus bonæ vo- luntá- tis. * Qui- a.

Post alteram lectionem :

℞.VIII

H Odi- e nobis * de cæ- lo pax ve- ra

de- scén- dit : * Hó- di- e per to- tum mun- dum

mel- líflu- i fac- ti sunt cæ- li. ⁊. Hó- di- e

illú- xit nobis di- es redempti- ó- nis no- væ, repa- ra-

ti- ó- nis antíquæ, fe- li- ci- tá- tis æ- tér- næ.

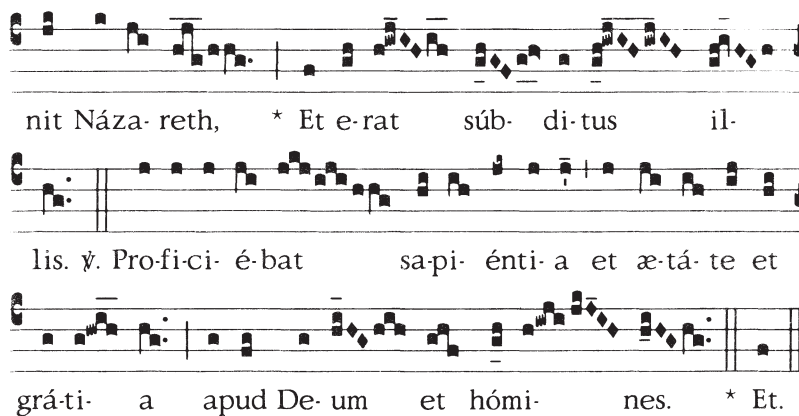
* Hó- di- e.

Dominica infra octavam Nativitatis
SANCTAE FAMILIAE IESU, MARIAE ET IOSEPH

Lc 2, 51. 40

℞.VIII

D Escén- dit Ie- sus * cum e- is et ve-

nit Náza- reth, * Et e- rat súb- di- tus il-
lis. ψ. Pro- fi- ci- é- bat sa- pi- énti- a et æ- tá- te et
grá- ti- a apud De- um et hómi- nes. * Et.

In octava Nativitatis

SOLLEMNITAS SANCTAE DEI GENETRICIS MARIAE

ψ. Lc I, 42

R. II

S

Ancta * et immacu- lá- ta vir- gí- ni-
tas, qui- bus te láu- di- bus éffe- ram, né-
sci- o: * Qui- a quem cæ- li cá- pe- re non pót- e-
rant, tu- o gré- mi- o contu- lí- sti. ψ. Benedíc-

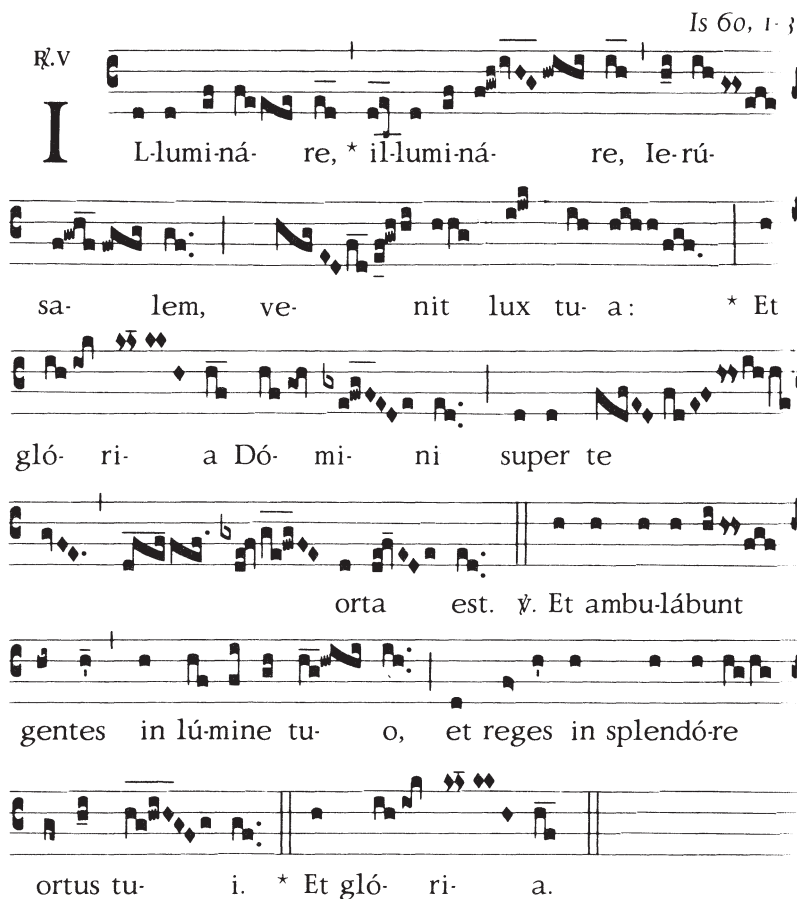

ta tu in mu-li- é-ri- bus et bene-dictus fructus ven-
 tris tu- i. * Qui- a.

IN EPIPHANIA ET IN BAPTISMATE DOMINI

Is 60, 1-3

℞. V

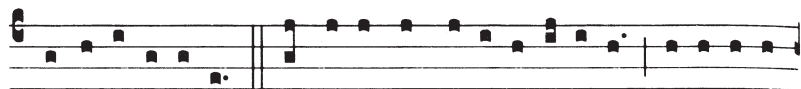
I L-lumi-ná- re, * il-lumi-ná- re, Ie-rú-
 sa- lem, ve- nit lux tu- a: * Et
 gló- ri- a Dó- mi- ni super te
 orta est. ∅. Et ambu-lábunt
 gentes in lú-mine tu- o, et reges in splendó-re
 ortus tu- i. * Et gló- ri- a.

Tonus recentior

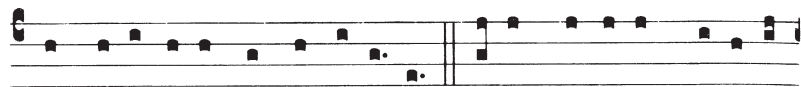
H.
T E De-um laudá-mus: te Dó-minum confi-témur. Te
ætérnum Patrem, omnis terra venerá-tur. Ti-bi omnes án-
ge-li, ti-bi cæ-li et u-nivérsæ potestá-tes: ti-bi chéru-bim
et séraphim incessábi-li voce proclámant: « Sanctus,

Sanctus, Sanctus Dóminus De-us Sába-oth. Pleni sunt cæ-
li et terra ma-iestá-tis glóri- æ tu- æ. » Te glo-ri- ó-sus
Apostoló-rum cho-rus, te prophetá-rum laudá-bi-lis núme-
rus, te mártý-rum candidá-tus laudat exérci-tus. Te per
orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclési-a, Pa-trem
imménsæ maiestá-tis; vene-rándum tu-um verum et úni-
cum Fí-li- um; Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum.
Tu rex glóri-æ, Christe. Tu Patris sempitérnus es Fí-li- us.
Tu, ad libe-rándum susceptúrus hóminem, non hor-ru- ísti

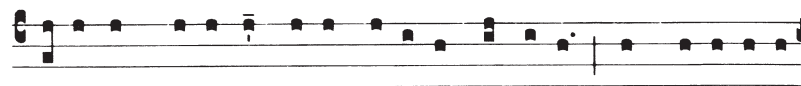
Vír-gi-nis ú-te-rum. Tu, devícto mortis acúle-o, ape-ru-í-

sti credéntibus regna cæló-rum. Tu ad délixteram De-i se-

des, in glóri-a Pa-tris. Iudex cré-de-ris esse ventú-rus.

Te ergo quæsumus, tu-is fámu-lis súbveni, quos pre-ti-ó-so

sánguine redemí-sti. Ætérna fac cum sanctis tu-is in

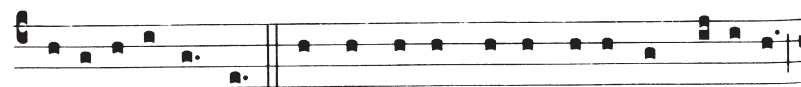
glóri-a numerá-ri. ¶ Sal-vum fac pópu-lum tu-um, Dómi-

ne, et bédedic he-re-di-tá-ti tu-æ. Et rege e-os

et extólle illos usque in ætér-num. Per síngulos di-es

bene-dí-cimus te; et laudá-mus nomen tu-um in sáeculum

et in sæcu-lum sæcu-li. Digná-re, Dómine, di-e isto

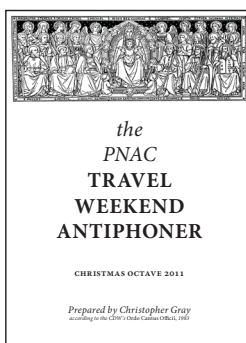
sine peccáto nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri, Dómine,

mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ricórdi-a tu-a, Dómine, su-

per nos, quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te, Dó-mi-

ne, spe-rá-vi: non confúndar in æ-tér-um.

Lydian Press
X KAL IAN MMXII

Cum auxilio Pauli et Benjamin præparatum.

Laus Deo.

Tu es, Domine, Qui restitues hæreditatem meam mihi.

antiphonale.ceegee.org